

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

FILOZOFICKÁ FAKULTA

KATEDRA SLAVISTIKY

**Problémy překladu průvodce z ruštiny do češtiny
Difficulties of Translating Guidebooks from Russian
into Czech**

Diplomová práce

VYPRACOVALA: Bc. Denisa Keyzlarová

OBOR: Ruština pro překladatele

VEDOUCÍ PRÁCE: prof. Ludmila Stěpanova, CSc.

Olomouc 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně a uvedla všechny použité zdroje.

V Olomouci dne 18. 4. 2019

Podpis

Poděkování

Děkuji prof. Ludmile Stěpanové, CSc. za konzultace, rady a připomínky, které mi během psaní této diplomové práce poskytla.

Podpis

OBSAH:

ÚVOD	5
1 PŘEKLAD	7
1.1 PŘEKLADATELSKÝ PROCES	8
1.1.1 ANALYTICKÉ A SYNTETICKÉ POSTUPY	10
1.1.2 VOLNÝ A PŘESNÝ PŘEKLAD	10
1.2 PŘEKLADATELSKÉ TRANSFORMACE	11
1.2.1 FORMÁLNÍ TRANSFORMACE	11
1.2.2 SÉMANTICKÉ TRANSFORMACE	13
2 STYLISTIKA	15
2.1 FUNKČNÍ STYL	16
2.1.1 KLASIFIKACE FUNKČNÍCH STYLŮ	17
2.1.2 ODBORNÝ STYL	18
2.1.3 PROSTĚ SDĚLOVACÍ STYL	19
3 VLASTNÍ PŘEKLAD	20
4 VYBRANÉ PŘEKLADATELSKÉ PROBLÉMY A POSTUPY	49
4.1 PŘEVOD VLASTNÍCH JMEN	49
4.2 PŘEKLAD REÁLIÍ	52
4.3 ZMĚNA SLOVOSLEDU	52
4.4 SPOJOVÁNÍ NEBO ROZDĚLOVÁNÍ VĚT	53
4.5 ZÁMĚNA VĚTNÝCH ČLENŮ	53
4.6 ZÁMĚNA SLOVNÍCH DRUHŮ	54
4.7 KOMPRESÉ	54
4.8 PŘEKLAD FRAZEOLISMŮ A EXPRESIVNÍCH VÝRAZŮ	54
ZÁVĚR	56
РЕЗЮМЕ	58
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY:	68
KNIŽNÍ ZDROJE:	68
INTERNETOVÉ ZDROJE:	69
SLOVNÍKY:	69
PŘÍLOHY	70

ÚVOD

Tato diplomová práce je věnována překladu turistického průvodce po Soči z ruského jazyka do jazyka českého. Práce se skládá ze dvou částí: teoretické a praktické, je rozčleněna do čtyř kapitol.

V první kapitole teoretické části se zaměřujeme na definici překladu, na popis překladatelského postupu nezbytného pro správný a adekvátní překlad a nakonec se zabýváme překladatelskými transformacemi.

Ve druhé kapitole definujeme pojem stylistika a dále se zaobíráme funkčními styly a jejich klasifikací. Zabýváme se podrobněji charakteristikou odborného a prostě sdělovacího funkčního stylu, protože právě to odpovídá vlastnostem stylu, jímž je napsán průvodce překládaný v této práci.

Nejpodstatnější v této práci je kapitola třetí, jež představuje samotný překlad turistického průvodce po Soči, známého lázeňského města, které se nachází na jihu Ruska na pobřeží Černého moře. Toto město je turisty již mnoho let velmi oblíbené. Ti jej navštěvují díky okouzlující přírodě – jedinečné kombinaci moře a hor, ale také tu mohou obdivovat pozoruhodné památky nebo se zúčastnit mnoha společenských akcí. Právě vzhledem ke své unikátní poloze se v Soči v roce 2014 konaly Dvacáté druhé zimní olympijské hry, a tak město získalo na popularitě a dostalo do povědomí velkému množství zahraničních turistů.

Překládaný průvodce, jehož autorem je Alexej Černov, byl vydán roku 2013. Přestože to bylo rok před konáním zimních olympijských her, čtenáři nepřijdou o popis všech olympijských stadiónů a tras.

Díky tomuto průvodci mohou potenciální návštěvníci (a jiní čtenáři) nejen zjistit mnoho pozoruhodných a důležitých informací o Soči, ale také získat řadu cenných praktických rad. V průvodci se nepopisuje jen samotné Soči, ale také přilehlá městečka, kde je možné najít mnoho zajímavých míst, která stojí za návštěvu. Tento průvodce vám tato místa doporučí, poskytne jejich detailní popis včetně řady zajímavých a poučných informací z historie. Průvodce sleduje také cíl poradit, kde a jak je možné se ubytovat. Dozvíte se také, které události se v Soči a okolí konají a jaké filmy zde byly natáčeny. Jak už to ve standardních průvodcích bývá, i v tomto autor popisuje různé památky,

přírodní úkazy, divadlo, akvaparky, stadióny, arboretum, maják, pláže a mnoho dalších zajímavých míst, kam mohou směřovat vaše výlety.

Naším cílem při překládání průvodce bylo pořídit adekvátní překlad tak, aby byl zachován funkční styl originálu. Dále jsme se snažili připravit průvodce takovým způsobem, aby byla všechna místa pro české čtenáře dohledatelná. Naší ctižádostí byla také čtivost průvodce. Snažili jsme se vyvarovat interferenčních chyb, vznikajících na základě příbuznosti ruského jazyk s jazykem českým.

Poslední – čtvrtá – kapitola je věnována vybraným překladatelským problémům a postupům při jejich řešení. Platí, že každý překladatel se při překladu potýká s určitými problémy, s nimiž je potřeba se vypořádat pomocí správně zvolených překladatelských transformací. V této kapitole řešíme především problematiku převodu vlastních jmen, která se v tomto průvodci objevují v hojném počtu a která se jevila jako jeden z největších problémů, s nímž jsme si museli při překladu poradit. Dále se zabýváme překladem reálií, změnou slovosledu, spojováním nebo rozdělováním vět, záměnou větných členů, záměnou slovních druhů, kompresí a překladem frazeologismů a expresivních výrazů.

1 PŘEKLAD

V této kapitole se budeme zabývat teorií překladu. Stanovíme přesnou definici překladu, popíšeme proces překládání, postupy a úrovně při překladu, dále určíme význam volného a přesného překladu a nakonec se budeme zabírat překladatelskými transformacemi.

Termín *překlad* můžeme chápat dvěma způsoby. Za prvé jako samotný proces, kdy překladatel formuluje text a následně jej předává z výchozího jazyka do jazyka cílového. Za druhé jako výsledek takového převodu z jednoho jazyka do druhého, a to v písemné nebo ústní podobě.¹

V překladu mluvíme o jednostranném vztahu, kdy překladatel musí lpět na originále a měl by předat jak obsah textů, tak zachovat styl autora.²

Vědní disciplína teorie překladu vznikla až v druhé polovině 20. století, avšak s problémy při tomto tvůrčím procesu se překladatelé potýkali mnohem dříve. Po druhé světové válce vzrostl zájem o překlady umělecké literatury a v souvislosti s tím se ve velkém množství začaly vydávat práce o překladatelské problematice. Zakladatelem české teorie překladu a jedním z nejvýznamnějších teoretiků překladů na světě je Jiří Levý. Jeho dílo z roku 1963 *Umění překladu* bylo přeloženo do několika cizích jazyků.³

Věda teorie překladu se zabývá procesem překladu, překladatelskou problematikou jako jsou například ekvivalence, hranice mezi volným a přesným překladem, pragmatické aspekty v překladu atd.⁴

Podle A. V. Fedorova teorie překladu je především lingvistickou disciplínou. Aby teorie překladu mohla být objektivní vědeckou disciplínou, musíme se nejprve zabývat výzkumem pravidel jazyka výchozího a jazyka cílového a díky tomu budeme moci vyjádřit vzájemný vztah mezi těmito jazyky určitými pravidly. Fedorov však zdůrazňuje, že teorii překladu si nesmíme plést s pravidly nebo návodem pro překlad. Fedorov uvádí, že taková pravidla nemohou existovat. Přestože existuje vztah mezi teorií překladu a samotným překladem, každý z nich má jiný úkol. Teorie překladu má za cíl zobecnovat

¹ VYCHODILOVÁ, Z.: Введение в теорию перевода для русистов. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-2443417-9, s. 7.

² LEVÝ, J.: Umění překladu (podle 1. vydání z roku 1963). Praha: Panorama, 1998. ISBN 80-237-3539-X, s. 32-34.

³ Tamtéž, s. 15-17.

⁴ Tamtéž, s.15, 18.

a vysvětlovat překladatelskou zkušenost, shody a neshody mezi jazyky. Teorie překladu by měla sloužit jako základ pro samotný překlad.⁵

Dnes již existuje mnoho odborných studií o teorii překladu, avšak častěji se setkáváme s teoriemi překladu z oblasti umělecké literatury než z oblasti odborných textů. Zatímco dříve byl větší důraz kladen na texty umělecké, protože po nich byla větší poptávka, dnes stále více roste zájem o překlady odborných textů. Teorii překladu odborných textů se ve větší míře zabývají v zahraničí, převážně v Anglii a Německu.⁶

1.1 PŘEKLADATELSKÝ PROCES

Podle Jiřího Levého se v překladatelském procesu vytváří dvojčlenný komunikační řetězec, kdy se dekóduje text z výchozího jazyka, následně se formuluje text v cílovém jazyku a nakonec čtenář přeložený text dekóduje.⁷ Překladatelský proces má tři fáze: pochopení, interpretaci a přestylizování originálního textu.⁸

Jiří Levý dále sděluje, že každý dobrý překladatel by měl být především dobrým čtenářem. Podle něj pochopení textu prochází třemi úrovněmi. Jako první úroveň se jeví filologické pochopení, při němž je potřeba praxe a příprava. Běžní čtenáři mají různou úroveň toho, jak chápou stylistické příznaky jazykového vyjadřování (např. ironii, strohé konstatování atd.), ale dobrý překladatel by je měl najít vždy, aby dokonale pochopil autora a jeho osobitý styl. To povede k tomu, že překladatel vystihne uměleckou jednotu originálu, správně porozumí charakteru textů, autorovu záměru atd. K tomu patří také to, že je velmi dobře obeznámen s reáliemi, které autor popisuje, aby je přeložil bezchybně.⁹

Další fází je formulování překladu. Překladatel nikdy nemůže text překládat doslovně, proto v tomto případě mluvíme o interpretaci textů. Každý jazyk je natolik specifický, že ne vždy najdeme vhodný ekvivalent v cílovém jazyce. Proto překladatel musí mít všeobecný přehled, aby dokázal čtenáři předat hlavní smysl textu. Stěžejním úkolem

⁵ КОМИССАРОВ В. Н.: Лингвистическое переводоведение в России, 1. Изд. Москва: Издательство «ЭТС», 2002. ISBN 5-93386-032-8, с. 25-29

⁶ GROMOVÁ, E., HRDLIČKA, M., VILÍMEK, V.: Antologie teorie odborného překladu (výběr z prací českých a slovenských autorů). 3. vyd. Ostrava: Vydavatelství Ostravské univerzity, Filozofická fakulta, 2010. ISBN 978-80-7368-801-1, s. 37-39.

⁷ LEVÝ, J.: Umění překladu (podle 1. vydání z roku 1963). Praha: Panorama, 1998. ISBN 80-237-3539-X, s. 44.

⁸ VYCHODILOVÁ, Z.: Введение в теорию перевода для русистов. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-2443417-9, s. 27.

⁹ Tamtéž, s. 27-28.

spisovatele je správná interpretace skutečnosti, cílem překladatele pak je správná interpretace originálního textu.¹⁰

Poslední fází je přestylování originálního textu. Podle Jiřího Levého by měl být překladatel velmi dobrým stylistou, protože překladatel si musí poradit s dvěma různými jazykovými systémy a přeložit text tak, aby ho čtenář pochopil a současně aby byly předány hlavní myšlenky autora originálu.¹¹

Podle Jiřího Levého ale překladatelský proces nekončí vytvořením překladu. Nejdůležitější částí překladu je podle něj působení přeloženého textu právě tehdy, kdy se dostane do rukou čtenářů. Jiří Levý dále zdůrazňuje, že v překladatelském procesu jsou velmi důležité následující vztahy: vztah mezi jazykem výchozím a cílovým, vztah mezi formou a obsahem v originálním textu a v přeloženém textu a jako poslední vztah mezi výslednou kvalitou originálního textu a přeloženého textu.¹²

Podle Fedorova by umělecký překlad měl být totožný s originálem. Překladatel by měl předat vše, co je obsažené v originálním textu, a to bez jakýchkoliv úprav a vynechaných informací. Pokud nelze přeložit vše, tak je nemožné vytvářet překlad. Fedorov také tvrdí, že se dá přeložit vše, a co nelze přeložit, se může nahradit jinými výrazy či prostředky. Dále spojuje problém překladatelnosti s problémem adekvátního překladu a doporučuje slovo *adekvátnost* nahradit ruským slovem *полноценность* (plnohodnotnost). Toto slovo definoval takto:¹³ „ *Полноценность перевода означает исчерпывающую точность в передаче смыслового содержания подлинника и полноценное функционально-стилистическое соответствие ему.* “¹⁴

Při překladu odborného textu se nejdůležitějším jeví přesnost a adekvátnost vyjadřování. Odborný text je definován tím, že bývá napsaný věcně bez jakýchkoliv expresivních výrazů. Je ale nutné říci, že o expresivních výrazech v odborném textu bychom mohli polemizovat, jelikož i v něm se mohou vyskytovat - například v polemice, argumentaci atd. Hlavním úkolem překladatele odborného textu je překlad terminologie.

¹⁰ Tamtéž, s. 28.

¹¹ Tamtéž, s. 28.

¹² LEVÝ, J.: Umění překladu (podle 1. vydání z roku 1963). Praha: Panorama, 1998. ISBN 80-237-3539-X, s. 51-53.

¹³ КОМИССАРОВ В. Н.: Лингвистическое переводоведение в России, 1. Изд. Москва: Издательство «ЭТС», 2002. ISBN 5-93386-032-8, с. 33-34

¹⁴ Tamtéž, s. 34

Podle J. Horeckého by se termíny neměly překládat, ale nahrazovat neboli používat metodu substituce. Avšak tento postup lze použít jen v případě, pokud je tato terminologie v obou jazycích, tedy jak v jazyce výchozím, tak v jazyce cílovém, vypracována. Jestliže v jednom z těchto jazyků tato terminologie neexistuje, musíme ji překládat podle slovtvorných principů daného jazyka.¹⁵

1.1.1 ANALYTICKÉ A SYNTETICKÉ POSTUPY

Při překladatelském procesu se využívají postupy analytické a syntetické. Analytické postupy se používají v originálním textu, postupy syntetické při překladu do cílového jazyka. Těmto postupům se věnoval Komissarov, který ve své knize hovoří o pěti úrovních přechodů z jazyka jednoho do druhého: úroveň jazykového znaku, vyjádření, výpovědi, situační a komunikační úrovně. Podle Komissarova se tyto postupy a fáze překrývají a často probíhají paralelně. Překladatel „přeskakuje“ z jedné úrovně do druhé a poté se vrací, aby našel optimální variantu překladu. Jiní lingvisté si naopak myslí, že mezi fází analýzy a syntézy existuje přechodná zóna.¹⁶

1.1.2 VOLNÝ A PŘESNÝ PŘEKLAD

Další problém, jež překladatel při překladu musí řešit, je způsob, který by měl překladatel zvolit. Překladatel musí na základě vlastní zkušenosti usoudit, zda bude překládat slovo od slova, ovšem takovým způsobem, aby výsledný přeložený text byl srozumitelný čtenáři v cílovém jazyce, nebo jestli si má raději zvolit cestu volného překladu, aniž by se neztratil hlavní smysl a záměr autora. Dobrý překladatel musí najít mezi těmito způsoby překladu správnou hranici.¹⁷

Při věrném překladu dochází jen ke změnám jazykovým. V textu jsou zachovány historické a kulturní aspekty a další specifika textu. Někdy se ale může stát, že zachování těchto aspektů textu negativně ovlivní jeho srozumitelnost v cílovém jazyce.¹⁸

Při volném překladu se zachovává obsah originálního textu, popřípadě i jeho forma. Ostatní specifika v textu (například reálie) se zaměňují transformací. K této záměně dochází například proto, aby čtenář z odlišné kultury dobře chápal text. Tento způsob

¹⁵ GROMOVÁ, E., HRDLIČKA, M., VILÍMEK, V.: Antologie teorie odborného překladu (výběr z prací českých a slovenských autorů). 3. vyd. Ostrava: Vydavatelství Ostravské univerzity, Filozofická fakulta, 2010. ISBN 978-80-7368-801-1, s. 67-69.

¹⁶ HUŤKOVÁ, A.: Vybrané kapitoly z teorie překladu literárno-umeleckých textů. 1. vyd. Banská Bystrica: Vydavatelství Univerzity Mateje Bela, 2003. ISBN 80-8055-831-0, s. 31.

¹⁷ Tamtéž, s. 47-48.

¹⁸ Tamtéž, s.48.

však může mít i nežádoucí efekt: v případě, že se překladatel snaží dílo zmodernizovat a zaktualizovat, může dojít k nežádoucí interpretaci, jež by mohla postrádat hlavní myšlenku díla.¹⁹

1. 2 PŘEKLADATELSKÉ TRANSFORMACE

V praktické části této diplomové práce budeme překládat text turistického průvodce po Soči. Při překladu byly použity překladatelské transformace. V této podkapitole se zaměřujeme na dělení všech překladatelských transformací a také na jejich definice.

Každý překladatel se snaží vytvořit adekvátní a co nejpřesnější překlad vzhledem k originálu. Každý jazyk ale má svá specifika, a tak v cílovém jazyce nemusíme vždy najít odpovídající ekvivalent. V takovém případě překladatel používá překladatelské transformace, které se projevují ve třech úrovních: lexikální, gramatické a stylistické. Překladatelské transformace se také nazývají mezijazykové přeměny, poněvadž při tomto procesu vzniká v cílovém jazyce plnohodnotný ekvivalent.²⁰

Následující klasifikace překladatelských transformací jsou založeny na lingvistické teorii z hlediska vyjadřování, obsahu a jazykového stylu. Tato klasifikace je rozpracována na základě teorií L. S. Barchudarova, V. N. Komissarova a J. I. Reckera.²¹ Dále budeme vycházet z knihy *Введение в теорию перевода для русистов* od Zdeňky Východilové. Překladatelské transformace dělíme na:

1. Formální transformace
2. Sémantické transformace

1.2.1 FORMÁLNÍ TRANSFORMACE

V rámci formálních transformací se vyskytují lexikální i gramatické transformace. K této skupině transformací řadíme transkripci, transliteraci, transplantaci, kalkování, záměnu gramatických kategorií, záměnu slovních druhů, záměnu větných členů, univerbizace, multiverbizace, změnu slovosledu, kompresi (kondenzaci) a spojování nebo rozdělování vět.

Při **transkripci** se slovo z výchozího jazyka do cílového jazyka přepisuje podle přesné výslovnosti. Jedná se o tzv. fonetický přepis (shopping – шопинг).

¹⁹ Tamtéž, s.48.

²⁰ VYCHODILOVÁ, Z.: Введение в теорию перевода для русистов. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-2443417-9, s. 35.

²¹ Tamtéž, s. 35-42.

Transliterace je přesný přepis slova po písmenu z výchozího jazyka do cílové jazyka (Olomouc – Оломоуц).

Transplantace je přenos jednoho grafického systému do druhého grafického systému. Tento proces nejčastěji probíhá mezi azbukou a latinkou (newspaper The Times – газета The Times).

Pojmem **kalkování** chápeme přesný překlad z výchozího jazyka do jazyka cílového. Tato metoda je používána také proto, aby slovo neztratilo svůj význam (working day – pracovní den – рабочий день).

Záměna gramatických kategorií se týká především změny čísla, slovesného času a vidu atd. (он готовился – připravil se). Je třeba ale zdůraznit, že jako záměna gramatických kategorií jsou chápány jen takové změny, které provedl sám překladatel. Nepatří sem tedy například změny týkající se neshody gramatických kategorií rodu (трамвай – tramvaj).

K nejčastějším formálním transformacím patří **záměna slovních druhů**. Můžeme zaměňovat téměř všechny slovní druhy (она приехала – Olga přijela). Někdy bývá záměna slovních druhů spojována se **záměnou větných členů**, kdy dochází ke změně syntaktické struktury. Slova z výchozího jazyka mají jinou syntaktickou funkci než v jazyce cílovém. Co se týče překladu z ruštiny do češtiny, nejčastěji dochází k záměně shodného a neshodného přívlastku (дом Петра – Petrův dům).

Univerbizace se používá, když potřebujeme vytvořit z dvouslovného nebo víceslovného slova jednoslovné pojmenování (стиральная машина – pračka). Opačným procesem je **multiverbizace**, kdy nahrazujeme jednoslovné pojmenování pojmenováním víceslovným (můra – ночная бабочка). Při obou těchto procesech musí být zachován smysl slova.

Při překladu z výchozího jazyka do jazyka cílového často dochází ke **změně slovosledu**, a to vzhledem k rozdílným jazykovým systémům. Existují jazyky, které mají stanovený pevný slovosled (anglický jazyk, německý jazyk atd.). Dále se při překladu můžeme setkat s příbuznými jazyky, jejichž blízkost může být hrozbou v podobě interferenčních chyb (ruský jazyk a český jazyk atd.). V českém jazyce se nejdůležitější informace staví na konec věty, ale v jazyce ruském lze tuto informaci dát i před poslední slovo (Петр выиграл соревнование. – Petr soutěž vyhrál.). Při procesu změny slovosledu

je často používáno obmykání (Он пошёл на новый фильм в кино. – Šel do kina na nový film.).

Pod pojmem **komprese (kondenzace)** rozumíme takový proces, kdy předáváme „zhuštěnou“ informaci. Tento proces se v největší míře týká překladu přechodníků a přídavných jmen slovesných, které z textu v ruském jazyce obvykle nahrazujeme v českém překladu vedlejšími větami (Приехавшая из России делегация. – Delegation, která přijela z Ruska.). Pokud jde o tlumočení, výsledkem procesu komprese je vynechání přebytečných informací, záměna „zhuštěných“ konstrukcí atd.

Při procesu **spojování nebo rozdělování vět** buď spojujeme dvě nebo více vět do jedné věty (Светлане было 20 лет. Она любила танцевать. – Světlaně bylo 20 let a ráda tancovala.), nebo naopak jednoduchou větu rozdělujeme na dvouvětne či více větne souvětí (Вера жила в моравském městě Olomouc. – Вера жила в городе Оломоуц, который находится в Моравии.).

1.2.2 SÉMANTICKÉ TRANSFORMACE

K sémantickým transformacím patří: konkretizace, generalizace, diferenciaci, modulace, antonymický překlad, kompenzace, komplexní transformace, rozšíření informačního základu a explikace.

Při **konkretizaci** dochází k lexikální změně, kdy slovo s obecným nebo širokým významem ve výchozím jazyce změním na slovo s konkrétním nebo úzkým významem v cílovém jazyce (ruské slovo работа má několik významů: práce, činnost, zaměstnání, výtvar, energie, provoz.²² Překladatel si musí vybrat jeden konkrétní význam, jenž bude do překladu nejlépe zapadat.). Opakem konkretizace je **generalizace – slovo** s konkrétním nebo úzkým významem ve výchozím jazyce zaměním slovem s obecným nebo širokým významem v cílovém jazyce (Купил si colgate. – Он купил себе зубную пасту).

Při **diferenciaci** dochází k lexikálně-sémantické neshodě mezi výchozím a cílovým jazykem. Pokud tento proces nastane, musíme vybrat významově nejvhodnější variantu (anglické slovo blue můžeme do ruštiny přeložit dvojím způsobem: голубой и синий).²³

²² Slovník Seznam. [online], [cit. 2019-01-29]. Dostupné z WWW: <http://www.slovník.seznam.cz>

²³ VYCHODILOVÁ, Z.: Введение в теорию перевода для русистов. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-2443417-9, s. 43.

V případě **modulace** dochází k záměně slov nebo slovních spojení. V tomto procesu probíhá logické odůvodnění významu slova ve výchozím jazyce (Právě přijel. – Он приехал.).

Antonymický překlad se jeví formálně-sémantickou transformací. Dochází ke změně záporné věty ve výchozím jazyce na kladnou větu v cílovém jazyce nebo naopak kladná věta ve výchozím jazyce se mění na zápornou větu v cílovém jazyce (Není tlustý. – Он худой.).

Proces **kompenzace** používáme tehdy, jestliže v cílovém jazyce neexistuje ekvivalent pro slovo ve výchozím jazyce. V takovém případě toto slovo vynecháme a nahradíme ho v jiném místě ve větě (В городе находится ресторанчик с небольшой терассой. – Ve městě se nachází malá restaurace s teráskou).

Při **komplexní transformaci** dochází k přeměně celé věty. V tomto procesu se nepřekládá slovo od slova, ale věta jako celek. Důležité je samozřejmě zachování významu. Tato metoda se často používá při překladu frazeologismů a idiomů (Это рукой подать. – Je to blízko, co by kamenem dohodil.).

Metodu **rozšíření informačního základu** volí překladatel v případě, když usoudí, že uváděné údaje nebudou čtenáři známy. Proto do textu přidá doplňující informace. Tato metoda se používá převážně při překladu reálií, historie, kultury, geografie atd. (Jel do Zlína. – Он поехал в город Злин, который находится в Моравии.).

Explikace neboli také opisující překlad se používá v případě, když překladatel potřebuje něco vysvětlit nebo naopak něco vynechat. Tato metoda se používá při překladu bezekvivalentního lexika, frazeologismů a neologismů (Он ел пельмени. – Jedl ruské národní jídlo pelmeni (maso v těstě).).

2 STYLISTIKA

Protože v praktické části této práce se zabýváme překladem průvodce, je tato kapitola zaměřena na teoretické otázky týkající se stylu. Především budeme definovat, co to je stylistika. Rozebereme funkční styly a budeme se podrobněji zabývat odborným funkčním stylem a prostě sdělovacím funkčním stylem. Důvod je zřejmý: v odborném stylu je napsán průvodce, jehož překladu se věnujeme, kromě toho ale v průvodci nacházíme také prvky stylu prostě sdělovacího.

Úroveň písemného i mluveného vyjadřování je dána správností gramatiky, výslovností, ale závisí také na použitém stylu. Způsob, kterým vyjádříme obsah, a použité jazykové prostředky vytvářejí ve svém souhrnu individuální styl. Jazykový styl se tedy projevuje osobitou volbou jazykových prostředků a jejich uspořádáním v textu. Je to jednotící princip jeho výstavby. Důraz se klade na správně zvolená slova, na stavby vět a na jejich začlenění do textu.²⁴

Jazykovědnou disciplínou, která se jazykovým stylem zabývá, je stylistika: je to nauka o slohu, jež studuje typ stylu, jeho výstavbu a zvolené jazykové prostředky. V každém jazyce může být naše vyjadřování bohaté a velmi různorodé, můžeme vytvářet různé styly (slohy). Tato různost stylů závisí nejen na osobitosti autora textu, ale také na vnějších podmínkách, na tom, za jakým účelem tento text vzniká a také na zamýšleném adresátovi.²⁵ Knittlová ve své knize *K teorii a praxi překladu* píše: „*Styl je způsob cílevědomého výběru, zákonitého uspořádání a využití jazykových prostředků se zřetelem k situaci, funkci, záměru autora a k obsahovým složkám projevu. Jazykové prostředky jsou především lexikální, gramatické a fonologické, ale také je třeba brát v úvahu prostředky parajazykové, tj. grafické v psaném projevu, tempo, timbre apod. v projevu mluveném, dále kompoziční výstavbu, tematiku apod. Přitom příslušnost jazykových prostředků k té či oné stylistické rovině musejí všichni uživatelé jazyka chápat stejně – to znamená, že styl a jeho prostředky jsou součástí komplexního jazykového systému.*“²⁶

²⁴ ČECHOVÁ, M., CHLOUPEK, J., KRČMOVÁ, M., MINÁŘOVÁ, E.: *Stylistika současné češtiny*. Praha: ISV, 1997, ISBN 80-85866-21-8, s. 7-9.

²⁵ Tamtéž, s. 9-12.

²⁶ KNITTLOVÁ, D.: *K teorii i praxi překladu*. 2. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2000, ISBN 8024401436, s. 122-123.

Stylistika jako vědecká lingvistická disciplína se začala systematicky rozvíjet až po ukončení druhé světové války. Tato disciplína byla hlouběji propracována ve Spojených státech a v Sovětském svazu, výrazný podíl na jejím rozvoji má také Anglie, Francie, a také Česko a Slovensko.²⁷

2.1 FUNKČNÍ STYLY

Existují rozdílné způsoby vytváření textu, jež jsou ovlivňovány různými činiteli. Jako nejdůležitější z nich jsou specifické požadavky na funkci textu. Podle těchto hlavních funkcí byly stanoveny funkční styly.²⁸

Styly se neustále vyvíjejí, mění, popřípadě mohou i zanikat. Tyto změny souvisí s novými okolnostmi a měnicími se potřebami společnosti. Klasifikací funkčních stylů se zabývalo mnoho lingvistů, časem prošla mnohými změnami. První zmínka o funkčních stylech je z třicátých let, když B. Havránek napsal dílo *Úkoly spisovného jazyka a jeho kultura*. Na základě funkcí spisovného jazyka stanovil funkční jazyky podle účelu a způsobu projevu. Podle Havránka existují čtyři funkční jazyky: hovorový, pracovní (věcný), vědecký a básnický. Na základě tohoto rozdělení stylů byl později M. Jelínkem přidán ještě styl publicistický. Rozdělením stylů se dále zabýval E. Paulíny, který rozlišuje umělecký a dorozumivací styl. Dorozumivací styl ještě dělí podle účelu na soukromý nebo veřejný projev. Na Paulína navázal J. Mistrík, jenž dorozumivací styl soukromého projevu člení na hovorový styl a dorozumivací styl veřejného projevu člení na naučný, publicistický a administrativní styl. Podle něj je odborný styl velmi různorodý, a proto se rozpadá na jednotlivé styly. Podle Mistríka se věcné styly příliš nezkoumaly, důvodem byla jejich stereotypnost, jednoduchost a schématicnost. Nejbližší k našemu dělení stylů je rozdělení od Hallidayové. Toto rozdělení stylů můžeme také najít u anglických lingvostylistů D. Crystala a D. Davyho a také u finského lingvisty N. E. Enquista. Tito lingvisté při klasifikaci stylů berou ohled na čas, místo, funkci slohové nebo komunikační oblasti, která ovlivňuje gramatické a lexikální prostředky. Dále kladou důraz na způsob, který určuje rozdíly mezi mluvenou a psanou formou. Obě dvě formy mají své charakteristické rysy jak v gramatice, tak i v lexiku. Nakonec mají na zřeteli celkový

²⁷KNITTLOVÁ, D.: K teorii i praxi překladu. 2. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2000, ISBN 8024401436, s. 124.

²⁸Tamtéž, s. 123.

tón, který určuje, jak moc je text či projev formální. Tato formálnost závisí na vztahu mezi autorem a čtenářem nebo posluchačem.²⁹

2.1.1 KLASIFIKACE FUNKČNÍCH STYLŮ

Každé jazykové sdělení mívá odlišný záměr a funkci. Podle funkce rozlišujeme pět funkčních stylů:³⁰

1. Styl prostě sdělovací
2. Styl odborný
3. Styl administrativní
4. Styl publicistický
5. Styl umělecký

Styl prostě sdělovací se používá s cílem předat věcné informace. Pro tento styl jsou charakteristické jednoduché věty, nesložitá kompozice a běžná slovní zásoba. K tomuto stylu řadíme zprávy, jednoduché popisy, vyprávění atd.³¹

Styl odborný je charakterizován jako styl plnící funkci vzdělávací, počnou. Velký důraz je proto kladen na přesnost vyjadřování. Má svůj specifický slovník – používá mnoho termínů, ustálených obrátů a ustálené formulace. Tento styl se dále dělí na styl vědecký, styl populárně- naučný, styl učební a styl esejistický.³²

Styl administrativní by se dal také částečně přiřadit k stylu odbornému, tento styl ale má mnoho specifických výrazů a pravidel, proto se uvádí samostatně. Tento styl může být také nazýván úředním, a jak už z názvu můžeme odvodit, prakticky se s tímto stylem setkáváme při vyplňování dotazníků, psaní běžných dokumentů, u vyhlášek atd.³³

Se **stylem publicistickým** se setkáváme v novinách, časopisech, ve zpravodajství v televizi i v rádiovém vysílání atd. Útvary tohoto stylu se věnují aktuálním společenským otázkám a jsou určeny široké veřejnosti. Jeho hlavním záměrem je čtenáře či posluchače nejen informovat, ale také je ovlivnit. Jako nástroj ovlivňování používají

²⁹ KNITTLOVÁ, D.: K teorii i praxi překladu. 2. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2000, ISBN 8024401436, s. 123-126.

³⁰ Jílek, V.: Lexilogie a stylistika nejen pro žurnalisty. 1 vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2005, ISBN 80-244-1246-2, s.89-92.

³¹ Tamtéž, s. 89-93.

³² Tamtéž, s.89-94.

³³ ČECHOVÁ, M. a kol.: Současná stylistika. Praha: Lidové noviny, 2008. ISBN 9787106-961-4, s. 99.

expresivní výrazy, obrazná pojmenování, používají také promyšlené titulky, které mají u čtenářů vzbudit zájem.³⁴

Ve **stylu uměleckém** autoři používají převážně spisovný jazyk, ale není vzácností využívání hovorového jazyka či různých nespisovných prostředků. Jazykové prostředky uměleckého stylu jsou velmi bohaté a různorodé. V některých dílech je jazyková stránka obzvláště specifická (poezie), v jiných se jazyk nijak neliší od běžné řeči (drama). Četba uměleckého stylu mimojiné přispívá k rozvoji našich vyjadřovacích schopností.³⁵

2.1.2 ODBORNÝ STYL

Odborné texty čtenářům sdělují informace o různých místech, událostech atd. Jejich účel spočívá v tom, že čtenář by měl po jejich přečtení získat objektivní poučení o předkládaných skutečnostech, mít o nich relativně úplné informace atd. Odborné texty bývají vždy přesné, věcné, celistvé, jednoznačné, zřetelné a výstižné. Pro odborný text je charakteristické používání termínů, spisovného jazyka, ustálených obrátů a složitých větných staveb. Před psaním odborného textu dochází k fázi přípravné, kdy autor studuje literaturu a shromažďuje informace.³⁶

Odborný text se může lišit po stránce jazykové, žánrové a obsahové. Odborné texty dělíme na čtyři druhy, a to podle míry odbornosti a komunikačního záměru:³⁷

1. **Styl vědecký** má vysokou míru odbornosti. Tento styl je určen pro odborníky z daného oboru.
2. **Styl populárně-naučný** má nižší stupeň odbornosti. Texty v tomto stylu jsou určeny pro širší veřejnost, která se o dané téma zajímá, avšak není s ním seznámena na profesionální úrovni.
3. **Styl učební** v souladu se svým pojmenováním je stylem, jímž jsou psány učebnice, skripta atd., podává fakta srozumitelně s ohledem na intelektuální vyspělost uživatele.

³⁴ Jílek, V.: Lexilogie a stylistika nejen pro žurnalisty. 1 vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2005, ISBN 80-244-1246-2, s. 90-94.

³⁵ ČECHOVÁ, M., CHLOUPEK, J., KRČMOVÁ, M., MINÁŘOVÁ, E.: Stylistika současné češtiny. Praha: ISV, 1997, ISBN 80-85866-21-8, s. 211-214.

³⁶ ČECHOVÁ, M. a kol.: Současná stylistika. Praha: Lidové noviny, 2008. ISBN 9787106-961-4, s. 208-222.

³⁷ ČECHOVÁ, M., CHLOUPEK, J., KRČMOVÁ, M., MINÁŘOVÁ, E.: Stylistika současné češtiny. Praha: ISV, 1997, ISBN 80-85866-21-8, s. 161-162.

4. **Styl esejistický** se nachází na hranici mezi stylem odborným, publicistickým a uměleckým. Tento styl je určen jak pro odborníky, tak i pro neprofesionály, kteří se o dané téma zajímají.

Texty odborné se mohou lišit i po stránce jazykové. Můžeme se setkat s texty jazykově bohatými, které obsahují vsuvky, části úvahové, historický výklad atd. Opakem jazykově bohatých textů jsou texty jazykově strohé, které obsahují body, výčty, různá ustanovení atd. Texty odborné by měly být objektivní, avšak míra objektivity těchto textů se liší podle toho, ke kterému typu v rámci odborného stylu text náleží. Vědecké a učební texty musí být objektivní vždy. Naopak texty populárně-naučné a esejistické mohou obsahovat určitou dávku subjektivního pohledu, někdy se dokonce připouštějí i taková vyjádření jako je ironie a podobně.³⁸

Často se setkáváme s prolínáním a mísením prvků různých funkčních stylů.³⁹ S tímto jevem se setkáváme i v našem průvodci, který je napsán v odborném stylu s prvky stylu prostě sdělovacího.

2.1.3 PROSTĚ SDĚLOVACÍ STYL

Prostě sdělovací styl se používá při běžném dorozumívání. Jeho hlavním cílem je předat základní informaci. Tento styl se používá jak v mluvených, tak i v psaných projevech. Dále jej dělíme na formální (např. projev veřejný, písemná žádost atd.) a neformální (např. komunikace doma nebo s přáteli, osobní dopis atd.). S tímto stylem v psané podobě se můžeme setkávat ve vyprávění, úvaze, popisu, osobním dopisu, oznámení atd.⁴⁰

Prostě sdělovací styl je typický používáním spíše běžné slovní zásoby a jednoduchých, snadno srozumitelných vět. Mohou se v něm objevit i expresivní výrazy, zejména při vyjadřování subjektivního stanoviska autora k dané věci. V tomto stylu se používá také hovorová podoba jazyka, dokonce i nespisovný jazyk, ten však není vhodný při veřejných oficiálních projevech nebo v psaných útvarech společenského styku.⁴¹

³⁸ ČECHOVÁ, M., CHLOUPEK, J., KRČMOVÁ, M., MINÁŘOVÁ, E.: Stylistika současné češtiny. Praha: ISV, 1997, ISBN 80-85866-21-8, s. 150-161.

³⁹ Tamtéž, s. 150-161.

⁴⁰ STANĚK, V.: Praktická stylistika pro střední školy. 2. vyd. Praha: Vydavatelství FORTUNA, 1994, ISBN 80-7168-103-2, s. 21.

⁴¹ Tamtéž, s. 21-22.

3 VLASTNÍ PŘEKLAD

Kdykoliv se rozhodnete jet na dovolenou, pamatujte na to, že takovou kombinaci moře, slunce a hor, jakou vám nabízí Soči, nikde jinde nenajdete. S rodinou nebo přáteli, s velkou skupinou nebo sám, do Soči můžete, a dokonce musíte jet v každém případě. Toto město je známé především jako lázeňské. Za mnoha léta své historie se naučilo hostit a překvapovat své návštěvníky. Díky tomuto průvodci se dozvíte, která místa v Soči musíte určitě navštívit. V tomto jedinečném průvodci najdete popis nejen historických památek města, ale i všech olympijských stadionů, které jsou již také součástí historie – historie olympijských her!

Seznamte se s městem Soči

Od začátku léta až do pozdního podzimu přijíždí do Soči mnoho turistů, aby se koupali v Černém moři, opalovali se na pláži, vyhřívali se pod rozpáleným sluncem nebo se schovávali před vedrem v kavárnách na pobřežích. Mezi koupáním je možné vyjet si na výlet do hor na koni nebo na kolech. V zimě přijíždí do tohoto střediska velké množství milovníků aktivního pohybu, aby si zajezdili na lyžích nebo snowboardu na různorodých sjezdovkách. Soči nabízí milovníkům sportu, začátečníkům i profesionálům, možnost provozovat různé druhy sportovních aktivit.

A samozřejmě nejznámější herci se chystají na festival Kinotavr, kde budou sledovat to nejlepší z ruské kinematografie.

Dokonce i ti, kdo Soči nikdy nenavštívili, město znají z různých filmů. Kultovní ruští režiséři si často vybrali Soči jako místo natáčení. Byly tu natáčeny tyto filmy: Neuvěřitelná dobrodružství (Starik Chottabyč), Člověk obojživelník (Čelovek-amfibija), Ukradená nevěsta (Kavkazskaja plennica), Brilliantová ruka (Brilliantovaja ruka), Staňte se mým mužem (v obci Loo) (Bud'te mojim mužem), Láska a holubi (Ljubov i golubi) a samozřejmě také film z roku 1989 Ve městě Soči jsou temné noci (V gorode Soči tomnyje noči).

V roce 2014 se zde uskuteční závod Formule 1, pro který byla postavena samostatná trať v Olympijském parku.

Soči, nazývané také jižním hlavním městem, nikdy nespí. Mnoho zábavy si zde mohou užít lidé s různými finančními možnostmi, s rodinou i bez rodiny, mladí i staří. Kromě již zmíněného Kinotavru se ve městě koná řada módních a hudebních festivalů například módní přehlídka Sametová sezóna. S jistotou můžeme říci, že se v Soči nikdo nudit nebude.

Před Zimními olympijskými hrami 2014 se Soči radikálně změnilo, a to výrazně k lepšímu. Ze Soči se nyní stalo vybavené evropské město se skvělými dálničními uzly a půvabným architektonickým vzhledem.

Nabízíme vám, abyste lépe poznali toto kouzelné město, a tak se předem mohli rozhodnout, jaká místa a události v době své dovolené navštívíte.

Geografie

Soči je pravděpodobně největší a určitě neznámější lázeňské město Ruska. V tisku je často nazýváno jako letní, lázeňské, jižní hlavní město Ruska. Město zabírá obrovskou plochu, táhne se podél pobřeží v délce asi sto čtyřicet kilometrů. Je to nejdelší město Ruska a druhé nejdelší na světě. Vyjma Centrální čtvrti je většina budov postavena podél pobřeží. Počet obyvatel s trvalým pobytem v Soči nepřesahuje čtyři sta tisíc, ale ve skutečnosti je v Soči vždy minimálně čtyřikrát více lidí, jelikož proud turistů neslabne ani v létě, ani v zimě. Velké Soči se skládá ze čtyř městských čtvrtí, z nichž největší je Centrální. Právě zde se rekreují a žijí ti, kteří jedou přímo do Soči, a ne do Adleru nebo Lazarevské čtvrti. Ačkoliv není tak důležité, kde budete bydlet, jestli v Lazarevské čtvrti, Chostě, Macestě, Adleru nebo v jiné části města, vždy můžete s naprostou jistotou říci, že jste byli na dovolené v Soči!

Každá čtvrť se vyznačuje svými specifickými vlastnostmi klimatu a krajiny. Soči je velmi zelené a pěkné město, téměř 80 % jeho území je pokryto zelení. Mezi nejznámější události v Soči, kromě světově proslulých Zimních olympijských her 2014, patří každoroční festival ruské kinematografie Kinotavr a také Mezinárodní investiční fórum, které je významné z hlediska ekonomického i politického.

Do Soči lidé jezdí, aby si odpočinuli, pobavili se a také aby se stali zdravějšími a léčili se tu. A k tomu právě přispívá místní příjemné a různorodé klima. Ve městě je možné najít různé prameny minerálních vod s léčebnými účinky. V Soči se také nachází unikátní rusko-americké centrum reprodukce a genetiky člověka, v němž již po mnoho let úspěšně lečí neplodnost.

Do Soči na dovolenou přijíždějí jak ti, kteří mají rádi klidnou dovolenou na pláži, tak i ti, kteří si neumějí představit život bez extrémních sportů. Vždyť lyžařská střediska s různými sjezdovkami, školy pro sportovce a možnosti horské turistiky v této oblasti jsou nevyčerpatelné. Mnohé trasy byly postaveny dlouho před začátkem olympijské výstavby a už tehdy si je oblíbilo mnoho sportovců, lyžařů a snowboardistů.

Soči – to je celý turistický komplex různých možností a druhů ubytování.

Ve městě se nachází více než osmdesát sanatorií a více než sedmdesát penzionů, sto padesát ubytoven a hotelů pro každého podle jeho vkusu a peněženky a také desítky rekreačních středisek. Určitě každý v Rusku ví, že si může bez jakéhokoliv problému

pronajmout soukromý byt. V tomto letovisku si může každý najít tu nejvhodnější volbu podle ceny ubytování, umístění, sezóny a dalších důležitých parametrů.

Historie

Město se pyšní bohatou historií. Ačkoliv první písemná zmínka pochází z roku 1641, už ve starověku lidé ovládli území, na kterém se nachází dnešní město.

Slovo Soči bylo ve skutečnosti převzato z jednoho ze starých kavkazských jazyků a má řadu významů, například „jedle“ nebo „země Sidi paši“. Vědci nedospěli k závěru, která z možných variant překladu tohoto názvu je správná.

Nejoriginálnější verze původu názvu je následující: překlad Soči znamená „hlavu prodávěj“. Existují důkazy, že od 5. stol. př. n. l. do 4. stol. n. l. se zde nacházela silná Bosporská říše a v okolí Soči se rozkládaly velké otrokářské trhy.

Území nynějšího Soči bylo obýváno kmeny různých národů, byli to Ubychové, Čerkesové a Šapsugové.

V 19. století, po ukončení kavkazské války, začalo aktivní ovládnutí těchto míst jinými národy.

Před revolucí si zde členové carské rodiny a bohatí Rusové stavěli své vily. V třicátých letech 20. století začala velkolepá výstavba sanatorií a lázní, díky níž se Soči stalo dostupným pro všechny, kteří sem jedou na dovolenou.

Klima

Soči je nejoblíbenější přímořské letovisko v Rusku. Kteroukoli dobu v roce mnoho generací Rusů a obyvatel bývalého SSSR zde trávil a tráví svou dovolenou. A není to náhoda, protože samotná příroda v Soči vytvořila nejlepší podmínky pro dovolenou.

Klima v Soči je teplé, vlhké a subtropické. Díky blahodárnému vlivu moře a vysokých hor zde v létě nebývají neúnosná vedra a v zimě zde nejsou silné mrazy. Průměrná teplota v červenci a srpnu se pohybuje asi kolem 28 °C, což prakticky velmi snadno snáší každý člověk. Během sezóny je teplota mořské vody kolem 24°C. Letní sezóna tady trvá od půlky května do konce října. V Soči je téměř celý rok slunečné počasí a jasná obloha. Dovolená v Soči je velmi pohodlná jak z hlediska přírodních podmínek, tak i kvůli jedinečné flóře a čistému vzduchu.

Kde se ubytovat

Tato otázka určitě přišla na mysl všem, kteří se chystají na dovolenou do Soči bez cestovní kanceláře a nejedou do sanatoria. Soči nabízí různé možnosti ubytování, takže se musíte rozhodnout, jakému typu dovolené dáváte přednost. Pokud chcete uniknout rušnému městskému shonu, obklopit se tichem a přírodou, nadýchat se čistějšího a blahodárnějšího vzduchu, nevolte pro svou dovolenou Centrální čtvrť, ale zvolte si jednu z mnoha malých pobřežních obcí. To je skvělá volba pro milovníky klidu.

Jestliže chcete čas od času navštívit zajímavé akce a rozptýlit se v zábavních parcích, nočních klubech, v kavárnách nebo na koncertech, pak pro vás bude lepší zůstat v jedné z větších čtvrtí u Soči jako je Lazarevskoje, Loo, Dagomys, Chosta, Macesta, Adler. Jejich vzdálenost od Soči je krátká, všechny výlety sem jsou dostupné, takže se při popisu památek nelze omezit jen na samotné Soči.

Ale chcete-li se ponořit do samotného centra lázeňského života, zažít různorodost a rušnost velkých lázní, strávit dovolenou v moderních a oblíbených místech, pak si musíte hledat ubytování v Centrální čtvrti!

Avšak bez ohledu na to, jaký typ dovolené jste si vybrali, rady z tohoto průvodce vám pomohou strávit příjemnou dovolenou, aby byla přínosem pro vaši duši a tělo, bez újmy na zdraví a aniž by utrpěla vaše peněženka. Najít ubytování v době vaší dovolené můžete různými způsoby.

První možnost je rezervovat si hotelový pokoj přes internet. Tento způsob je v dnešní době moderních komunikačních prostředků nejjednodušší a také nejpřehlednější.

Když využijete tuto možnost, máte jistotu, že budete mít nejen místo na spaní, ale navíc si ještě můžete vše předem naplánovat a nabídky porovnat. U této varianty si můžete být jistí tím, že vaše dovolená nebude začínat hledáním místa na nocleh někde na nádraží.

Tato možnost rezervace ale má i své záporné stránky. Za prvé přesně nevíte, jaká je skutečná infrastruktura čtvrti, kde se hotel nachází a v jaké vzdálenosti to ve skutečnosti je od míst, která chcete navštívit.

Za druhé, a to se bohužel děje velmi často, fotografie pokoje mohou být hezčí, než jsou pokoje ve skutečnosti.

Kromě toho, pokud nejste z jakýchkoliv důvodů spokojeni s ubytováním, budete si muset sami hledat nové bydlení, které vám bude lépe vyhovovat.

Na internetu si ale můžete přečíst recenze, poptat se na fórech a prozkoumat situaci. Takže na čas dovolené rezervace hotelu předem zůstává nejpohodlnější a nejoptimálnější variantou při hledání a rezervování ubytování.

Existuje i druhá možnost, jak si najít ubytování, a tou je: svěřit se zprostředkovatelům.

V čem spočívá její výhoda? Ukáže vám současné nabídky a vy si budete moci samostatně ověřit pravdivost slibů a reklamy, prozkoumat okolí, zhodnotit různé možnosti a na místě se rozhodnout na základě svých preferencí.

Hlavní nevýhodou této možnosti je to, že než si začnete hledat ubytování, musíte najít zprostředkovatele. A tady musíte být opatrní a obezřetní, abyste neztratili čas a peníze. Obecně platí, že v Soči už na nádraží na všechny rekreanty čekají zprostředkovatelé, kteří jsou připraveni vám nabídnout své služby. Neuzavírejte dohodu hned s prvním zprostředkovatelem, na kterého narazíte.

Určitě prodiskutujte, kolik vás je, na jak dlouho jste přijeli, jaký druh bydlení vám vyhovuje: soukromý dům nebo hotel a jaké ceny očekáváte.

Předem se rozhodněte o místě ubytování, jestli chcete klidnou čtvrť, nebo rušné centrum. Určitě projednejte i to, že jestli vám nabídka nebude vyhovovat, nebudete platit za služby řidiče a že se neocitnete sami v neznámé čtvrti, ale že vás zavezou zpět na začátek trasy.

Pokud si chcete najít spolehlivého zprostředkovatele, obraťte se na lázeňskou kancelář, která vám může pomoci. Jejich pobočky se nacházejí na všech nádraží a stanicích v Soči a také na dálnicích. Pokud vás cesta do Soči moc neunaví, jděte si vyhledat lepší místo sami. To vám pomůže ušetřit peníze za služby zprostředkovatelů a najít optimální možnost ubytování. Musíte ale počítat s tím, že utratíte peníze za cestu, a také s tím, že cestování po mnohokilometrovém Soči vám zabere spousta času.

Město

V Soči je téměř na každém rohu něco k vidění. Ve městě je mnoho parků, soch a krásných budov. Městem protéká malá řeka, která nese stejné jméno jako letovisko – Soči. Na ulicích je možné vidět mnoho malých fontán a pomníků. Proto i díky obyčejné

procházce získáte mnoho skvělých zážitků. Například nedaleko od administrativní budovy poblíž vlakového nádraží, vítá hosty města legrační socha ve tvaru ucha s dlaní. Podle pověr turistů a původních obyvatel města rozhodně musíte položit svou dlaň na otisk dlaně a pošeptat své tajné přání do obrovského ucha. Soči je kouzelné město, proto se nedivte, jestliže se v nejbližší době vaše přání vyplní!

Pláže a nábřeží

Letní dovolená v Soči znamená především odpočinek na pláži. V Soči se nachází více než sto pláží. Není možné popsat všechny. Břehy jsou obvykle mělké s drobnými oblázky. Pláže jsou dobře vybavené, najdete zde lehátka a slunečníky. Takřka na každém rohu se nacházejí kavárny a různá zábavní centra. Jsou tu jak pláže veřejné, které jsou zdarma, tak i pláže různých sanatorií, za něž si budete muset zaplatit. Může zde dokonce najít necivilizované a téměř opuštěné přírodní koutky, avšak za to si zaplatíte svým bezpečím a pohodlím.

Nábřeží v Soči je krásné a světlé a v kteroukoliv denní dobu se zdá být skvělým místem na procházku. Z nábřeží můžete obdivovat nádherný výhled na moře, sněhobílé velké linkové lodě a další druhy lodí. Je to dobré místo pro snění a můžete si zde pořídit nádherné fotografie. Z nábřeží se dostanete na Mořské nádraží Soči (ul. Vojkova,1). To je velmi krásná a vzdušná budova s ostrou špicí, která je vysoká 71 metrů. Nádraží je ozdobeno neobvyklými sochami, jež představují čtyři různá roční období a také čtyři světové strany. Sochami je zdobena i fontána u vchodu na nádraží a je na ni zobrazena bohyně mořeplavby.

Samotné nábřeží nám připomíná to, že v Soči byly natáčeny slavné sovětské filmy. Vzpomínkou na natáčení filmu *Brilantová ruka* jsou dvě sousoší s hrdiny filmu postavená na náměstí u Mořského nádraží.

Koncertní sál Festivalny a maják

Nejoblíbenější pódium popových hvězd se v Soči nachází přímo na břehu Černého moře vedle mořského přístavu a akvaparku Maják. Koncertní sál Festivalny patří k jedněm z největších v Rusku. Pod šestihrannou střechu se vejde až dva a půl tisíce diváků. V amfiteátru jsou pro návštěvníky velmi pohodlně umístěná sedadla, z nichž je velmi dobrý výhled nejen na pódium, ale i na moře, západ slunce a měsíční svit odrážející se

v tmavé vodě. Nebudete tedy litovat toho, že jste se zúčastnili jednoho z koncertů v tomto sále.

Od roku 1979, kdy byl sál otevřen, v něm vystupovaly nejpoblárnější popové skupiny a zpěváci. Také se zde každý rok tradičně koná a natáčí humoristická soutěž Letní pohár KVN (Klub vesolých i nachodčivých – Klub vtipných a pohotových) a soutěž mladých umělců Pět hvězd. Celý tento sváteční shon má vážné omezení: sál je v provozu pouze v době letní sezóny. I když v Soči nejsou mrazy, v zimě sál není v provozu, jelikož nemá zdi, a diváci se tudíž nemohou schovat před špatným počasím.

Hned vedle nábřeží, Mořského nádraží a koncertního sálu Festivalny se nachází jeden z nejstarších majáků v celém kavkazském regionu. Byl na pobřeží postaven už roku 1890. Osvětloval cestu námořníkům už tehdy, kdy světelným zdrojem v něm byla petrolejová lampa. Petrolej je dnes samozřejmě nahrazen elektřinou, ale maják zůstal stále stejný. 16metrový symbol města již oslavil sto let, ale stále plní své funkce.

Popis stavby je následující: bílý maják s neblíkajícím červeným světlem. Maják je viditelný všem lodím ze vzdálenosti téměř 32 kilometrů.

Pomník Vysockého

U sálu Festivalny hned vedle fontán v parku se nachází pomník, kterému je třeba věnovat zvláštní pozornost.

Bronzový pomník věnovaný písničkáři, básníkovi a herci Vladimíru Vysockému byl v Soči postaven 20. listopadu roku 2011, když se konaly oslavy ke dni města. Sočinský umělec Petr Chrisanov, autor sochy, bronzovou postavu s kytarou v rukách záměrně neumístil na podstavec. Socha vypadá, jako by se Vysockij zastavil na chvíli v parku. Obdivovatelé a milovníci jeho talentu mají tak možnost postát vedle svého idolu. Fanoušci Vysockého se nyní na tomto místě dosud shromažďují, aby se s ním vyfotili a zavzpomínali na jeho nejlepší písničky.

Park Riviéra

Park Riviéra je nejoblíbenějším lázeňským parkem na procházky a odpočinek.

Ústřední park v Soči byl založen roku 1898 na pravém břehu řeky Soči, a to obchodníkem N. N. Mamontovým a čestným občanem Moskvy V. A. Chludovým, místními vlastníky chat. Svůj současný název park získal roku 1937. U hlavního vstupu

do parku se nachází atraktivní kompozice v podobě hodin v lastuře. Riviéra je okouzlující a zaujímá velké území – 14,7 hektaru. Můžete se tady dlouho toulat po alejích mezi vysokými platany, reliktními rostlinami a tropickou zelení. Je to velmi krásný a zajímavý park, který je zelený a kvetoucí. K parku se můžete dostat rychle od vlakového nádraží, poněvadž se nachází v samotném centru Soči.

Park nabízí rekreantům skvělé podmínky, aby na své procházky dlouho vzpomínali. Na území zelené zóny se nacházejí kavárny, bary, střelnice, atrakce, sportovní hřiště, taneční parkety a jiné objekty a budovy pro zábavu.

Abyste si prohlédli všechna zákoutí parku, budete potřebovat minimálně celý den. Zaběhnout si do parku jen na hodinu nebo dvě nemá smysl, jelikož za tak krátkou dobu si nemůžete prohlédnout ani to nejzajímavější.

Hlavním lákadlem parku je Alej přátelství. Rostou zde magnolie, které byly zasazené slavnými politickými a veřejnými osobnostmi. Roste tu také strom, který zasadil J. Gagarin.

V parku se rovněž nachází neméně krásná alej s fontánou, která nese romantický název Alej lásky. Stojí v ní speciální lavička pro zamilované, na níž se musí vyfotit každý šťastný pár, který přijel na dovolenou do Soči. Lavička je ozdobena detaily ve formě srdíček. Nachází se zde také lavička smíření.

V parku je vystaveno mnoho zajímavých dekorativních soch, které ozdobí každou procházku.

Jsou zde legrační sochařské kompozice, jež vyvolávají úsměv na tváři a zaujmou děti: hrdinové bajky Vrána a liška, legrační jelen s rohy ve tvaru žárovek, daněk s mlád'aty, dojemný pár plameňáků a Sparťané.

Velmi zajímavá a neobvyklá atrakce je Mauglího svět, v němž se nachází dřevěný sportovní inventář, domečky a lana. Všechno je zde uděláno tak, aby se děti i dospělí cítili jako opravdoví Tarzani.

Přímo v parku jsou volně k dispozici posilovací stroje, které mohou využít všichni zájemci. Cvičení na čerstvém vzduchu – to je skvělá součást lázeňského dne.

Nedaleko od Riviéry se nachází pomník s názvem Hrdinský čin ve jménu života (Podvig vo imja žizni). Je věnován sočinským hrdinským lékařům, kteří během Velké vlastenecké války zachráňovali životy vojáků a důstojníků. V této době, která byla

pro Rusko obtížná, se jižní lázně Soči staly velkým nemocničním městem, vždyť o tento region se vedly nelítostné boje. Poděkování za obětavou práci lékařů sochař D. Rabičev a architekt J. Lvov vtesali do kamene sochy. Pomník ohromuje svým rozměrem a vzhledem: vysoký bílý oblouk, smutné a silné postavy lékařů, kteří se sklánějí nad zraněnými vojáky. Před pomníkem stojí malý úhledný květinový záhonek s fontánou.

Nedaleko od parku Riviéra se nachází městská pláž se stejnojmenným názvem. Tato pláž je jedna z nejlépe vybavených ve městě.

Vlakové nádraží

Pokud do Soči pojedete vlakem, přivítá vás nejkrásnější vlakové nádraží v Evropě. První nádražní budova byla postavena ještě před revolucí, přestože se železniční doprava dostala do Soči až roku 1917. Ze Soči se v třicátých letech 20. století stávají komplexní lázně, staví se zde nová sanatoria, mosty a viadukty. V souvislosti s tím bylo v Soči roku 1934 postaveno nové nádraží. 10. září 1952 byla uvedena do provozu nová budova vlakového nádraží, která stále vypadá krásně a moderně. Dvoupatrová budova vlakového nádraží má tři střídající se vnitřní dvory a věž vysokou 55 metrů!

Budova byla navržena akademickým architektem Aleksejem Nikolajevičem Duškinem. Ten kromě nádraží v Soči navrhl také vlakové nádraží v Dněpetrovsku, Jevpatoriji, Brjasnce a Simferopolu a také několik stanic moskevského metra a velkých urbanistických komplexů v Moskvě.

Spoluautorem projektu budovy byl architekt Gordej Gordejevič Akvilev, který pracoval i na mnoha dalších společných projektech. To se vysvětluje tím, že Akvilev byl v architektuře vynikajícím specialistou na vitráž a kov.

Hlavní kouzlo budovy spočívá v tom, že při projektování a výstavbě se věřilo, že Soči je brána k pobřeží Černého moře na Kavkazu. Vedle města stály vily vládnoucí elity SSSR, a dokonce prázdninová vila samotného Stalina. Proto byl projekt velmi dlouho koordinován, prověřován a byl schvalován všemi možnými instancemi. Trvalo pět let, než byla připravená veškerá dokumentace.

Není divu, že každá linie vlakového nádraží přesně odpovídá okolní přírodě a velkolepému záměru.

Po dokončení stavby ji mnoho kavkazských architektů obdivovalo a žaslo nad tím, jak se Duškinovi podařilo vycítit styl a barvu typické pro jižní stavby a propojit ji tak harmonicky s kavkazskou krajinou.

O tom, že je stavba velmi povedená, svědčí i ta skutečnost, že roku 1975 byla železniční stanice v Soči zapsána do seznamu architektonických památek místního významu a do Červené knihy UNESCO. Budova vlakového nádraží v Soči byla prohlášena za nejkrásnější vlakové nádraží v celé Evropě.

Zimní divadlo

Roku 1937 byla postavena velkolepá sněhově bílá budova Zimního divadla s 88 sloupy a se sochami starořeckých múz na střeše. Ihned po otevření se stalo symbolem města a místem, které musí navštívit každý turista. Hlediště je vymalované bílou, zlatou a modrou barvou. V kráse může soutěžit se všemi předními evropskými divadly. Jak už je v divadle zvykem, i zde ze stropu visí obří křišťálový lustr s třemi sty žárovkami. Úžasné dekorace, na něž divadlo nešetří peníze, a také moderní vybavení tohoto divadla dělají z návštěvy představení a turné nezbytnou součástí dovolené v Soči.

Už od svého otevření probíhají na jevišti Zimního divadla různá divadelní představení a filmové festivaly. V této budově se koná už dříve zmíněný Kinotavr, festivalová soutěž KVN a samozřejmě také koncerty popových hvězd.

Macestinský most

Most pro automobily, který je součástí silnice M-27, spojuje Novorossijsk, Soči a Suchumi a vede přes řeku Macesta. Tento most je známý svým nádherným výhledem na blízké hory Amuko, Malé Amuko, Sacharnuju (Cukrovou) horu a na dvojité vrch Semenovské špice. Vzdálenost k vrcholům je 27 kilometrů. Most je tedy neobvyklou „pozorovací plochou“ dlouhou asi 400 metrů. Byl postaven v 30. letech 20. století a v současnosti speciálně sem přijíždějí lidé z celého Ruska, ale i ze zahraničí, aby si pořídili krásné fotografie.

Muzeum umění a náměstí Umění

Muzeum umění se nachází na adrese Lázeňská třída (Kurortnyj prospekt), dům 51. Je známé svou bohatou sbírkou exponátů, kterou může závidět mnoho deponitářů z celého Ruska. Návštěvníci mohou ocenit nejen zajímavé expozice a výstavy, které se zde konají, ale i samotnou architekturu budovy. Je to sněhově bílá stavba s vysokými sloupy.

Velkolepá a slavnostní budova připomíná palác a je obklopená zelení košatých jižních palm.

Před muzeem se nachází náměstí Umění, což je útulný park se stinnými palmovými alejemi a lavičkami. Na této ploše se nacházejí legrační kovové sochy: kvarteto neúspěšných hudebníků z bajky od Krylova, psi s kývajícími hlavami, kompozice Zlaté rouno, chráněné drakem, moudrá sova s malinkými ptáčky, zvířecí malíř, který maluje kozu, kocour na koňském hřbetu a pejsek, smutný jižní fotograf s ještěrkou a papouškem, kompozice mouchy sedící na „lavičce“ z plátku dýně a velké dýně položené vedle. Autory těchto soch jsou kreativní a talentovaní obyvatelé Soči. Po stranách hlavního vchodu do muzea stojí fontány, které zdobí lázně celkově. Před muzeem ve stinném parku se nacházejí také sochy pro zamilované a novomanžele, jsou s nimi spojeny svatební tradice. Díky svému vzhledu se plocha tohoto náměstí využívá k masovým slavnostem obyvatel Soči. Probíhá tu mnoho významných svátků, při nichž vystupují místní i hostující skupiny. Jestliže váš příjezd připadá na nějaký svátek nebo oslavu, určitě se zajděte podívat na náměstí Umění.

Historické muzeum v Adleru

Pokud na dovolené chcete strávit čas užitečně a prohlédnout si historická místa města, v němž se nacházíte, udělejte si čas na návštěvu historického muzea Adlerské čtvrti. Muzeum zve všechny návštěvníky města Soči a jeho předměstí, aby navštívili jeho stálou výstavu, v jejímž rámci se mohou seznámit s různými obdobími historie kraje od pravěku po současnost. V muzeu je pouze pět sálů: archeologický, sál období stěhování národů, epochy formování SSSR, doby Velké vlastenecké války a soudobý. Největší zájem je o archeologický sál, kde se nacházejí pozůstatky nálezů z lidských osad dávné minulosti, ještě z doby kamenné. Samotné muzeum má historickou hodnotu, jelikož bylo postaveno v 19. století. Průvodci vám v uvolněné atmosféře povyprávějí o historii kraje, aniž by vás nudili. Kraj se pyšní bohatou historií, o které se můžete jednoduše dozvědět z návštěvy specializovaného muzea.

Katedrála svatého Michaele Archanděla

Pokud se rozhodnete projít po Soči, můžete dojít od nábřeží a náměstí až k chrámovému komplexu Michaela Archanděla, který se nachází na ulici Ordžonikidze. Uprostřed zelených alejí stojí nádherná sněhově bílá katedrála Michaela Archanděla s malými kopulemi završená vysokou špicí – zvonící. Tato katedrála je obklopená

vysokými cypřiši a košatými palmami – jako téměř všechny budovy v Soči. Katedrála byla postavena jako první na břehu Černého moře a je hlavním pravoslavným chrámem města Soči a jedním z jeho symbolů. Byla postavena ve druhé polovině 19. století na území bývalého Navaginského vojenského opevnění jako památka konce Kavkazské války. Chrámový komplex se skládá z několika budov: bílý chrám s jednou kopulí a kolonádou, vyřezávaný altánek-kaplička, obchod s ikonami v nedělní škole pojmenované podle svatých apoštolů Cyrila a Metoděje, křtitelnice zasvěcené Iverské ikoně Matky Boží.

Arboretum

Arboretum musí navštívit každý turista, bez ohledu na roční období, v němž jste se rozhodli jet do Soči!

V jižním stále zeleném a subtropickém městě Soči, kde podzim nastupuje pozdě, zima je mírná, můžete v Arboretu kdykoliv v roce vidět ohromující a rozmanité květiny a různé druhy rostlin. I když cypřiše, magnólie a palmy nežloutnou, na jejich zeleném pozadí se nám naskýtá neobvyklý pohled na podzimní barvy nebo bílý sníh. A tento pohled bude lahodit vašim očím!

Arboretum v Soči se považuje za pokladnici ruských subtropů. Nachází se zde více než 200 exotických, neobvyklých a vzácných rostlin, které byly do parku přivezeny z různých koutů světa.

Arboretum založil Sergej Nikolajevič Chudekov roku 1892. Od té doby patří v Rusku k nejznámějším a nejkrásnějším tento park, který již dávno oslavil své sté výročí.

Z horní části Arboreta se otevírá úchvatné panorama města a Černého moře. Park Arboretum má zaslouženě status památníku zahradního a parkového umění státního významu. Musíme poukázat na velmi důležitou skutečnost. Arboretum se nenachází na rovném území, ale má úrovně dvě. To znamená, že se dělí na dvě části: horní a dolní. Pokud se rozhodnete projít Arboretum od nejnižšího bodu až k nejvyššímu, budete muset jít do prudkého kopce, který může být pro mnoho lidí obtížnou překážkou. Proto si předem promyslete, jak moc jste fyzicky zdatní, a udělejte si na Arboretum dostatečný čas, abyste se neunavili už na začátku procházky.

Arboretum stejně jako jiné parky a náměstí v Soči je zdobeno sochami, jež jsou vytvořeny na velmi vysoké umělecké úrovni.

Schodiště od velké fontány nás vede k vile s názvem Naděje (Naděžda), kde kdysi žil zakladatel parku Chudekov se svojí rodinou. Tato vila byla postavena roku 1899 a byla pojmenována podle ženy zakladatele parku Naděždy Strachové.

Hlavní cennost Arboreta ale samozřejmě nespočívá v jeho architektuře a výzdobě, ale v nesrovnatelné sbírce rostlin. Ostrůvek živé přírody, která je přivezen z celého světa, je příkladem toho, jak by měl vypadat pozemský ráj. Návštěvníci tohoto pozoruhodného parku zde mohou vidět četné zástupce světové flóry, které podivuhodným způsobem navzájem podtrhují svou individuální krásu. Do Arboreta jezdí nejen Rusové, ale i zahraniční turisté, aby si tuto jedinečnou sbírku rostlin prohlédli.

Jak již bylo uvedeno, v Arboretu v Soči se nachází více než dva tisíce druhů stromů a keřů: ohromná sbírka cenných druhů dubů a borovic, exotických palm a vysokých cypřišů.

To vše se stalo nedílnou součástí malebné krajiny. Podivuhodné rozárium těší turisty různými druhy překrásných růží, které kvetou od časného jara až do pozdního podzimu.

V dolní části parku se nachází okouzující rybník s vodopády a kaskádami a také speciální akvárium, kde můžete obdivovat ryby a jiné mořské živočichy, které v běžném životě málokdy uvidíte. V parkových bazénech mohou návštěvníci vidět překrásné kvetoucí lotosy a sněhově bílé lekníny.

Arboretum je rozděleno na několik samostatných území. Každé z nich představuje jedinečnou flóru Severní a Jižní Ameriky, Austrálie, Nového Zélandu, Středomoří a jihovýchodní Asie. Návštěvníci Arboreta, kteří využijí služby lanovky, si mohou místní památky prohlédnout z ptačí perspektivy. Lanovka bohužel v zimě není vždy funkční.

Park Jižní kultury v Adleru

Pokud se rozhodnete ubytovat ne přímo v Soči, ale v některé sousední obci a také pokud máte rádi přírodu, měli byste navštívit park Jižní kultury v Adleru. To je skvělý příklad jednoho z nejlepších objektů zahradního a parkového umění.

Park je ohromný, zabírá téměř 20 hektarů území. Tento park patří k nejlepším místům pro letní odpočinek a pro milovníky květin. Nachází se zde přibližně tisíc pět set různých druhů subtropických rostlin, které jsou přivezeny téměř z celého světa.

Nalézají se zde takové rostliny, jako jsou cypřiše, sekvoje, vavříny, himalájské a libanonské cedry a několikametrové bambusové háje, které ohromují svou jedinečností.

Kromě toho se v parku nacházejí dva rybníky, kde také rostou vzácné vodní rostliny a plavou nádherné bílé labutě, které potěší oko každého návštěvníka. Za zmínku také stojí to, že park Jižní kultury je považován za nejlepší rozárium na pobřeží Černého moře na Kavkazu.

Akvaparky

V Soči a v sousedních obcích se nachází mnoho akvaparků jak pro ty, kdo přijede do města v zimě, tak i pro ty, kteří se nechtějí jen koupat, ale také se projet na vodních skluzavkách.

Akvapark Amfibius se zdá být jedním z nejnavštěvovanějších míst v Adleru. Tento akvapark můžeme s klidem charakterizovat jako obrovské město vodní zábavy, protože jen území tohoto vodního a zábavního parku zajímá několik hektarů a uvnitř se nachází asi dvacet různých vodních atrakcí. Nesmíme opomenout, že zábava v tomto akvaparku je určena pro celou rodinu. To znamená, že se zde pobaví jak dospělí, tak i děti.

První věc, které si návštěvníci povšimnou, jsou tři vysoké údiv vyvolávající skluzavky, z nichž se každá svou výškou může srovnat s dvoupatrovým domem vysokým asi 15 metrů. Ne každý se odváží projet na těchto skluzavkách, protože k takové projížďce je potřeba značná dávka odvahy. Trochu dále se můžete se zatajeným dechem projet na atrakci Laguna, jež je známá svými ostrými zatáčkami.

Přímo v srdci zábavního centra Soči se nachází akvapark Maják, který je známý po celém černomořském pobřeží. Výhradně evropská úroveň akvaparku vám dává možnost z této návštěvy získat maximum pozitivních emocí. Vynikající ergonomie, pohodlné umístění kaváren, skluzavek, dětských hřišť a útulných koutků dělá pobyt zde neobvykle příjemným. Park má vlastní písčnou pláž a v létě má přímý přístup k moři.

Vodní a zábavní park Maják patří k nejstarším akvaparkům Ruska. Je otevřený od roku 2000. Po nějaké době prošel kontrolou a získal skvělé recenze.

Celý akvapark je promyšlený tak, aby se v něm turisté maximálně pobavili: skluzavky a bazény, zábavné atrakce, dětská hřiště, lehátka, kavárny a restaurace, slunečníky, sprchy s teplou vodou, šatny a možnost pronájmu seřfu.

V akvaparku se nachází spousta atrakcí a zón pro děti: malý bazén o hloubce 0,4 metru, dětská skluzavka, fontána ve tvaru hříbku a pohodlná lehátka pro rodiče.

Na „rodinné“ skluzavce se může celá rodina projet najednou: máma, táta a děti. Šířka dráhy umožňuje volný pohyb šesti až osmi lidí najednou.

Děti a dospělí mají na území parku právo využít potřebnou lékařskou pomoc a péči, použít šatnu, veřejné a soukromé sprchy s teplou a studenou vodou a možnost uložit si cenné věci do sejfu.

Oceanária, akvária, zoologické zahrady

Je nepředstavitelné, že by některé přímořské město existovalo bez příběhů o moři a jeho obyvatelích. Největší a nejzajímavější oceanárium Ruska se nachází v Adleru. Návštěvníci hned u vchodu mohou vidět akvárium se zajímavými a nebezpečnými mořskými živočichy, jako jsou rejnoci a žraloci.

V oceanáriu se nachází největší ruská sbírka obyvatel mořské flóry a fauny z celého světa. V jednom z akvárií plavou nejstarší druhy ryb, které se na zemi objevily už dávno před člověkem.

Otevřenou vodní nádrž obývají různé druhy velkých sladkovodních ryb z řek ze všech kontinentů Země. Mořská flóra a fauna je k vidění v 13 malých akváriích a v akvariijním tunelu, který je delší než čtyřicet metrů. Za sklem mezi vodními řasami a korály žijí zvláštní mořští živočichové: žraloci, nebezpeční dravci murény, zábavní mořští koníci, čtverzubec, narval jednorohý, bodlok, ježík obecný, havýš rohatý a různé druhy rejnoků a sumců.

Turisté mohou v Adleru navštívit také opičí chovatelskou stanici, jež je součástí vědeckého výzkumného ústavu medicínské primatologie. Zkušení průvodci dali této zajímavé prohlídce název Cesta do města moudrých opic. Znalí průvodci vám vyprávějí vše o primátech, jejich stravě, chování a návycích. V této chovatelské stanici je k vidění 11 druhů opic z Afriky a Asie. Dozvíte se, který z primátů letěl do vesmíru, jak naši menší „bratři“ pomáhají v medicíně a mnoho dalších věcí. Všichni účastníci exkurze mají jedinečnou příležitost nejen obdivovat zvířata sedící v kleci, ale také si užít kontaktu s nimi. Po území chovatelské stanice jezdí autobus, aby velké vzdálenosti návštěvníky neunavily.

V akváriu Macesty na území velkém tisíc metrů čtverečních žijí leguáni, piraně, nilští krokodýli, klauni očkatí, štitníci, tučňáci, žraloci, kajmani, želvy, rejnoci, 52kilová krajta a ještě mnoho dalších druhů plazů, mořských savců, ryb, vodních řas a korálů.

Akvárium v Soči bylo otevřeno 9. září roku 1989. Od té doby se zdejšími obyvateli stalo více než 200 druhů ryb, ptáků, plazů a obojživelníků: ještěrky, krokodýli a hadi. Žije zde také největší had – krajta mřížkovaná.

Chráněná krajinná oblast Kavkazská státní přírodní biosférická rezervace Ch. G. Šapošnikova se nachází v Adlerské čtvrti města Soči jen dva kilometry od Krásné Poljany. V této přírodní oblasti jsou divoká zvířata chována v podmínkách, které jsou co nejvíce připůsobeny jejich životu v přírodě.

Všechna zvířata žijící v klecích se dostala do ohrožení a byla pracovníky přírodní rezervace zachráněna. Zde se uzdravují. Západní Kavkaz se vždy odlišoval od ostatních regionů Ruska. Vyznačuje se velkou pestrostí a různorodostí fauny, protože v tomto regionu se kombinují odlišné klimatické zóny a krajiny. Právě proto se v této přírodní rezervaci můžete pokochat velmi vzácnými druhy zvířat. Jsou tu zubři, jeleni, šakalové, divoká prasata, kamzíci, rysi, srnci, vlci a psíci mývalovití. Kromě toho se zde nacházejí vzácné druhy ptáků, jako jsou bílé labutě, orli mořští, orli stepní a mnoho dalších.

Exkurze do přírodní rezervace je přínosná jak pro dospělé, tak i pro děti. Pracovníci rezervace vám tady povyprávějí o návycích zvířat a o prostředí, ve kterém žijí. Tato neobyčejná přírodní rezervace je otevřena celoročně.

Delfinárium

Delfinárium v Adleru je mezi turisty také velmi populárním místem.

Nachází se zde obrovský bazén, kolem něj je umístěno hlediště pod širým nebem. Maximální kapacita delfinária je 800 míst.

V bazénu pod vedením profesionálních cvičitelů vystupují delfini, kteří předvádějí různé triky. Ale kromě nich tady svá cirkusová čísla ukazují i jiná mořská zvířata.

Představení trvá hodinu, ale během této doby získáte mnoho pozitivních emocí a potěšení. Dětem se určitě zalíbí vtipné cákance a veselá mořská zvířata.

Příroda

Soči se nachází v jedinečné přírodní oblasti, kde hory sousedí s mořem. Proto vaše fantazie bude ohromená krásou krajiny. Soči a jeho okolí je prostě dárkem pro milovníky fotografování, procházek a samotné přírody. Přírodní krása je doplněná o architektonické skvosty, tato místa byla totiž už dávno osídlena lidmi.

Kaňon Čertova vrata

Kaňon Čertova vrata se nachází v Chostinské čtvrti ve městě Soči. Ne příliš velký, zato velmi malebný kaňon vede podél koryta řeky Chosta. Roste zde podivuhodný starý kolchidský les, ve kterém se setkáte s nejvzácnější flórou ještě z období před dobou ledovou. Pod strmými srázy vysokými 50 metrů se ukrývají zimostálezové háje a rozlehlé kvetoucí louky. Kaňon je oficiálně rozdělen na dvě části. Jedná patří k přilehlé přírodní rezervaci a druhá část je kompletně volně přístupná. Co zde můžete najít? Čistý horský vzduch, průzračně čisté řeky, nevšední výhledy a krásy. Kaňon se nachází blízko města, proto dostat se sem je jednoduché. Čertova vrata jsou momentálně u obyvatelů Soči jedním z nejoblíbenějších míst pro pikniky. Přímo v kaňonu je malé jezero o průměru 12-13 metrů a hloubce 4,5 metru. Jedná se o známou přírodní památku, která je chráněná státem. Je součástí biosférické přírodní rezervace na Kavkazu. Kaňon je skvělé místo pro oběd v přírodě, avšak má jednu nevýhodu. Budete zde muset vyhledat místo, kde nejsou odpadky, protože ne všichni turisté po sobě uklízejí.

V místě soutoku východní a západní Chosty je pro návštěvníky kaňonu připravená úžasná prostorná rekreační zóna o rozloze 1200 m². K dispozici je taneční parket s živou hudbou, gril, pohodlné stoly a lavičky. Je tady možné ugrilovat si šašlik (špíz), uspořádat oslavu, jednoduše řečeno pobavit se. Dále si zde můžete pronajmout loď nebo koně. Milovníci paintballu kolem kaňonu často organizují skutečné „zápasy“.

Pro ty, kteří chtějí přenocovat v kaňonu, je zde hotýlek s malou restaurací. Je zajímavé, že turisté s sebou často přivážejí potraviny na oběd nebo večeři a hotelový personál jim je za malý poplatek uvaří.

Kombinace přírodních podmínek a pohodlí dělá z kaňonu Čertova vrata velmi populární místo, a to jak pro obyvatele Soči, tak i pro turisty.

Sočský tiso-zimostrázový háj

Návštěvou Sočského tiso-zimostrázového háje se dostanete do starověku, do doby, kdy tu lidé ještě nebyli. Na území o 302 hektarech se zachovaly rostliny ještě z doby před dobou ledovou. To je možné díky jedinečnému klimatu na Kavkaze. Téměř všechny exponáty háje jsou zapsány do Červené knihy Ruské federace a Mezinárodního svazu ochrany přírody (IUCN). Jen tady můžete najít některé ohrožené druhy živočichů. V háji se celkem nachází asi 400 druhů rostlin, více než 70 druhů keřů a stromů a také asi 50 druhů živočichů. Flóra a fauna zde žijí podle vlastních pravidel, bez lidského zásahu, poněvadž Sočský tiso-zimostrázový háj patří ke Kavkazské státní přírodní biosférické rezervaci.

Psluchské minerální prameny narzány

V Adlerské čtvrti ve městě Soči blízko známého lyžařského střediska v Krásné Poljaně se nachází jedinečné místo: Psluchské minerální prameny narzány, kde si můžete zlepšit vaše zdraví. Toto místo se nachází tři sta metrů od soutoku dvou řek (Psluch a Mzymta). Nejsnazší způsob, jak se dostat k pramenům, je po levém břehu řeky Mzymty, kdy míříte nahoru proti proudu. Je docela snadné dojet k minerálním pramenům po silnici z Krásné Poljany, jelikož prameny se nacházejí pouze šest kilometrů od lyžařských vleků u lyžařského střediska.

Psluchské minerální prameny jsou léčivé prameny minerálních vod, které obsahují uhličitán (karbonát). Každou letní sezónu je kolem těchto pramenů postaven tábor s kapacitou asi pro sto lidí. Přijíždějí sem lidé, kteří k léčení potřebují tyto přírodně sycené a průzračné vody obsahující vodík. Léčebný kurz je přitom zcela zdarma, dokonce i koupel v pramenech je bezplatná. Před návštěvou těchto vod a používáním jejich pramenů byste se ale měli nejdříve poradit se svým obvodním lékařem. V případě potřeby můžete navštívit řadu dalších minerálních pramenů, které se v okolí také nacházejí.

Přes Psluchské minerální prameny jsou vedeny nejzajímavější turistické trasy. Po jedné z turistických stezek můžete dojít k Engelmanově poljaně a poté k jezeru Kardyvač. Pokud však půjdete od pramenů rovně, můžete se dostat k průsmyku Aišcho 2. Tyto trasy nám nabízejí neuvěřitelné výhledy na kavkazskou přírodu.

Před cestujícími se objevují zajímavé lesní krajiny. Tyto trasy jsou na procházky velmi oblíbené, protože výstup po jednoduchých stezkách zvládne dokonce i začínající turista.

Po výstupu na průsmyk Aišcho 2 se turisté dostávají do nové přírodní zóny na subalpínskou louku. Po subtropickém klimatu města je pro ně tato změna nečekaná. Dokonce i v létě na pozadí zelených rostlin tu můžete vidět malé sněhové závěje. V těchto místech již končí hustý les, zato zde rostou alpské květiny, jako jsou rododendrony a lilie. Vystoupat na jižní výběžek hory Aišcho 2 stojí za to, abyste viděli impozantní panorama roklin, hřebenů, údolí a řek. Z výšky se vám otevírá výhled na hory Turji, velkolepou skálu Agepsty.

Horské krajiny, jimiž se mohou pokochat i nezkušení turisté, není třeba popisovat. To vše prostě musíte aspoň jednou za život vidět na vlastní oči.

Stalinova vila

Pouhých pět kilometrů od centra města Soči na území sanatoria Zelený háj se nachází jedna z mnoha Stalinových vil. V minulosti se celé sanatorium jmenovalo panství Michajlovskoje a patřilo bohatému obchodníkovi a průmyslníkovi M. M. Zenzinovu. Toto rekreační místo je však mezi turisty a místními obyvateli známé jako Stalinova vila.

Odtud se otevírá překrásný výhled na kavkazský hřeben, jeho zasněžené vrcholy a předhůří, která jsou obklopena hustými lesy.

Samotná vila byla postavena roku 1937 v Zeleném háji. V oněch letech si toto místo pro svůj odpočinek oblíbilo mnoho politických vůdců komunistických stran z různých spřátelených zemí. Stalinova vila byla postavena na vrcholu horského hřebene.

Budova zcela zachovala svůj vnější vzhled, je úplně stejný, jaký byl v době výstavby. V interiéru se zachoval duch 30. let 20. století. Zůstaly zde osobní věci a nábytek: Stalinův původní psací stůl se stříbrným psacím perem, které Stalinovi daroval vůdce Mao Ce-tung, koberec, rodinné fotografie, kožená pohovka a kamna. Do této vily Stalin jezdil rád odpočívat na podzim.

Přímo zde na místě si můžete dohodnout skromnou, ale informativní prohlídku. Můžete si projít místnosti a chodby, po kterých chodil právě sám Stalin a lidé z jeho nejbližšího okolí.

Nejlepší vyhlídková věž na hoře Velký Achun

Hora Achun je mezi rekreanty a turisty nejoblíbenějším místem jak pro pěší túry, tak i kvůli možnosti prohlídky Sočské čtvrti. Hora je vysoká 662,7 metru. Nachází se pouze tři kilometry od pobřeží Černého moře. Roku 1936 byla na vrcholu Achuny postavena věž ve středověkém románském stylu.

Achun je pětakilometrový hřeben, který se táhne podél břehu moře. Na svazích hory Achun se nachází 30 jeskyň. Největší z nich je Velká Achunská s rozlohou 384 metrů. Na jihovýchodním svahu hory se nachází známý Sočský tiso-zimostrázový háj.

Romantická věž, která byla navržena architektem S. I. Vorobjovem, je postavena z světle šedého, téměř bílého vápence, který se dobývá právě zde na vrcholu hory Achun. Věž dokonale zapadá do okolní krajiny. Kolem ní se točí kamenné schodiště ve tvaru spirály a vede nahoru na vyhlídkovou plošinu, která je ohraničená špičatým zábradlím. Stačí jen jeden pohled na věž a vaše fantazie vás zavede do středověku. Roku 2012 byla na hoře Achun otevřena nejvyšší atrakce ve městě. Řeč je o ruském kole, které je o 7,5 metru vyšší než hora Achun. Nejvyšší bod této atrakce má výšku 700 metrů. Na vyhlídkové ploše se ze severu otevírá panorama s výhledem na vrcholky hor. Výška samotné věže je 30 metrů. Na samém vrcholu stojí velký dalekohled, díky kterému můžeme vidět vše jako na dlani.

Už jen samotná cesta k věži je ohromující. Jedná se o horské serpentiny dlouhé 11 kilometrů, které se nacházejí v nadmořské výšce 660 metrů. Pokud cestujete sami, bez skupiny, vezměte na vědomí, že při výstupu na horu budete mít zalehlé uši. Nelekejte se! To je přirozený proces zapříčiněný poklesem tlaku.

Achštyrská jeskyně

Achštyrská jeskyně představuje jednu z nejpozoruhodnějších památek Adleru. Můžete se k ní dostat autobusem, a to buď samostatně, nebo se skupinou. Vědci tvrdí, že tato stará jeskyně s délkou půl kilometru byla tvořena vodou z řeky Mzymta po mnoha staletí, možná dokonce i tisíceletí. Kromě nádherné krajiny je Achštyrská jeskyně známá svými proslulými archeologickými nálezy. Byly zde například nalezeny stopy života pravěkých lidí ještě z doby raného paleolitu, doby kamenné a také křemenné nářadí neandertálců. Také zde byly nalezeny stopy po kromaňoncích, kteří tu žili

před 30 tisíci lety. Každý turista se nyní může projít stejnými cestami, po kterých chodili i naši předci.

Národní park

Národní park v okolí Soči získal tento legislativní status jako vůbec první v Sovětském svazu roku 1983. Turisté sem přijíždějí, aby se podívali na vodopády se zajímavými jmény, jako jsou Berendeevo království a Dívčí slzy, aby se prošli po krasových Voroncovských jeskyních, po „Pohádkovém“ kaňonu, mezi reliktními lesy a udělali si piknik v místě, které je vybaveno speciálně pro takovou příležitost.

Parkem protéká 40 řek a potoků. Nachází se zde kaňony, 103 vodopádů a asi 200 jeskyň.

Do parku nepřijíždějí jen lidé s průvodci, kteří poutavě vyprávějí o historii tohoto místa, flóře a fauně Kavkazu, ale jezdí sem i vědci, speleologové a také jiní nadšenci.

Ve velkém a krásném Sočském národním parku se nachází hora s přesným názvem Hádek (Změjka) a na místě, kde tento vrchol obtéká říčka Dikarka, se nám nabízí pohled na hlučné a překrásné Změjkovské vodopády, které jsou neobvykle krásné a turistům snadno dostupné. Obzvláště je ohromující horní vodopád, jenž je dvouvrstvý a nejpůsobivější. Cesta k vodopádům začíná u vchodu do parku a vede kolem všech ostatních vodopádů, počínaje dolními. Celkem je cesta k velkému vodopádu dlouhá asi jeden a půl kilometru. Vedle čistého pramenu na úplném vrcholu hory Hádek se nachází vhodné místo pro piknik.

Volkonská rokle

Vstup do Volkonské rokle je vzdálen šest kilometrů od čtvrti Lazarevskoje. Jeho hlavní atrakcí je jedinečný dolmen, který pochází ze stejné doby jako egyptské pyramidy. Svým vzhledem dolmen připomíná spíše špaččí budku. Na fasádě je vydlabaný otvor, skrz který můžete vidět originální „místnost“ s kulovým stropem. Při jedné z mnoha exkurzí můžeme navštívit toto starobylé místo a dozvědět se něco nového o historii.

Rajevskij strom

V městečku Golovinka, jen kousek od Soči, roste už téměř 200 let neobyčejný strom. Jeho květy tvarem připomínají tulipány. Je vysoký 35 metrů a průměr jeho kmene

je asi dva metry. Tento strom, který začíná kvést na konci jara v květnu, vás ohromí svou krásou.

Strom získal svůj název podle jména bývalého černomořského generála Nikolaja Rajevského, jenž se zabýval zahradnictvím a přivezl do Soči a jeho okolí liliovník tulipánokvětý. Jiná verze, která je více záhadná a romantická, praví, že tento posvátný strom byl holí boha stromů, a dokud strom bude zelený, tak i jeho okolní půda bude žít.

Tulipánový strom roste uprostřed údolí. Je zajímavé, že strom stále stojí, přestože do něj několikrát uhořel blesk. Na kmeni se nachází pamětní deska, na které je napsáno: Liran Rajevschij. Chráněn zákonem. Vysazen roku 1840.

Balneologické lázně Macesta

Jestliže se chystáte jet do Soči s cílem zlepšit si své zdraví, pak si pro svou dovolenou zvolte městečko Macesta, které se nachází nedaleko města Soči. Právě sem musíte přijet, pokud chcete omládnout, zlepšit svůj vzhled a zdraví. Místní sírovodíkové prameny, jež jsou bohaté na jod a brom, proměnily skromnou vesničku v údolí řeky Macesta na světově známé balneologické lázně. Zdravotní středisko Macesta v sobě zahrnuje pět vodoléčebných ústavů, čtyři sanatoria a továrnu na zpracování přírodních minerálních vod. Léčí se zde téměř vše, pomáhají tu zlepšovat zdraví i těm, kteří si nestěžují na žádné nemoci. Pokud máte dovolenou na jaře nebo na podzim, kdy není lyžařská ani koupací sezóna, vyrazte se léčit do Soči. Ale než si budete zjišťovat náklady za léčbu, poraďte se s vaším lékařem.

Sport

Soči vám nabízí ohromné možnosti, pokud jde o lyžování, snowboarding a také o horolezectví.

Krasnaja Poljana

Ať už v Soči děláte cokoliv, výlet do Krásné Poljany vás nemine.

Dnes si Soči nelze představit bez Krásné Poljany stejně jako bez Černého moře. Kromě lyžování, sáňkování a snowboardingu v zimě, nabízí se zde turistům a sportovním nadšencům různé splavování horských řek a také výlety v terénních vozech na nejkrásnější místa Západního Kavkazu.

Díky olympijské výstavbě se stala Krasnaja Poljana dostupnější.

Dokonce i vedle nejvzdálenějšího lyžařského střediska Roza Chutor můžeme vidět nově postavené hotely, které harmonicky zapadají do okolní krajiny.

Na horách jsou instalována děla, která chrání před lavinou. V případě potřeby je jejich použití tiché.

V současné době v Krásné Poljaně fungují čtyři lyžařská střediska: Laura, Roza Chutor, Horský kolotoč (Gornaja karusel) a středisko skokanského lyžování Russkije Gorki. Z lyžařského střediska Laura (Gazprom) na hřebeni Psechako je jako na dlani velmi dobře vidět celý nejvyšší a nejkrásnější hřeben Krásné Poljany. Lyžařské středisko Laura je pojmenované podle řeky, která protéká přes území Kavkazské přírodní rezervace. Toto středisko již stihli vyzkoušet velcí sportovci. Konal se zde Světový pohár v běhu na lyžích 2013, Pohár IBU v biatlonu, světový pohár v biatlonu a také závody v běhu na lyžích a biatlonu pro sportovce s pohybovým omezením. Lyžařské středisko se nachází na svahu hřebene Psechako asi 6–10 kilometrů od střediska Krasnaja Poljana. K dispozici jsou zde dva stadiony pro start a finiš a dva systémy lyžařských tras.

Použijete-li lyžařský vlek až na vrchol, pak se můžete kochat krásným výhledem v lyžařském středisku Horský kolotoč.

Lyžařské středisko Alpika Service

Roku 2014 se v tomto středisku konaly závody v akrobatickém lyžování a bobování. Toto středisko nebylo zvoleno náhodou. Jeho výhoda tkví v tom, že patří mezi deset nejlepších lyžařských středisek na světě s prudkými změnami výšek až do 1698 metrů.

Alpika Service je nejvíce sportovním střediskem ze všech středisek v Krásné Poljaně. Je také jediným místem na Kavkaze, kde se obyčejný turista může bez horolezecké přípravy vydat na lyžařském vleku vysoko přímo pod mraky a vidět panorama kavkazských vrcholů. Z vrcholu hřbetu Aibga (kam chodí obyčejní turisté, aby se pokochali kruhovým panoramatem) sjíždějí milovníci freeridu a celiny. Mimochodem, název Aibga je velmi starý. Pochází z počátků vzniku adygejštiny a znamená „Nebezpečná hrozivá hora“.

V zimě se zde pravidelně koná světový pohár Ruska v zimních sportech, v létě zase závody na horských kolech.

Ve středisku se kromě lyžování můžete věnovat jízdě na sněžných skútrech a koních, vydat se k minerálním pramenům, a dokonce si můžete zakoupit i let helikoptérou.

Lyžařské středisko Roza Chutor

Lyžařské středisko Roza Chutor se nachází na stejnojmenné náhorní plošině, 6 kilometrů východně od Krásné Poljany na severním a severovýchodním svahu hřbetu Aibga.

V tuto chvíli ho můžeme plným právem označit za hlavní lyžařské středisko Krásné Poljany. Důvodem je hned několik faktorů. Za prvé za to může jeho dobré umístění. Za druhé se zde nacházejí zajímavé trasy (převážně přirozené, způsobené jedinečnou krajinou), snowboard park a freestyle aréna. Za třetí zdejší mikroklima umožňuje sportovní sezónu prodloužit až do 10. května. Roza Chutor je jedním ze středisek Zimních olympijských her 2014. V současné době zde probíhá aktivní výstavba sportovních zařízení. Organizátoři sdělují, že po skončení výstavby tady bude 18 lyžařských vleků a 80kilometrová trať s prudkými změnami výšky až do 1745 metrů. Předpokládá se, že je to jediné místo v Krásné Poljaně, kde lze vystavět trasy pro všech deset lyžařských disciplín zimních olympijských her.

Olympiáda

Přípravy na olympiádu - anebo přesněji výstavba celého nového lyžařského střediska s plným obnovením infrastruktury - začala roku 2007, kdy Rusko právě vyhrálo práva na pořádání zimních olympijských her. Všem bylo zcela jasné, že se za velmi krátkou dobu musí udělat velký kus práce. A teď můžeme s jistotou říci, že všechna práce je u konce. Sportovní zařízení pro Zimní olympijské hry 2014 i celá infrastruktura jsou stoprocentně připraveny.

Pro celý jih Ruska je letiště Soči místem nejčastějších přestupů na mezinárodní spoje. A pro VIP cestující je zde postaven největší terminál Ruska s rozlohou 4 tisíce m².

Ještě jeden důležitý infrastrukturní objekt byl vybudován pro olympijské hry, a to jsou olympijské vesnice. Nachází se jen 10 minut jízdy od letiště, v Imeretinské dolině, přímo u moře, třicet minut jízdy od hlavních lyžařských sjezdovek. Více než padesát útulných domů pro sportovce je vybudováno ve středomořském stylu, jsou postaveny

na území známých sočských parků. Parky přitom nebyly poškozeny, naopak investoři, kteří realizovali výstavbu, investovali také do rozvoje zelených ploch.

Turisté, kteří do Soči přijedou po ukončení olympijských her, budou moci využívat nejen infrastrukturu samotného komplexu, ale získají i přístup do objektů olympijského parku. Na jedné straně se jedná o sportovní objekty, stadiony a trasy Formule 1, na straně druhé jsou to zábavní a rekreační stavby, jachtařský klub s parkovištěm pro 500 lodí, obchodní a výstavní centra, lázně, restaurace a obchody.

Olympijský stadion Fišt

Olympijský stadion Fišt je opravdu grandiózní a velká stavba, která byla vybudována v Soči díky zimním olympijským hrám. Právě tento stadion byl navržen se záměrem, aby se v něm konaly zahajovací a uzavírací ceremoniály zimních olympijských her a také slavnostní předávání medailí. Stadion zastřešuje průhledná, pevná a odolná střecha, přes kterou se návštěvníci, diváci a sportovci mohou kochat panoramatem Kavkazských hor. Po skončení olympiády je naplánována proměna obrovského stadionu na výcvikovou základnu ruské fotbalové reprezentace a na tomto stadionu proběhnou utkání Mistrovství světa ve fotbale 2018.

Svůj název Fišt stadion dostal na počest hory Fišt, která patří mezi nejznámější a nejkrásnější vrcholy Kavkazské státní přírodní biosférické rezervace. Právě tento vrch sloužil jako zdroj inspirace pro architekty hlavního olympijského stadionu. Náklady na výstavbu stadionu Fišt činily okolo 780 milionů dolarů.

Stadion Ajsberg – Ledový palác Ajsberg

Ajsberg je jednou z největších a nejvýznamnějších staveb olympijského parku s kapacitou 12 tisíc míst. Tento stadion je určen pro závody krasobruslařů a rychlobruslařů. Konají se už zde důležité testovací závody jako je Finále Grand Prix v krasobruslení a světový pohár ve short tracku. Podle plánu po olympiádě by tento stadion měl být přesunut do jiného města, ale ještě nebylo rozhodnuto do kterého. Proto si pospěšte s jeho návštěvou, dokud se nachází ještě v Soči. Náklady na výstavbu stadionu Ajsberg činily okolo 280 milionů dolarů.

Zimní stadion Bolšoj (Ledový dvorec Bolšoj)

Zimní stadion Bolšoj je jedinečným místem místo pro všechny fanoušky hokeje. Právě pro turnaje tohoto týmového sportu byl postaven. Tento stadion má kapacitu

12 tisíc míst. Nachází se vedle stadionu Šajba. Podle architektonického plánu Zimní stadion představuje jednu z nejpůsobivějších staveb olympijského parku. Stavba svým vzhledem připomíná obrovskou zamrzlou stříbrnou kapku vody. Celkově je Zimní stadion multifunkčním sportovním centrem, které slouží nejen k hraní hokeje, ale také k provozování jiných druhů zimních sportů. Jeho výstavba vyšla asi na 300 milionů dolarů.

Park extrémních sportů

Park začal fungovat ještě dlouho před olympijskými hrami. Už na počátku roku 2012 se na soutěžních plochách tohoto parku (který patří k sportovním objektům Horského klastra) konaly světové a evropské poháry v snowboardingu a akrobatickém lyžování. Jedinečné sněhové podmínky napomohou parku extrémních sportů i nadále pořádat mezinárodní soutěže všech úrovní ve skikrosu, akrobatických skocích, jízdě v boulicích, obřím slalomu a dalších druzích moderních sportů. Po skončení olympijských her plánují z tohoto parku vytvořit národní výcvikové centrum stejně jako z parku Roza Chutor.

Ledová aréna Šajba (Puk)

Je to po zimním stadionu Bolšoj druhá nejdůležitější ledová aréna v olympijském parku. Jak už z názvu můžete poznat, budou se zde konat hokejové turnaje. Před olympijskými hrami se v této aréně už konalo mistrovství světa juniorů v ledním hokeji a mezinárodní turnaj čtyř národů ve sledge hokeji. Ledová aréna Šajba je součástí komplexu objektů Mezinárodní federace ledního hokeje, který v sobě zahrnuje i Zimní stadion Bolšoj a Ledovou arénu Šajba, určené na závody a olympijské turnaje v ledním hokeji, a také tréninkové kluziště. Všechny olympijské objekty se nacházejí blízko sebe, což zajistí maximálně pohodlné podmínky pro sportovce i návštěvníky zimních olympijských her.

Adler-Aréna

Adler-Aréna je obrovská rychlobruslařská hala, která se nachází v samotném centru olympijského parku. Kvalitu jejích ledových tras už vyzkoušeli přední sportovci. V březnu roku 2013 se zde konalo mistrovství světa v rychlobruslení. Kapacita bruslařské haly je asi 8 000 míst. Po skončení olympijských her je naplánovaná proměna Adler-Arény na veletržní středisko.

Ledová kostka (Led'anoj kub)

Hala Ledová kostka je, pokud jde o měřítka olympijského komplexu, poměrně malá. Její kapacita je 3000 míst. Tato hala byla uvedena do provozu mezi prvními už v roce 2012. Stihli už tady uspořádat mistrovství světa v curlingu vozičkářů a mistrovství světa juniorů. Budoucnost haly zatím není známá. Je možné, že po skončení olympijských her bude rozebrána a převezena do jiného města Ruska jako hala curlingu nebo zábavné centrum.

Centrum Sanki

Centrum Sanki se nachází na území lyžařského střediska Alpika Service, které je již dávno v provozu. Toto centrum je během olympijských her určeno pro závody na saních. Jedná se o závody na bobové dráze, skeleton atd. Trasy jsou vybaveny speciálními moderními technologiemi, které umožňují při závodech neustále udržovat optimální teplotu. Po skončení olympijských her se plánuje, že zde bude umístěno národní výcvikové centrum. Náklady na výstavbu centra Sanki činily okolo 280 milionů dolarů.

Středisko Russkije Gorki

Právě tady se konal Světový pohár ve skocích na lyžích a v lyžařském dvojboji 2013. Středisko je postaveno v místě spojení hřebenů, nedaleko obce Esto-Sadok. Projektanti objektu došli k závěru, že právě díky této poloze obří skokanské můstky dokonale zapadnou do okolní krajiny. Sportovci provádějící skoky na lyžích, budou navíc chráněni před bočním větrem, který vážně ovlivňuje jejich výsledky a bezpečnost. Náklady na výstavbu činily okolo 270 milionu dolarů.

Dovolená v Soči

Kdykoliv se rozhodnete jet na dovolenou, pamatujte na to, že takovou kombinaci moře, slunce a hor, jakou vám nabízí Soči, nikde jinde nenajdete.

S rodinou nebo přáteli, s velkou skupinou nebo sám, do Soči můžete a musíte jet v každém případě.

Toto město je známé především jako lázeňské. Za mnohá léta své historie se naučilo hostit a překvapovat své turisty. Soči je městem zotavení a odpočinku, který vám přinese mnoho pozitivní energie. A vzpomínky na skvěle strávený čas vždy pomohou rozptýlit váš smutek.

4 VYBRANÉ PŘEKLADATELSKÉ PROBLÉMY A POSTUPY

Každý překladatel se během procesu převodu textu do jiného jazyka setká s překladatelskými problémy, které musí vyřešit pomocí překladatelských transformací. Proto tato kapitola bude věnována překladatelským problémům a jejich řešení.

V této diplomové práci jsme překládali Průvodce po Soči od Alexeje Černova z roku 2013. Tento průvodce popisuje jak samotné Soči, tak i jeho okolí. V průvodci je nám předkládán popis míst, která bychom mohli navštívit při své dovolené v Soči. Průvodce nám rovněž poskytuje rady, jak si nejlépe můžeme zajistit ubytování a které místo s ohledem na naše preference bude pro nás to nejlepší. Poslední část průvodce je věnování zimním olympijským hrám v Soči, které se však konaly rok po vydání tohoto průvodce.

Při překladu jsme se snažili nejen o adekvátní překlad průvodce, ale také o zachování funkčního stylu originálu, kterým je odborný styl s prvky prostě sdělovacího stylu.

4.1 PŘEVOD VLASTNÍCH JMEN

Jednou z nejvíce problematických částí byl v tomto průvodci převod vlastních jmen. Objevuje se v něm mnoho vlastních jmen, ať už jde o jména osob, zeměpisných míst, památek, názvů z oblasti fauny a flóry, soutěží, festivalů, filmů, stadiónů, sportovních disciplín nebo období. V této kapitole stanovíme definici vlastních jmen, budeme se také zabývat jejich klasifikací a nakonec popíšeme, jaký postup jsme při překladu vlastních jmen zvolili.

Vlastní jména jsou všechny názvy, které označují živé bytosti, organismy a neživé jevy a objekty. Vlastními jmény se zabývá jazykovědná disciplína onomastika.⁴² Vlastní jména se dělí na:⁴³

1. Geonymická
2. Bionymická
3. Chrématonymická

⁴² PLESKALOVÁ, J.: Vlastní jména osobní v češtině. Brno: Vydavatelství Masarykova univerzita, 2014. ISBN 978-80-210-6939-8, s. 10-11.

⁴³ ŠRÁMEK, R.: Úvod do obecné onomastiky. 1. vyd. Brno: MU Brno, 1999. ISBN 80210-2027-X, s. 16.

Ke **geonymickým** vlastním jménům patří **toponyma**, což jsou vlastní zeměpisná jména, a **kosmonyma**, to jsou vlastní jména všech objektů mimo Zemi.⁴⁴

K **bionymickým** vlastním jménům náleží **antroponyma**, vlastní jména všech lidí, jak jednotlivců, tak i skupin, **pseudoantroponyma**, která označují vlastní jména vymyšlených osob, **zoonyma**, která označují vlastní jména živočichů, a **fytonyma**, představující vlastní jména rostlin.⁴⁵

K **chrématonymickým** vlastním jménům patří **chrématonyma**, jež označují vlastní jména jevů, objektů a vztahů, které vznikly jako výsledek lidské činnosti politické, kulturní, společenské, ekonomické atd.⁴⁶

Nejčastějšími překladatelskými metodami, jež se používají při převodu vlastních jmen jsou následující: transkripce, transliterace, popřípadě i transplantace nebo kalkování. Můžeme zvolit také metodu substituce, kdy slovo z výchozího jazyka nahradíme ekvivalentem v cílovém jazyce. Podle Miloslavy Knappové existují tři způsoby, jak překládat vlastní jména:⁴⁷

1. Jméno se zanechá, avšak převede se do grafického systému cílového jazyka pomocí transkripce nebo transliterací a toto dané jméno se používá v souladu s pravidly daného jazyka.
2. Při překladu jmen zvolíme smíšenou metodu, buď je ponecháme, nebo je nahradíme, pokud mají ekvivalent v cílovém jazyce.
3. Jména nahrazujeme ekvivalenty v cílovém jazyce.

Tyto metody, které M. Knappová popisuje, se hodí spíše k řešení problémů při překladu toponym. Důležité však je, aby metoda, již si překladatel zvolil, byla v celém textu jednotná. Dále M. Knappová sděluje, že v průvodcích, cestopisech, odborných textech atd. by měla být toponyma snadno dohledatelná, a proto by se měla zanechávat.⁴⁸

Při překladu toponym a antroponym jsme volili spíše metodu transliterace, tedy přepis písmena po písmenu z ruského jazyka do českého jazyka, a také metodu

⁴⁴ PLESKALOVÁ, J.: Vlastní jména osobní v češtině. Brno: Vydavatelství Masarykova univerzita, 2014. ISBN 978-80-210-6939-8, s. 11.

⁴⁵ Tamtéž, s. 10-11.

⁴⁶ ŠRÁMEK, R.: Úvod do obecné onomastiky. 1. vyd. Brno: MU Brno, 1999. ISBN 80210-2027-X, s. 16.

⁴⁷ KNAPPOVÁ, M. Naše řeč [online], [cit. 2019-02-12]. Dostupné z WWW: <http://www.nase-rec.ujc.cas.cz>

⁴⁸ Tamtéž.

transkripce, tedy fonetický přepis, např. *Сочу* - *Soči*, *Адлер* - *Adler*, *Высоцкий* - *Vysockij*, *Сталин* - *Stalin*, *Красная Поляна* – *Krasnaja Poljana* atd. Tyto metody jsme zvolili z toho důvodu, že se jedná o průvodce, a tudíž všechna místa a jména s nimi spojená by měla být dohledatelná. V případě, že bychom jako způsob řešení zvolili metodu substituce, mohlo by se stát, že by čtenář hledající informace o daných místech, popřípadě plánující návštěvu Soči, nemusel pod českými ekvivalenty tato místa nebo osoby dohledat. U jmen některých kmenů jsme zvolili metodu substituce, aby to bylo pochopitelné pro všechny čtenáře, např. *адыги* – *Čerkesové* atd.

Jako další metodu při překladu toponym jsme zvolili kombinaci transliterace a kalkování nebo jen metodu kalkování, tedy přesný překlad z ruského jazyka do jazyka českého. K metodě kombinace transliterace a kalkování jsme přistoupili proto, aby název neztratil svůj význam a místa byla dohledatelná, např. *Сахарная гора* – *Sacharnaja (Cukrová) hora* atd. Metodu kalkování jsme zvolili proto, že tyto názvy jsou v českém jazyce dohledatelné, ale protože se nejedná o hlavní zeměpisný název místa, čtenář se nemusí obávat, že kvůli převedení názvu do českého jazyka by místo nedohledal, např. v parku *Ривьера* – *Riviéra* se nachází *Аллея дружбы* – *Alej přátelství*, *Аллея любви* – *Alej lásky* atd. Název parku jsme transliterovali, takže bude pro čtenáře dohledatelný, a názvy alejí jsme kalkovali, protože v tomto případě nám tato metoda připadla vhodnější. Tuto metodu jsme zvolili také u jmen, která jsou v českém jazyce velmi podobná, a opět jde o jména, jež jsou v této podobě v českém jazyce dohledatelná, např. *Каньон Чёртовы ворота* – *Kaňon Čertova vrata*, *Парк «Южные культуры»* - *Park Jižní kultury* atd.

Při překladu zoonym a fytonym jsme zvolili metodu substituce, která se nám v tomto případě zdála být nejvhodnější volbou, např. *акулы* – *žraloci*, *скаты* – *rejnci*, *кипарисы* – *сурjiši*, *ливанские кедры* – *libanonské cedry*, *кувшинки* – *lekníny* atd. Jestliže bychom se rozhodli pro metodu transliterace nebo transkripce, nemuselo by být čtenářům jasné, o čem se v průvodci píše.

Pro překlad chrématonym jsme zvolili čtyři metody: transliteraci, např. *фестиваль "Кинотавр"* – *festival Kinotavr*, transkripci, např. *«Бриллиантовая рука»* - *Briliantová ruka*, kombinaci transliterace a kalkování, např. *дача Надежда* – *vila Naděje (Naděžda)*, *Ледовая арена «Шайба»* - *Ledová aréna Šajba (Puk)*, *монумент «Подвиг во имя жизни»* - *ramátník Hrdinský čin ve jménu života (Podvig vo imja žizni)*

a substituci, např. «Кавказская пленница» - *Ukradená nevěsta (Kavkazská plennica)*, финал Гран-При по фигурному катанию - *Finále Grand Prix v krasobruslení*, этап Кубка мира по шорт-треку - *Světový pohár ve short tracku*, лыжный кросс – *skikros*, могул – *jízda v boulicích*, античность – *starověk*, Великая Отечественная война – *Velká vlastenecká válka* . Při metodě substituce u názvů filmů jsme vždy do závorky připsali ruský název, aby českému čtenáři byl známý i jeho originální název. Pod chrématonyma spadají v tomto průvodci názvy filmů, soutěží, festivalů, památek, stadiónů, sportovních disciplín a období. Všechny tyto metody byly voleny tak, aby byly lehce dohledatelné a pro čtenáře srozumitelné.

4.2 PŘEKLAD REÁLIÍ

Při překladu průvodce jsme museli řešit také otázku překladu reálií. Ve většině případů jsme se rozhodli pro metodu explikace nebo pro rozšíření informačního základu. Tyto metody jsme používali při popisu míst, abychom co nejvíce upřesnili, kde se nacházejí a jak vypadají, např. композиция из сидящей на лавке-ломтике мухи и большой тыквы - *kompozice mouchy sedící na „lavičce“ z plátku dýně a velké dýně položené vedle*, upřesnili jsme, že jde o lavičku ve tvaru plátků dýně a vedle ní je položená ještě celá velká dýně. Tyto metody jsme dále použili při překladu názvu jídla, kdy jsme ruské slovo *шашилык* transliterovali do českého jazyka *šašlik (špíz)*, protože se domníváme, že mnoho lidí už tento ruský pokrm zná, avšak do závorky jsme připsali českou variantu tohoto slova, pomůže to čtenářům, kteří by nevěděli, co by si pod názvem *šašlik* měli představit. Dalším problémem je překlad názvů pater. Musíme uvědomit, že v Rusku pojmenovávají přízemí jako *1 этаж – 1. poschodí*, proto si při překladu na to musíme dát pozor a nesmíme překládat jen mechanicky, např. высотой может сравниться с трёхэтажным домом - *svou výškou může srovnat s dvoupatrovým domem*. Metodu rozšíření informačního základu jsme dále používali při překladu slovního spojení *наша страна*, které jsem do českého jazyka přeložila jako *Rusko* např. Сочи – популярнейший в нашей стране морской курорт - *Soči je nejoblíbenější přímořské letoviště v Rusku*. Pokud bychom toto slovní spojení přeložili doslovně, dopustili bychom se zásadní chyby.

4.3 ZMĚNA SLOVOSLEDU

Každý jazyk má svůj specifický jazykový systém. Proto při překladu dochází ke změně slovosledu. Ruský jazyk stejně jako český jazyk má volný slovosled. Jsou to příbuzné jazyky a to s sebou nese nebezpečí interferenčních chyb. V českém jazyce se

důležitá informace klade na poslední místo, v ruském jazyce však tuto informaci můžeme dát i na místo předposlední. V našem průvodci jsme často řešili změnu slovosledu, abychom se vyvarovali interferenčních chyb, např. *Рассказать обо всех просто невозможно. - Není možné popsat všechny. Величественное белоснежное здание Зимнего театра с 88 колоннами и скульптурами древнегреческих муз на крыше было построено в Сочи в 1937 году. - Roku 1937 byla postavena velkolepá sněhově bílá budova Zimního divadla s 88 sloupy a se sochami starořeckých múz na střeše.*

4.4 SPOJOVÁNÍ NEBO ROZDĚLOVÁNÍ VĚT

Ruský jazyk je specifický dlouhými souvětími, která někdy mohou v českém jazyce působit nepřehledně. Pro lepší srozumitelnost a čtivost jsme se rozhodli některá ruská dlouhá souvětí rozdělit na kratší věty v českém jazyce, např. *Недалеко от парка «Ривьера» раскинулся и городской пляж с одноименным названием, и это один из самых благоустроенных пляжей в городе. - Nedaleko od parku Riviéra se nachází městská pláž se stejnojmenným názvem. Tato pláž je jedna z nejlépe vybavených ve městě. Среди зеленых аллей, окруженных высокими кипарисами и раскидистыми пальмами, как почти все здания в Сочи, стоит пышный белоснежный собор Михаила Архангела с маленькими главками и увенчанной высоким шпилем - звонницей. - Uprostřed zelených alejí stojí nádherná sněhově bílá katedrála Michaela Archanděla s malými kopulemi završená vysokou špicí – zvonicí. Tato katedrála je obklopená vysokými cypřiši a košatými palmami – jako téměř všechny budovy v Soči. Avšak v některých situacích jsme volili metodu spojování vět např. Как правило, в Сочи всех отдыхающих еще на вокзалах ожидают агенты. Готовые сами предложить свои услуги. - Obecně platí, že v Soči už na nádraží na všechny rekreanty čekají zprostředkovatelé, kteří jsou připraveni vám nabídnout své služby.*

4.5 ZÁMĚNA VĚTNÝCH ČLENŮ

Při překladu průvodce jsme se také potýkali se záměnou větných členů, a to vzhledem k jejich rozdílné syntaktické funkci. Pokud jde o překlad z ruštiny do češtiny, nejčastěji jsme se setkávali se záměnou větných členů ve funkci shodného a neshodného přívlastku, např. *дача Сталина – Stalinova vila, Художественный музей – muzeum Umění, «Мир Маугли» - Mauglího svět atd.*

4.6 ZÁMĚNA SLOVNÍCH DRUHŮ

Při překladu jsme se také setkávali se záměnou slovních druhů, např. *с неё же имеется выход – з. nábreží se dostanete*. V tomto případě jsme zaměnili zájmeno *нeё* za podstatné jméno *нáбрежі*. Dále *Планируется, что после завершения Олимпийских игр «Адлер Арена» станет торгово-выставочным центром. - По окончании олимпийских игр je naplánovaná proměna Adler-Arény na veletržní středisko*. Tady jsme ruské sloveso a podstatné jméno *станет торгово-выставочным центром* zaměnili českou předložkou a podstatným jménem *na veletržní středisko*. Další příklad je *В океанариуме собрана крупнейшая в России коллекция обитателей морской флоры и фауны всего мира. - V ocenáriu se nachází největší ruská sbírka obyvatel mořské flóry a fauny z celého světa*. V této větě jsme podstatné jméno *Россия* v českém jazyce zaměnili přídavným jménem *ruská*.

4.7 KOMPRESSE

Zatímco v ruském jazyce se ve velké míře využívají přechodníky a přídavná jména slovesná, v českém jazyce přechodníky mají archaický charakter a v textech se téměř již nevyskytují. Při překladu přechodníků a přídavných jmen slovesných z ruského jazyka do jazyka českého jsme použili metodu komprese (kondenzace), kdy jsem tyto jevy nahradili vedlejšími větami, např. *Вокзал оформлен необычными скульптурами, олицетворяющими четыре разных времени года, и также четыре стороны света. - Nádraží je ozdobeno neobvyklými sochami, jež představují čtyři různá roční období a také čtyři světové strany. Музей приглашает всех гостей города Сочи и его пригородов посетить свою постоянную выставку, которая знакомит посетителей с разными периодами в истории района, начиная с первобытных времен и заканчивая современностью. - Muzeum zve všechny návštěvníky města Soči a jeho předměstí, aby navštívili jeho stálou výstavu, v jejímž rámci se mohou seznámit s různými obdobími historie kraje od pravěku po současnost*.

4.8 PŘEKLAD FRAZEOLOGISMŮ A EXPRESIVNÍCH VÝRAZŮ

Při překladu našeho průvodce jsme se museli potýkat s překladem frazeologismů a expresivních výrazů. V tomto případě jsme u frazeologismů používali metodu komplexní transformace, kdy jsme v českém jazyce hledali frazeologismus se stejným nebo podobným významem, např. *с головой окунуться в самый центр городской курортной жизни - se ponořit do samotného centra lázeňského života, видно всё как на ладони – vidět vše jako na dlani* atd. Dále pokud jsme v českém jazyce

u expresivních výrazů nenalezli ekvivalent, volili jsem metodu kompenzace, např. *Для желающих остаться на ночь в каньоне есть небольшая гостиница с ресторанчиком.* - *Pro ty, kteří chtějí přenocovat v kaňonu, je zde hotýlek s malou restaurací.* Protože v českém jazyce neexistuje expresivní výraz pro slovo *restaurace* jako v ruském jazyce, jako expresivní vyjádření jsme zvolili u slova *гостиница*, které jsme do češtiny přeložili jako *hotýlek*.

ZÁVĚR

Cílem naší diplomové práce bylo vytvořit adekvátní překlad turistického průvodce po Soči z ruského jazyka do jazyka českého se zachováním funkčního stylu. Překládaný průvodce po Soči byl napsán Alexejem Černovem roku 2013.

Naše práce se skládá z části teoretické a z části praktické. V teoretické části jsme se nejprve zaměřili na problematiku překladu. Nejdřív jsme stanovili přesnou definici překladu a zabývali jsme se teorií překladu, jejím vznikem a tím, které dílčí otázky řeší, tedy co vše pod ní spadá. Dále jsme se zaměřili na překladatelské postupy především podle Jiřího Levého. Tady jsme si ukázali, kterými fázemi musíme projít a jak správně vytvořit adekvátní překlad. Poté jsme popsali analytické a syntetické postupy, definovali jsme volný a přesný překlad a v jakém případě je lepší ten či onen typ překladu zvolit. V poslední podkapitole v této části jsme se zabývali překladatelskými transformacemi, jež jsme si rozdělili na formální a sémantické, a potom jsme každou transformaci definovali. V této podkapitole jsme využívali především knihu *Введение в теорию перевода для русистов* od Zdeňky Vychodilové, ale také své vlastní znalosti. Ve druhé kapitole teoretické části jsme se věnovali stylistice. Stanovili jsme její přesnou definici, poté jsme se zaměřili na funkční styly a jejich klasifikaci. Nakonec jsme se zaměřili na odborný funkční styl a na prostě sdělovací funkční styl. Je tomu tak proto, že odborným stylem je napsán náš průvodce, avšak objevují se v něm také prvky stylu prostě sdělovacího, když autor například subjektivně hodnotí místa.

Za nejdůležitější část své diplomové práce považujeme třetí a čtvrtou kapitolu. Ve třetí kapitole jsme vytvářeli vlastní adekvátní překlad. Při překladu jsme se snažili uplatnit vše, co jsme se rozebírali v teoretické části z oblasti překladu a stylistiky. Při překladu jsme použili překladatelský postup podle Jiřího Levého, kdy jsme si průvodce nejdříve pozorně přečetli – při tom došlo k fázi pochopení. Poté jsme text interpretovali, nakonec jsme potom text originální přestylizovali z výchozího jazyka do jazyka cílového.

Při překladu jsme se setkali i s mnoha překladatelskými problémy, které jsme řešili vhodně zvolenými překladatelskými transformacemi. Tyto překladatelské problémy a následné postupy popisujeme ve čtvrté kapitole. Největším problémem při našem překladu byl převod vlastních jmen. Proto jsme nejprve stanovili definici vlastních jmen. Následně jsme se zabývali klasifikací vlastních jmen a poté jsme určili, jakými způsoby je množné vlastní jména překládat. Nakonec jsme popsali náš vlastní postup při převodu

vlastních jmen. V textu jsme se potýkali s velkým množstvím vlastních jmen jako jsou toponyma, antroponyma, zoonyma, fytonyma a chrématonyma. Pro překlad vlastních jmen jsme volili metodu transliterace, transkripce, kalkování, kombinaci transliterace a kalkování a substituce. Dalším problémem, jímž jsme se museli při překladu zabývat, byl překlad reálií. V tomto případě jsme volili metodu explikace a rozšíření informačního základu. Dále jsme řešili takové transformace, jako jsou změna slovosledu, spojování nebo rozdělování vět, záměna větných členů, záměna slovních druhů a kompresí. Potýkali jsme se rovněž s překladem frazeologismů a expresivních výrazů, které jsme řešili buď metodou komplexní transformace, nebo metodou kompenzace.

Cílem naší diplomové práce byl adekvátní překlad průvodce z ruštiny do češtiny. Tento cíl se nám v rámci našich možností podařilo splnit. Práce pro nás byla velmi přínosná a obohacující, protože jsme si nejen prohloubili teoretické i praktické znalosti z oblasti překladu a stylistiky, ale navíc jsme také dozvěděli mnoho zajímavých informací o městě Soči a jeho okolí. Co však musíme považovat za negativum tohoto průvodce po Soči, je výskyt chyb v originálním textu.

РЕЗЮМЕ

Эта дипломная работа посвящена переводу туристического путеводителя по городу Сочи с русского языка на чешский язык. Работа состоит из двух частей: теоретической и практической, содержит четыре главы. Целью этой работы было создание адекватного перевода с сохранением стиля.

Первая глава теоретической части посвящена переводу. Сначала мы объяснили значение слова *перевод*. Мы узнали, что слово *перевод* можно понимать разными способами. Во-первых, его можно понимать, как самостоятельный процесс перевода. В этом случае переводчик переводит с исходного языка на язык перевода. Во-вторых, как конечный результат перевода. При переводе переводчик должен держаться подлинного текста и передавать как содержание текста, так и стиль автора.

Мы узнали, что научная дисциплина теории перевода возникла во второй половине 20 века, когда после Второй мировой войны появился большой интерес к художественной литературе, и в большом количестве начали издаваться работы, связанные с проблемами перевода. Основателем чешской теории перевода является Иржи Левый, который в 1963 году написал свою известную книгу *«Искусство перевода»*.

По словам А. В. Фёдорова, теория перевода – это лингвистическая дисциплина, при которой мы сначала должны исследовать правила исходного языка и языка перевода и на основе этого определить взаимосвязь между этими языками. Однако мы не должны теорию перевода путать с правилами или с инструкциями к переводу. Теория перевода должна быть только основой для самостоятельного перевода, объяснять переводной опыт и совпадение и несовпадение между языками.

Сегодня существует много книг о теории перевода, но большинство из них создано для художественной литературы, потому что раньше на художественную литературу был большой спрос. Однако сегодня растёт спрос на научный перевод, поэтому возникает много книг о теории научного перевода, которым занимаются прежде всего в Англии и в Германии.

В первой главе мы также занимались процессом перевода. По словам Иржи Левого, процесс перевода состоит из трёх частей: понимание, интерпретация и пересоставление оригинального текста.

По словам Иржи Левого, хороший переводчик должен быть прежде всего хорошим читателем. Первая часть (понимание) содержит три уровня. Во-первых, – это филологическое понимание, у которого важна практика и подготовка. Во вторых, – это стилистические факторы лингвистического выражения. Эти факторы часто скрыты от обычного читателя, но хороший переводчик должен их видеть, чтобы хорошо понял автора и его своеобразный стиль. В-третьих, – это художественная единица. Переводчик должен правильно понять характер текста, намерение автора и т. д. Он также должен быть хорошо ознакомлен с реалиями, которые автор описывает, чтобы перевод был безошибочным.

Второй частью переводческого процесса является интерпретация, при которой переводчик не может всё переводить слово в слово. Так как у каждого языка есть своя специфика, то не всегда мы можем найти эквивалент в языке перевода. Для переводчика самым главным является передача основной мысли автора, поэтому для правильного перевода он должен владеть общими знаниями. Основной задачей писателя является интерпретация действительности, а основной задачей переводчика является интерпретация оригинального текста.

И, наконец, третьей частью процесса перевода является пересоставление оригинального текста, когда, по словам Иржи Левого, переводчик должен быть хорошим стилистом, потому что он работает с двумя разными языковыми системами и должен перевести текст таким способом, чтобы его понял читатель и чтобы текст не потерял основную мысль автора.

По словам А. В. Фёдорова, художественный текст должен быть идентичен оригинальному тексту. По его мнению, мы можем перевести всё, а что нельзя перевести, мы можем заменить другими выражениями или языковыми средствами. Он соединяет проблему переводимости с проблемой адекватного перевода и рекомендует слово *адекватность* поменять на русское слово *полноценность*, которое, по его словам, означает передачу смыслового содержания оригинального текста и функционально-стилистическое соответствие ему.

При переводе научных текстов очень важна точность и адекватность выражений. Основной задачей переводчика научных текстов является перевод терминологии. По словам Й. Горецкого, термины мы не должны переводить, но мы их должны заменять, то есть использовать метод субституции. Однако этот метод

мы можем использовать только в том случае, когда данная терминология существует как в исходном языке, так и в языке перевода. В том случае, если терминология в языке перевода не существует, мы должны переводить её по словообразовательным принципам данного языка.

Далее мы занимались аналитическими и синтаксическими методами. Аналитический метод используется в оригинальном тексте, а синтаксический метод используется в тексте-переводе. Этими методами занимался Комиссаров, который в своей книге указал на пять уровней переходов из одного языка в другой: уровень языкового знака, выражения, высказывания, ситуационные и коммуникационные уровни. По словам Комиссарова, эти методы перекрываются и проходят одновременно. Наоборот, другие лингвисты думают, что между аналитическими и синтаксическими методами существует переходная зона.

Также мы занимались дословным и вольным переводами. Каждый хороший переводчик сам выбирает метод для своего перевода, но он должен учитывать тот факт, что переведённый текст должен быть всегда понятен читателю и передавать основную мысль автора. При дословном переводе доходит только к языковым изменениям. Наоборот, при вольном переводе сохраняется только содержание, а иногда и форма оригинального текста, всё остальное меняется.

Каждый переводчик сталкивается с проблемами при переводе. Чтобы решить эти проблемы, мы должны использовать переводные трансформации. Каждый язык имеет свою специфику. Мы не всегда можем найти эквивалент в языке перевода, поэтому мы должны использовать переводные приёмы, чтобы наш перевод был более адекватен. В этой части нашей работы мы пользовались книгой *«Введение в теорию перевода для русистов»* Зденьки Выходиловой. Мы узнали, что переводные трансформации делятся на:

1. Формальные
2. Семантические

К формальным переводным трансформациям относятся транскрипция, транслитерация, трансплантация, калькирование, замена грамматических категорий, замена частей речи, замена членов предложения, универбизация,

мультивербизация, изменение порядка слов, компрессия, замена грамматического статуса предложения, объединение и расчленение предложений.

К семантическим переводным трансформациям относятся: конкретизация значений, генерализация значений, дифференциация значений, модуляция значений, антонимический перевод, компенсация потерь при переводе, целостное преобразование, расширение информационной основы и экспликация.

Вторая глава теоретической части нашей дипломной работы посвящена стилистике. Сначала мы объяснили значение слова *стилистика* и понятие *функциональные стили речи*, потом мы их классифицировали, и, наконец, мы занимались описанием научного и разговорного стилей, потому что наш путеводитель написан в научном стиле, однако здесь появляются и черты разговорного стиля.

Мы узнали, что уровень письменного и устного выражений мыслей зависит от правильной грамматики, произношения и стиля. Способ, которым мы обрабатываем содержание и используем языковые средства, мы называем стилем. Этот стиль проявляется при помощи отдельно выбранных средств и их размещения в тексте. Очень важны здесь правильно выбранные слова, структура предложений и их размещение.

Стилистика – это наука о стиле языка (в широком смысле). Она занимается видом стиля, его конструкцией и языковыми средствами. В каждом языке наше выражение мыслей может быть различным в зависимости от разных стилей. Это различие стилей зависит от автора текста, окружающей среды, с какой целью текст возникает и для кого он предназначен. Стилистика как научная лингвистическая дисциплина была разработана после Второй мировой войны. Более всего её исследовали в США и в СССР, но свой вклад в развитие этой дисциплины внесли также Англия, Франция, Чехия и Словакия.

Сегодня существуют разные способы общения, и каждый из них имеет свою специфику в функции языка. В связи с этими основными функциями мы различаем функциональные стили речи.

Стили постоянно развиваются, меняются, даже могут исчезать. Много лингвистов занималось классификацией стилей, которая постоянно менялась.

Первое упоминание в Чехии о функциональных стилях речи было опубликовано в тридцатых годах чешским филологом Б. Гавранekom.

У каждого языкового общения свои направления и функции. В соответствии с функциями мы различаем пять функциональных стилей речи:

1. Разговорный стиль
2. Научный стиль
3. Официально-деловой стиль
4. Публицистический стиль
5. Художественный стиль

Научный стиль нам сообщает какую-то информацию о месте, событии и т. д. Его главная цель заключается в том, чтобы у читателя после чтения текста создалось своё личное мнение о прочитанном. Научный стиль специфичен своей чёткостью, ясностью, ёмкостью и целостностью. В этом стиле часто использована терминология, литературный язык, устойчивые обороты и сложные предложения. Ещё до написания научного текста, происходит фаза подготовки, когда автор собирает информацию и выбирает литературу. Научный текст может отличаться по языковому аспекту, содержанию и жанру. Этот стиль мы делим на четыре подстиля, в соответствии с их уровнем научности и коммуникационного намерения:

1. Собственно-научный стиль
2. Научно-популярный стиль
3. Научно-учебный стиль
4. Научно-технический стиль

Главной целью разговорного стиля является передача основной информации. Его используют при повседневной коммуникации. Этот стиль употребляется в письменной и устной формах. Эти формы ещё разделяются на официальные и неофициальные. Для разговорного стиля характерно употребление повседневного словарного запаса и простых предложений, которые должны быть понятны всем. Часто в этом стиле появляются выражения с экспрессивной окраской, в случае, когда автор выражает своё личное мнение к данной ситуации. Также в этом стиле

употребляется разговорная речь и нелитературный язык, который нельзя употреблять при публичных выступлениях или в письменной форме.

Третья часть нашей дипломной работы является практической частью, потому что она посвящена нашему собственному переводу путеводителя по городу Сочи с русского языка на чешский язык. Наш путеводитель был написан Алексеем Черновым и был издан в 2013 году. Сочи – это курортный город, который находится в южной части России на побережье Чёрного моря. Этот город очень популярен среди туристов благодаря своей прекрасной природе, красивым памятникам, мероприятиям, которые здесь проходят, а также неповторимой комбинации моря и гор. В 2014 году в Сочи проходили Зимние олимпийские игры. Хотя путеводитель был написан в 2013 году, здесь описаны все арены и трассы олимпийских игр. Им посвящена последняя часть путеводителя. В путеводителе описывается не только город Сочи, но и его окрестности. Путеводитель нам рекомендует, какие места мы можем посетить во время нашего отпуска в Сочи, как выглядят эти места, где можем найти жильё и какой вариант проживания будет для нас самым лучшим. Вы также узнаете, какие мероприятия здесь ежегодно проходят и какие фильмы здесь снимались. В путеводителе описано очень много интересных мест, например, памятники, театр, музеи, пляжи, аквапарки, дендрарий и т.д., которые можно посетить в Сочи.

Четвёртая глава нашей дипломной работы посвящена проблемам, с которыми мы сталкивались при переводе и с их решением. При переводе каждый переводчик сталкивается с определёнными трудностями, и его задачей является найти подходящую переводную трансформацию, которая ему поможет перевести безэквивалентные слова.

Одной из самых больших проблем в нашем переводе является перевод имён собственных, которые часто встречаются в нашем тексте: топонимы, антропонимы, зоонимы, фитонимы и хрематонимы.

Самыми частыми методами, которые используются при переводе имён собственных являются транслитерация, транскрипция, иногда трансплантация и калькирование. Можно ещё использовать метод субституции. Этот метод состоит в том, что слово из исходного языка заменяем эквивалентом в языке перевода. По словам М. Кнапповой, существует три способа перевода имени собственного:

1. Мы оставляем имя собственное, переводя его в графическую систему языка перевода с помощью методов транслитерации или транскрипции, и будем употреблять его в соответствии с правилами данного языка.

2. Мы используем два метода. Имена собственные, у которых существует эквивалент в языке перевода, заменим, а остальные, у которых этого эквивалента нет, оставим, переведя в графическую систему языка перевода.

3. Все имена собственные мы заменим эквивалентами в языке перевода.

Все эти методы, которые описывает Кнаппова, скорее подходят к переводу топонимов. Но самое главное, чтобы метод, который переводчик выбрал, был использован во всем тексте. Далее Кнаппова сообщает, что в путеводителях, научных текстах, путевых дневниках и т. д. топонимы должны легко находиться, поэтому рекомендует их в тексте оставлять.

При переводе топонимов и антропонимов мы больше всего используем методы транслитерации и транскрипции, например, *Сочи – Soči, Высоцкий – Vysockij, Красная Поляна – Krasnaja Poljana*. Эти методы мы выбрали, потому что наш текст переводится из путеводителя, поэтому все названия мест и имён должны быть найдены легко. Однако у некоторых названий племён мы выбрали метод субституции, чтобы это было понятно для всех читателей, например, *адыги – Čerkesové*. Для перевода топонимов мы ещё выбрали комбинацию транслитерации и калькирования, а также только метод калькирования. Комбинацию транслитерации и калькирования мы выбрали для того, чтобы название не потеряло своего значения и чтобы это название можно было легко найти в тексте, например, *Сахарная гора – Sacharnaja (Cukrová) hora*. Метод калькирования мы выбирали в таких случаях, когда названия в русском и чешском языках были очень похожи. Эти названия мы можем найти и в чешском языке, например, *Каньон Чёртовых ворот – Kaňon Čertova vrata, Парк «Южные культуры» – Park Jižní kultury*. Этот метод мы выбираем в том случае, когда название не является главным, например, в парке *Ривьера – Riviera* находится *Аллея дружбы – Alej přátelství, Аллея любви – Alej lásky*. Главное название парка мы транслитерировали, но слово *аллея* мы калькировали, т. к. этот метод в данном случае подходил больше всего, чтобы сохранить значение названия.

При переводе зоонимов и фитонимов мы выбрали метод субституции, потому что этот метод в этом случае подходил больше всего для понимания текста всеми читателями, например, акулы – *žraloci*, скаты – *rejnosí*, кипарисы – *surpiši*, кувшинки – *lekníny*.

При переводе хремотонимов мы выбрали четыре разных метода. Это транслитерация, например, фестиваль "Кинотавр" – *festival Kinotavr*, транскрипция, например, «Бриллиантовая рука» - *Briliantová ruka*, комбинация транслитерации и калькирования, например, Ледовая арена «Шайба» - *Ledová aréna Šajba (Puk)* и, наконец, метод субституции, например, этап Кубка мира по шорт-треку - *Světový pohár ve short tracku*. Все эти методы мы выбирали так, чтобы названия были понятны для всех читателей и чтобы их легко можно было найти в тексте.

Следующей проблемой, с которой мы сталкивались при переводе – это перевод реалий. Для решения этой проблемы мы использовали метод экспликации и расширения информационной основы. Эти методы мы использовали, например, при описании мест, чтобы объяснить читателям, как данные места выглядят и где они находятся, например, композиция из сидящей на лавке-ломтике мухи и большой тыквы - *kompozice mouchy sedící na „lavičce“ z plátku dýně a velké dýně položené vedle*. Также эти методы мы использовали при переводе названий еды, например, шашилык - *šašlik (špíz)*. Ещё мы сталкивались с проблемой перевода номера этажей, потому что в Чехии существует нулевой этаж, а только потом идёт 1-ый, 2-ой и т. д., а в России - сразу 1-ый этаж, поэтому при переводе это надо помнить. Нельзя это переводить механически, например, высотой может сравниться с трёхэтажным домом - *svou výškou může srovnat s dvoupatrovým domem*. Метод расширения информационной основы мы также использовали при переводе словосочетания *наша страна*, которое мы переводили как *Rusko*. Если бы мы это сочетание перевели буквально, то допустили бы большую ошибку.

При переводе мы также проводили трансформацию изменения порядка слов. Чешский и русский языки являются языками родственными и имеют свободный порядок слов. Но здесь существуют отличия: в чешском языке основная информация ставится на последнее место, а в русском языке эту информацию можно поставить на предпоследнее место, например, *Величественное белоснежное здание Зимнего театра с 88 колоннами и скульптурами древнегреческих муз на крыше было*

построено в Сочи в 1937 году. - Roku 1937 byla postavena velkolepá sněhově bílá budova Zimního divadla s 88 sloupy a se sochami starořeckých múz na střeše.

Далее мы пользовались трансформацией объединения и расчленения предложений. Для русского языка являются характерными длинные сложные предложения, которые в чешском языке не всегда хорошо выглядят и читаются, поэтому мы эти предложения расчленили, например, *Недалеко от парка «Ривьера» раскинулся и городской пляж с одноименным названием, и это один из самых благоустроенных пляжей в городе. - Nedaleko od parku Riviera se nachází městská pláž se stejnojmenným názvem. Tato pláž je jedna z nejlépe vybavených ve městě.* Но иногда мы пользовались методом объединения, например, *Как правило, в Сочи всех отдыхающих еще на вокзалах ожидают агенты. Готовые сами предложить свои услуги. - Obecně platí, že v Soči už na nádraží na všechny rekreanty čekají zprostředkovatelé, kteří jsou připraveni vám nabídnout své služby.*

Также мы сталкивались с трансформациями замены частей речи и замены членов предложения. Что касается русского и чешского переводов, то замена членов предложения больше всего используется при согласованном и несогласованном определении, например, *дача Сталина – Stalinova vila, «Мир Маугли» - Mauglího svět.* С заменой частей речи мы сталкивались в следующих случаях: *с неё же имеется выход – z nábřeží se dostanete, В океанариуме собрана крупнейшая в России коллекция обитателей морской флоры и фауны всего мира. - V ocenáriu se nachází největší ruská sbírka obyvatel mořské flóry a fauny z celého světa.* и т. д.

Для русского языка является характерным использование в большом количестве деепричастий и причастий. Наоборот, деепричастия в чешском языке являются архаическими, поэтому мы использовали трансформацию компрессии при переводе этих явлений с помощью придаточного предложения, например, *Музей приглашает всех гостей города Сочи и его пригородов посетить свою постоянную выставку, которая знакомит посетителей с разными периодами в истории района, начиная с первобытных времен и заканчивая современностью. - Muzeum zve všechny návštěvníky města Soči a jeho předměstí, aby navštívili jeho stálou výstavu, v jejímž rámci se mohou seznámit s různými obdobími historie kraje od pravěku po současnost.*

При переводе мы сталкивались и с проблемой перевода фразеологизмов и экспрессивных выражений. Эту проблему мы решили при помощи целостного преобразования, а это значит, что мы в чешском языке искали подходящие выражения, т.е. похожие на русские, например, *с головой окунуться в самый центр городской курортной жизни – se ponořit do samotného centra lázeňského života*. При переводе мы пользовались также методом компенсации потерь, например: *Для желающих остаться на ночь в каньоне есть небольшая гостиница с ресторанчиком. - Pro ty, kteří chtějí přenocovat v kaňonu, je zde hotýlek s malou restaurací*. В чешском языке не существует эквивалент для слова *ресторанчик*, поэтому мы экспрессивную окраску дали в другом слове в предложении - *небольшая гостиница – hotýlek*.

Целью нашей дипломной работы являлось создание адекватного перевода с русского языка на чешский язык. Мы уверены, что мы этой цели достигли в рамках наших возможностей. Эта работа была для нас очень полезна, потому что мы углубили наши теоретические и практические знания в области перевода и стилистики, а также узнали много интересной информации о городе Сочи и его окрестностях. Недостатком этого путеводителя является допущение ошибок в оригинальном тексте.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY:

KNIŽNÍ ZDROJE:

ČECHOVÁ, M. a kol.: Současná stylistika. Praha: Lidové noviny, 2008. ISBN 9787106-961-4, s. 381.

ČECHOVÁ, M., CHLOUPEK, J., KRČMOVÁ, M., MINÁŘOVÁ, E.: Stylistika současné češtiny. Praha: ISV, 1997, ISBN 80-85866-21-8, s. 282.

GROMOVÁ, E., HRDLIČKA, M., VILÍMEK, V.: Antologie teorie odborného překladu (výběr z prací českých a slovenských autorů). 3. vyd. Ostrava: Vydavatelství Ostravské univerzity, Filozofická fakulta, 2010. ISBN 978-80-7368-801-1, s. 316.

HREHOVČÍK, T.: Prekladateľské minimum. Bratislava: Iris, c2006, ISBN 80-89256-02-3, s. 113.

HUŤKOVÁ, A.: Vybrané kapitoly z teórie prekladu literárno-umeleckých textov. 1. vyd. Banská Bystrica: Vydavateľství Univerzity Mateje Bela, 2003. ISBN 80-8055-831-0, s. 108.

ILEK, B., LEVÝ, J.: Kapitoly z teorie a metodiky překladu. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1956, s. 92.

Jílek, V.: Lexilogie a stylistika nejen pro žurnalisty. 1 vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2005, ISBN 80-244-1246-2, s.125.

KNITTLOVÁ, D.: K teorii i praxi překladu. 2. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2000, ISBN 8024401436, s. 215.

LEVÝ, J.: Umění překladu (podle 1. vydání z roku 1963). Praha: Panorama, 1998. ISBN 80-237-3539-X, s. 386.

PLESKALOVÁ, J.: Vlastní jména osobní v češtině. Brno: Vydavatelství Masarykova univerzita, 2014. ISBN 978-80-210-6939-8, s. 95.

STANĚK, V.: Praktická stylistika pro střední školy. 2 vyd. Praha: Vydavatelství FORTUNA, 1994, ISBN 80-7168-103-2, s. 132.

ŠRÁMEK, R.: Úvod do obecné onomastiky. 1. vyd. Brno: MU Brno, 1999. ISBN 80210-2027-X, s. 191.

VYCHODILOVÁ, Z.: Введение в теорию перевода для русистов. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-2443417-9, s. 83.

КОМИССАРОВ В. Н.: Лингвистическое переводоведение в России, 1. Изд. Москва: Издательство «ЭТС», 2002. ISBN 5-93386-032-8, с. 181

ЧЕРНОВ, А.: Путеводитель Сочи, Изд. «АВ Пабблишинг», 2013. ISBN 978-5-457-71808-1, с. 55.

INTERNETOVÉ ZDROJE:

Český národní korpus [online], [cit. 2018-2019]. Dostupné z WWW: <http://www.korpus.cz>

KNAPPOVÁ, M. Naše řeč [online], [cit. 2018-2019]. Dostupné z WWW: <http://www.nase-rec.ujc.cas.cz>

Национальный корпус русского языка [online], [cit. 2018-2019]. Dostupné z WWW: <http://www.ruscorpora.ru>

SLOVNÍKY:

SÁDLÍKOVÁ, M.: Velký česko-ruský slovník. Praha: Leda, 2005, xix, ISBN 80-7335-048-3, s. 1407.

Slovník Seznam [online], [cit. 2018-2019]. Dostupné z WWW: <http://www.slovník.seznam.cz>

Translate google [online], [cit. 2018-2019]. Dostupné z WWW: <http://www.translate.google.cz>

Glosbe [online], [cit. 2018-2019]. Dostupné z WWW: <http://www.glosbe.com>

ПРÍЛОЖУ

Когда бы вы ни решили поехать отдыхать, помните, что найти такое же сочетание моря, солнца и гор, какое может предложить Сочи, практически невозможно! С семьей или друзьями, в большой компании или в одиночестве – в Сочи ехать можно и нужно в любом случае. Этот город – специализированный курорт, который за многие годы своей истории научился принимать гостей и удивлять их. Благодаря этому путеводителю вы узнаете, без посещения каких мест в Сочи нельзя обойтись ни одному туристу. В этом уникальном путеводителе вы найдете описание не только исторических достопримечательностей города, но и всех олимпийских объектов, которые уже тоже входят в историю – историю Олимпийского движения!

Познакомьтесь с Сочи

С самого начала лета и до глубокой осени многочисленные туристы приезжают в Сочи купаться в Черном море, загорать на пляжах и греться под раскаленным солнцем, отдыхая от зноя в прибрежных кафе. В перерывах между купаниями можно совершать конные и велосипедные экскурсии по горам, а зимой огромное количество любителей активного спорта прибывают на курорт кататься на лыжах, сноуборде на разных трассах. Для любителей, новичков и профессионалов в Сочи имеется масса возможностей для занятия самыми разными видами спорта.

И, конечно, самые знаменитые артисты собираются смотреть лучшие фильмы отечественного кино на фестивале "Кинотавр".

Даже тем, кто ни разу сам не был в Сочи, знакомы его виды по различным фильмам. Сочи в качестве съемочной площадки, неоднократно выбирали культовые советские режиссеры. Здесь снимали «Старика Хоттабыча», «Человека-амфибию», «Кавказскую пленницу», «Бриллиантовую руку», «Будьте моим мужем» (в поселке Лоо), «Любовь и голуби». И, конечно, фильм «В городе Сочи темные ночи» 1989 года.

Здесь же с 2014 года будут проводиться и гонки «Формула-1», специально для которых была возведена отдельная трасса в Олимпийском парке.

Город, как южная столица, никогда не спит. В нем огромное количество самых невероятных развлечений для людей с любым уровнем дохода, одиноких и семейных, молодых и пожилых. В городе, помимо уже упомянутого «Кинотавра», проводятся множество модных и музыкальных фестивалей, например, показ мод «Бархатные сезоны». Можно со всей уверенностью утверждать, что в Сочи ни одному туристу скучно точно не будет.

Перед Зимними Олимпийскими играми, Сочи радикально изменился, причем заметно в лучшую сторону. Сейчас Сочи стал обустроенным европейским городом, с прекрасными дорожными развязками, красивым архитектурным обликом.

Мы предлагаем поближе узнать этот волшебный город, чтобы заранее определиться, какие места и события стоит посетить во время отпуска.

География

Сочи – пожалуй, самый большой, и уж точно самый известный курорт нашей страны. Его еще часто называют в прессе Летней, Курортной и Южной столицей России. Город занимает огромную площадь, он протянулся вдоль побережья на 140 км. Это самый длинный город России и второй по длине в мире. При этом в глубину побережья, за исключением Центрального района, постройки уходят незначительно. Население, которое постоянно проживает в Сочи, не превышает четырехсот тысяч человек, но на самом деле в Сочи всегда намного больше народу, как минимум в четыре раза, потому что поток туристов не ослабевает ни летом, ни зимой. Большой Сочи состоит из 4-х муниципальных районов, самый крупный из которых – Центральный. Именно в нем отдыхают и живут те, кто едет непосредственно в Сочи, а не в Адлер или Лазаревское. Хотя не так важно, где вы остановились – в Лазаревском, Хосте, Мацесте, Адлере или другом поселке, вы всё равно с полной уверенностью можете утверждать, что отдыхали в Сочи!

Каждый район отличается своими специфическими свойствами климата и рельефа местности. Сочи – очень зеленый и красивый город, почти 80 % его территории покрывают зеленые насаждения. Самые яркие мероприятия, с которыми ассоциируется Сочи, кроме известной всему миру зимней Олимпиады 2014 года, – это ежегодный фестиваль отечественных фильмов «Кинотавр», а также значимый для экономики и политики Международный инвестиционный форум.

В Сочи приезжают, чтоб отдохнуть, повеселиться, а также, чтобы стать здоровее и полечиться, ведь этому как нельзя лучше способствует местный мягкий и разнообразный климат. В городе можно найти отличные источники минеральной воды с целебными свойствами. В Сочи также располагается и уникальный российско-американский Центр репродукции и генетики человека, где много лет успешно лечат от бесплодия.

В Сочи отдыхают и те, кто любит спокойный пляжный отпуск, и те, кто не мысли жизни без экстрима. Ведь горнолыжные курорты с разными спусками, школы для спортсменов и возможности для горного туризма в этом регионе неисчерпаемы. Многие трассы появились задолго до начала олимпийского строительства и уже завоевали любовь спортсменов, лыжников и сноубордистов.

Большой Сочи представляет собой целый туристический комплекс самых разных вариантов и видов размещения.

В городе есть более 80 санаториев и более 70 пансионатов, полторы сотни гостиниц и отелей на любой вкус и кошелек, десятки баз отдыха. И наверняка каждый человек в России знает, что можно устроиться в частном секторе Сочи без каких либо проблем. На этом курорте каждый может найти для себя наиболее подходящий вариант по стоимости проживания, месту нахождения, сезону и прочим значимым параметрам.

История

У города богатая история. Хотя впервые название Сочи встречается в письменных документах, датированных 1641 годом, еще в античности люди освоили территории, на которых находится современный город.

Собственно слово «Сочи» было взято из одного из старо-кавказских языков, и имеет ряд значений, например, «пихта» или «страна Сиди-паши». Ученые так и не пришли к выводу, какой же из возможных вариантов перевода названия считать правильным.

Самая оригинальная версия о происхождении названия города следующая: в переводе «Сочи» означает «голову продавай». Есть свидетельства, что с V в. до нашей эры по IV в. нашей эры здесь находилось сильное Боспорское царство, а в окрестностях Сочи располагались крупные невольничьи рынки.

Территория нынешнего Большого Сочи была населена племенами разных народов – убыхов, адыгов и шапсугов.

После окончания Кавказской войны в 19 веке началось активное освоение этих мест другими народами.

До революции здесь строили свои дачи члены царской семьи и богатые россияне, а в тридцатых годах 20 века началось грандиозное санаторно-курортное строительство, благодаря которому Сочи стал доступен для отдыха каждому.

Климат

Сочи – популярнейший в нашей стране морской курорт. Многие поколения россиян и жителей бывшего СССР проводили и проводят здесь свой отпуск в любое время года. И это неспроста, так как лучшие условия для отдыха в Сочи создала сама природа.

Сочинский климат – это теплые и влажные субтропики. Благодаря активному влиянию моря и высоких гор летом здесь не бывает удушающей жары, а зимой серьезных морозов. Средняя температура июля и августа сохраняется около 28 градусов, что очень легко и комфортно переносится практически каждым человеком. Температура морской воды в период, подходящий для купания, держится на отметке около 24 градусов. Купальный сезон длится с середины мая до конца октября. Практически круглый год в Сочи стоит солнечная погода с ясным небом. Отдых в Сочи наиболее комфортен с точки зрения восприятия погодных условий, а также благодаря наличию уникальной флоры и состава воздушных масс.

Где остановиться

Этот вопрос обязательно появляется у тех, кто едет на отдых в Сочи не по путевке и не в санаторий. Сочи предоставляет множество возможностей, поэтому нужно определиться, какой именно вид отдыха вы предпочитаете. Если есть желание просто скрыться от шумной городской суеты, окружив себя тишиной и природой, подышать чистейшим и полезнейшим воздухом – тогда выбирайте не центральный район города, а один из многочисленных и небольших прибрежных поселков. Это отличный вариант для любителей и ценителей спокойствия.

Если вы хотите иногда, время от времени, посещать интересные мероприятия и развлекаться в парках аттракционов, ночных клубах, в кафе, на концертных площадках, то лучше будет остановиться в одном из более крупных городских поселков: Лазаревском, Лоо, Дагомысе, Хосте, Мацесте, Адлере. Расстояние от них до Сочи небольшое, все поездки доступны, поэтому даже при описании достопримечательностей нельзя ограничиться одним Сочи.

Ну а если вы желаете с головой окунуться в самую центр городскую курортной жизни, ощутить всю яркость красок и скорость большого курорта

и отдохнуть в современных и популярных местах – ищите место жительства в Центральном районе!

Но безотносительно того, какой тип отдыха вы выбрали, советы из этого путеводителя помогут провести время с удовольствием, с пользой для души и тела, и без вреда для здоровья и кошелька. Найти место, где лучше остановиться на время отпуска, можно разными способами.

Вариант первый, самый простой и очевидный при современных средствах связи: забронировать номер в гостинице через Интернет.

При этом варианте вы гарантированно получите место для проживания, можете еще заранее запланировать и сравнить предложенные варианты и быть уверенными в том, что вам не придется начинать поездку с поисков жилья на вокзале.

Но у этого способа есть и отрицательные стороны. Во-первых, вы не знаете точно, какова на самом деле инфраструктура того района, где находится гостиница, насколько далеко в действительности она расположена от интересующих вас объектов.

Во-вторых, и это случается чаще, чем хотелось бы, фото номера может оказаться значительно лучше, чем есть на самом деле.

Кроме того если вас по тем или иным причинам не устроит жильё, придется все же самостоятельно проводить поиски более подходящего.

Однако в интернете вы можете ознакомиться с отзывами, задать вопросы на форумах и как следует разведать обстановку, так что заказ гостиницу заранее остается самым удобным и оптимальным способом поиска и бронирования жилья для отпускного периода.

Есть и второй вариант поиска жилья: довериться посредникам.

В чем его преимущества? В том, что вам покажут настоящее предложение и вы сможете самостоятельно убедиться в правдивости обещаний и рекламы, осмотреться, оценить различные варианты и принять решение на месте, исходя из ваших предпочтений.

Основной минус такого способа состоит в том, что прежде, чем приступить к выбору жилья, вам предстоит найти посредника, и здесь придется проявить осторожность и осмотрительность, чтобы не потратить впустую время и деньги. Как правило, в Сочи всех отдыхающих еще на вокзалах ожидают агенты. Готовые сами предложить свои услуги. Не торопитесь заключать сделку с первым, кто предложит свои услуги.

Обязательно обговорите, сколько вас человек, на какой срок вы приехали, и какое жильё вас устроит: частная территория или гостиница, на какие цены вы рассчитываете.

Заранее определитесь с месторасположением нужного вам жилья – в тихом спальном районе или в шумном и ярком центре. Обязательно обговаривайте, что если вам не понравятся варианты, вы не будете оплачивать услуги водителя и не окажетесь одни в незнакомом районе, а что вас привезут в начало маршрута.

Если вы хотите найти самого надежного посредника, обращайтесь к помощи курортного бюро. Их пункты размещены на всех вокзалах и станциях в Сочи, а также вдоль автотрассы. Если же дорога до Сочи вас не слишком утомит, то отправляйтесь на поиск лучшего места самостоятельно. Это поможет и сэкономить на услугах агентов, и найти оптимальный вариант, но будьте готовы к тратам на поездки и к тому, что путешествие по многокилометровому Сочи займет много времени.

Город

В Сочи есть что посмотреть почти на каждом шагу. В городе множество парков, скульптур, красивых зданий. По городу протекает небольшая речка, которая называется так же, как и сам курорт – Сочи. На улицах можно найти большое количество фонтанчиков и памятников. Так что даже обычная пешая прогулка может принести массу замечательных впечатлений. Например, рядом с железнодорожным вокзалом, недалеко от здания администрации, гостей города встречает забавное ухо с ладошкой. По поверьям туристов и коренных жителей города, нужно непременно положить свою ладонь на отпечаток и прошептать сокровенное желание в огромное ухо. Сочи – город сказочный, не удивляйтесь, если ваши желания в скором времени сбудутся!

Пляжи и набережная

Летний отдых в Сочи – это, в первую очередь, отдых на пляже. Пляжей в Сочи намного больше сотни. Рассказать обо всех просто невозможно. Берег на них обычно пологий, с мелкой галькой. Пляжи хорошо оборудованы, на них имеются лежаки и навесы, повсюду есть кафе и различные развлекательные центры. Существуют городские пляжи с открытым доступом, так и пляжи различных санаториев, за доступ на которые придется заплатить. Можно найти даже дикие и почти пустынные уголки природы, хотя за это придется заплатить безопасностью и комфортом.

Сочинская набережная, красивая и светлая, отличное место для прогулок в любое время суток. С набережной можно полюбоваться прекрасными морскими видами, белоснежными лайнерами и другими судами, помечтать и сделать отличные фотографии. С нее же имеется выход к **Морскому вокзалу Сочи** (ул. Войкова, 1) – очень красивому и воздушному зданию с острым шпилем, поднимающимся ввысь на 71 метр. Вокзал оформлен необычными скульптурами, олицетворяющими четыре разных времени года, и также четыре стороны света. Скульптурами украшен и фонтан у входа на вокзал, на нем находится изображение богини мореплавания.

Сама набережная напоминает о том, что в Сочи снимались известные советские фильмы. В память о съемках «Бриллиантовой руки» на площади у Морского вокзала установлены **сразу две скульптурные группы с героями фильма**.

Концертный зал «Фестивальный» и маяк

Непосредственно на берегу Черного моря, совсем рядом с морским ажурным портом и аквапарком «Маяк», находится самая популярная среди звезд эстрады сценическая площадка Сочи. Концертный зал «Фестивальный» является одним из самых больших в России, он вмещает под своей шестиугольной крышей до двух с половиной тысяч зрителей. Места для посетителей очень удобно расположены амфитеатром, с них хорошо просматривается не только сцена, но и море, и закат, и лунная дорожка на темной воде. Так что вы не пожалеете, если будете присутствовать на одном из концертов в этом зале.

С 1979 года, в котором открылся зал, в нем выступали самые известные эстрадные коллективы и исполнители, здесь традиционно каждый год проходит и снимается **Летний кубок КВН** и конкурс молодых исполнителей **«Пять звезд»**. У всей этой праздничной суеты есть одно серьезное ограничение: функционирование зала продолжается лишь в течение теплого сезона. Зимой зал не работает, поскольку в нем полностью отсутствуют стены, и зрители не могут спрятаться в нем от непогоды, хотя в Сочи и не бывает морозно.

Совсем рядом с набережной, морским вокзалом и концертным залом «Фестивальный» выстроен один из самых старых маяков во всем кавказском регионе. Он появился на побережье еще в далеком 1890 году. Он освещал путь морякам еще тогда, когда источником света в нем служила керосиновая лампа. Конечно, сейчас керосин заменен электричеством, но маяк остался все еще прежним. 16-метровый символ города уже отметил свое столетие, но по-прежнему исполняет свои функции.

Характеристика сооружения такова: «Белый маяк с постоянным немигающим красным светом». Виден маяк всем судам на расстоянии почти 32 километров.

Памятник Высоцкому

Совсем рядом с фонтанами в парке у зала «Фестивальный» находится памятник, на который стоит обратить особое внимание.

Бронзовый памятник барду, поэту и актеру Владимиру Высоцкому открыли в Сочи, отмечавшем 20 ноября 2011 года День города. Автор скульптуры – сочинский художник Петр Хрисанов – специально не стал поднимать бронзовую фигуру барда с гитарой в руках на постамент. Высоцкий словно остановился на минуту в парке. Так что почитатели и поклонники его таланта могут постоять рядом со своим кумиром. Теперь на этом месте постоянно будут собираться поклонники Высоцкого, чтобы сделать фотографии и вспомнить лучшие песни.

Парк "Ривьера"

Самый популярный для прогулок и отдыха курортный парк называется «Ривьера».

Центральный сочинский парк был основан в 1898 г. местными дачевладельцами купцом Н. Н. Мамонтовым и почетным гражданином города Москвы В. А. Хлудовым на правом берегу речки Сочи. Свое действующее название парк получил в 1937 г. У центрального входа парка установлена привлекательная композиция в форме часов в раковине. «Ривьера» огромная, территория занимает 14,7 гектаров, очаровательная, здесь можно долго бродить по аллеям среди высоченных платанов, реликтовых растений, тропической зелени. Очень красивый и интересный парк, зеленый и цветущий. До него можно быстро дойти от железнодорожного вокзала, так как он расположен в самом центре Сочи.

В парке созданы все условия для отдыхающих, чтобы их прогулки запомнились надолго. На территории зеленой зоны есть кафе, бары, тир, аттракционы, спортивные и танцевальные площадки и другие объекты и сооружения для развлечений.

Чтобы осмотреть все диковины парка, потребуется как минимум целый день, и забегать туда всего на час или два бессмысленно – за такое короткое время не охватить даже самого интересного.

Основная достопримечательность парка – аллея Дружбы, на которой растут магнолии, посаженные известными политическими и общественными деятелями. Так, здесь растет дерево, посаженое Ю. Гагариным.

Также в парке расположена не менее красивая аллея с фонтаном, которая романтично называется «Аллея любви». На ней стоит специальная скамья для влюбленных, на которой должна сфотографироваться каждая счастливая пара. Приехавшая на отдых в Сочи. Детали скамьи выполнены в форме сердечек. Также там установлена «Скамейка примирения».

В парке выставлено много любопытных декоративных скульптур, которые украсят любую прогулку.

Есть смешные скульптурные композиции, сделанные, чтобы вызвать улыбку и заинтересовать детей: герои басни «Ворона и лисица», смешной олень с рогами-лампочками, лань с детенышем, трогательная пара фламинго, спартанцы.

Из аттракционов достаточно необычны и интересен «Мир Маугли» с деревянными спортивными снарядами, домиками, канатами. Все это сделано для того, чтобы дети и взрослые почувствовали себя настоящими Тарзанами.

Прямо в парке в свободном доступе установлены тренажеры, на которых могут позаниматься все желающие. Спортивная нагрузка на свежем воздухе – отличная часть курортного дня.

Около «Ривьеры» располагается интересный монумент, который называется **«Подвиг во имя жизни»**. Он посвящен героическим сочинским медикам, спасавшим жизни солдат и офицеров во время Великой Отечественной Войны. В тяжелое для страны время южный курорт Сочи стал большим городом-госпиталем, ведь за регион велись ожесточенные бои. Благодарность самоотверженному труду врачей в камне воплотили скульптор Д. Рябичев и архитектор Ю. Львов. Монумент поражает размерами и экспрессией: высокая белая арка, печальные и сильные фигуры медиков, склонившихся над раненым бойцом. Перед памятником разбит небольшой аккуратный скверик с клумбами и фонтаном.

Недалеко от парка «Ривьера» раскинулся и городской пляж с одноименным названием, и это один из самых благоустроенных пляжей в городе.

Железнодорожный вокзал

Если вы доберетесь до Сочи на поезде, то вас встретит самый красивый вокзал в Европе. Хотя железнодорожное сообщение до Сочи добралось лишь в 1917 году, но первое здание вокзала было построено еще до революции. В тридцатых годах 20 столетия Сочи становится всесоюзной здравницей, строятся новые санатории, мосты, виадуки. В связи с этим в 1934 году в Сочи был построен новый вокзал, а 10 сентября 1952 года было сдано в эксплуатацию современное здание вокзала, которое и сейчас выглядит красиво и современно. Трехэтажное здание вокзала имеет 3 чередующихся внутренних двора и высотную башню, которая поднимается на 55 метров!

Здание построено по проекту академика архитектуры Алексея Николаевича Душкина. Помимо вокзала в Сочи им были спроектированы железнодорожные вокзалы в Днепропетровске, Евпатории, Брянске и Симферополе,

а также несколько станций московского метро и крупных градостроительных комплексов в Москве.

Соавтором проекта здания, как впрочем и многих других совместных проектов, был архитектор Гордей Гордеевич Аквилев. Это объяснялось тем, что Аквилев был отличным специалистом по витражам и металлу в архитектуре.

Особое очарование здания связано с тем, что во время его проектирования и строительства считалось, что Сочи – ворота Черноморского побережья Кавказа. Рядом с городом находились дачи руководящей верхушки СССР и даже дом для отдыха самого Сталина. Поэтому и проект согласовывали очень долго, проверяли его и получали одобрение от всех возможных инстанций. На подготовку всей документации ушло пять лет.

Не удивительно, что каждая линия вокзала точно соответствует окружающей природе и великолепному замыслу.

После завершения строительства многие кавказские архитекторы восхищались и поражались, как Душкин смог почувствовать стиль и колорит типичного южного сооружения и вписать его настолько гармонично в кавказский ландшафт.

О том, что здание получилось на «отлично», говорит и тот факт, что в 1975 году сочинский железнодорожный вокзал был внесен в число памятников архитектуры местного значения и в Красную книгу ЮНЕСКО. Здание железнодорожного вокзала Сочи было признано самым красивым зданием вокзала во всей Европе.

Зимний театр

Величественное белоснежное здание Зимнего театра с 88 колоннами и скульптурами древнегреческих муз на крыше было построено в Сочи в 1937 году. Сразу же после открытия оно превратилось в символ города и стало одним из пунктов обязательной программы любого путешественника. Зрительный зал, выполненный в бело-золотисто-голубой гамме, в красоте может соревноваться с любыми ведущими театрами Европы: на потолке, как и положено в театре – гигантская хрустальная люстра с тремя сотнями лампочек. Отличные декорации,

на которые театр не жалеет ресурсов, а также современное оборудование делают посещение спектаклей и гастролей в этом театре необходимым в сочинском отпуске.

С самого времени открытия Зимний театр служит сценической площадкой для проведения различных театральных и кинофестивалей. Уже упоминавшийся «Кинотавр» проходит именно в этом здании, конкурсы фестивалей **КВН** и концерты звезд эстрады тоже не обходят вниманием театр.

Мацестинский мост

Автомобильный мост, часть трассы М-27, соединяющей Новороссийск, Сочи и Сухум, перекинут через реку Мацеста и знаменит своими потрясающими видами на соседние горы – **Амуко**, **Малый Амуко**, **Сахарную гору** и двуглавую вершину **Семеновский Шпиль**. Расстояние до пиков составляет целых 27 километров. Таким образом, мост – это необычная «смотровая площадка» длиной около 400 метров. Его построили в 30-х годах XX столетия, и теперь сюда специально приезжают охотники за красивыми фотографиями со всей страны и зарубежья.

Художественный музей и площадь Искусств

Художественный музей, который расположен по адресу Курортный проспект, дом 51, славится своей богато коллекцией экспонатов, которой могут позавидовать многие хранилища в стране. Посетители могут оценить не только интересные экспозиции и выставки, которые регулярно в нем проходят, но и саму архитектуру здания. Это белоснежное строение с высокими колоннами, пышное, праздничное, похожее на дворец, утопающий в зелени раскидистых южных пальм.

Перед музеем находится **площадь Искусств**, которая представляет собой уютный парк с тенистыми пальмовыми аллеями и лавочками. На этой площади располагаются замечательные веселые металлические скульптуры: квартет незадачливых музыкантов из басни Крылова, собаки с качающимися головами, композиция «Золотое руно» с охраняющим его драконом, мудрый филин с маленькими птенцами, рисующий козу зверь-художник, кот верхом на лошади и собачка, грустный южный фотограф с ящерицей и попугаем, композиция из сидящей на лавке-ломтике мухи и большой тыквы. Авторами этих скульптур являются творческие и талантливые жители города Сочи. По бокам центрального входа в музей есть фонтанчики, которые украшают курорт повсеместно. В тенистом

парке перед музеем находятся также и скульптуры для влюбленных и молодоженов, с которыми связаны свадебные традиции. Из-за своего живописного оформления площадь Искусств часто используется как площадка для массовых гуляний сочинцев, здесь проводятся многие крупные праздники, выступают местные и приезжие коллективы. Так что если ваш приезд совпадает с праздником или гулянием, обязательно заглядывайте на площадь искусств.

Исторический музей в Адлере

Если вы хотите провести время в отпуске с пользой и приобщиться к истории тех мест, куда вы приехали отдыхать, то найдите время на посещение исторического музея **Адлерского района**. Музей приглашает всех гостей города Сочи и его пригородов посетить свою постоянную выставку, которая знакомит посетителей с разными периодами в истории района, начиная с первобытных времен и заканчивая современностью. Всего в музее 5 залов: археологический, периода Великого переселения, эпохи формирования СССР, времен Великой отечественной войны, современный. Представляет наибольший интерес археологический зал с находками, оставшимися от поселений людей многовековой давности, еще времен первобытно-общинного строя. Само здание музея, построенное в XIX веке, также имеет историческую ценность. Экскурсоводы в непринужденной обстановке детально поведают об истории края, при этом не заставят вас скучать. У региона очень богатая и насыщенная история, прикоснуться к которой очень просто, посетив профильный музей.

Собор Михаила Архангела

Прогуливаясь далее по Сочи, можно даже пешком от набережной и площади подойти к **храмовому комплексу Михаила Архангела**, расположенному на улице Орджоникидзе. Среди зеленых аллей, окруженных высокими кипарисами и раскидистыми пальмами, как почти все здания в Сочи, стоит пышный белоснежный собор Михаила Архангела с маленькими главками и увенчанной высоким шпилем - звонницей. Это основной православный храм города Сочи, один из символов города, к тому же, первый построенный на территории Черноморского округа. Собор был возведен во второй половине 19 столетия в память окончания Кавказской войны, на территории бывшего Навагинского военного укрепления. Храмовый комплекс включает в себя еще сразу несколько строений: белый

одноглавый храм с колоннадой, резную беседку-часовенку, иконную лавку в воскресной школе имени Святых Равноапостольных Кирилла и Мефодия, крестильню во имя Иверской Иконы Божией Матери.

Дендрарий

В «Дендрарии» просто обязан побывать каждый турист, который приехал в Сочи, вне зависимости от того, в какое время года вы решили совершить путешествие!

В южном вечно зеленом и субтропическом городе Сочи осень запаздывает, зима приходит мягкой, и в любое время года можно увидеть в дендрарии потрясающее разнообразие цветов и форм растений. Хоть кипарисы, магнолии, пальмы не желтеют, зато на их зеленом фоне появление осенних красок или белого снега необычно смотрится и радует глаз!

Дендрарий в Сочи считается богатой сокровищницей Российских субтропиков, в нем представлено более 2000 экзотических, необычных и редких растений, которые завезены в парк из разных уголков мира со всего земного шара.

Дендрарий был основан в 1892 году Худековым Сергеем Николаевичем. С тех пор это один из самых известных и красивых парков в нашей стране, давно отметивший вековой юбилей.

С верхней части Дендрария на город и Черное море открывается захватывающая панорама. Парк Дендрарий Сочи заслуженно носит статус памятника садово-паркового искусства республиканского значения. Необходимо отметить крайне важный факт, что Дендрарий расположен не на равнинной местности, а имеет два уровня, то есть делится на две части: верхнюю и нижнюю. И если пройти по нему от самой нижней и до верхней его точки, то придется подниматься в гору, причем довольно значительную, а для многих это может быть весьма затруднительно. Так что рассчитывайте свои силы и уделите дендрарию время, чтобы не утомиться в самом начале прогулки.

Как и другие парки и скверы Сочи, дендрарий украшен скульптурами, выполненными на очень высоком художественном уровне.

Лестница от большого фонтана поднимает нас вверх к даче под названием «Надежда», где когда-то жил Худеков, основатель парка, со своей семьей. Она была

построена в 1899 году и именована в честь жены основателя парка Надежды Страховой.

Но главная ценность и красота дендрария, конечно, заключается не в архитектуре и украшениях, а в несравнимой коллекции растений. Островок живой природы, привезенной со всего света – это иллюстрация к тому, каким должен выглядеть земной рай. Для посетителей замечательного парка представлены многочисленные представители мировой флоры, удивительным образом подчеркивающие индивидуальную красоту друг друга. В дендрарий едут не только наши соотечественники, но и зарубежные туристы, чтобы посмотреть на уникальное собрание растений.

Всего в сочинском «Дендрарии» произрастает, как уже отмечалось, более двух тысяч видов деревьев и кустарников: огромная коллекция ценных пород дубов и сосен, экзотические пальмы и высоченные кипарисы – все это стало неотъемлемой частью живописных пейзажей. Удивительный розарий радует туристов различными сортами прелестных роз, цветущих с ранней весны до самой поздней осени.

В нижней части парка располагается волшебный пруд с водопадами и каскадами, а также специальный аквариум, где можно полюбоваться рыбами и другими обитателями морей, за которыми сложно понаблюдать в обычной жизни. В бассейнах парка для посетителей раскрываются и цветут вызывающие восхищение лотосы и белоснежные кувшинки.

«Дендрарий» разделен на несколько отдельных территорий, на каждой из которых представлена уникальная флора Северной и Южной Америки, Австралии и Новой Зеландии, Средиземноморья и Юго-Восточной Азии. Посетители сочинского «Дендрария», воспользовавшиеся услугами подвесной канатной дороги, могут обозревать местные достопримечательности с высоты птичьего полета. Правда, к сожалению, зимой дорога не всегда функционирует.

Парк «Южные культуры» в Адлере

Если вы решили остановиться не в Большом Сочи, а в примыкающих городах, а также если вы интересуетесь природой, то стоит посетить еще и адлерский парк «Южные культуры». Это отличный образец одного из лучших объектов садово-паркового искусства.

Парк огромен, занимает территорию почти в 20 гектар, и это лучшее место для летнего отдыха любителей цветов, ведь в нем представлены субтропические растения практически со всего мира, а количество видов включает почти полторы тысячи наименований.

Здесь представлены такие растения как кипарисы, секвойи, лавры, гималайские и ливанские кедры, многометровая бамбуковая роща, поражающая своей необычностью.

Кроме того в парке есть два пруда, где также произрастают редкие водные растения, а по самим прудам плавают прекрасные белые лебеди, радуя глаз посетителей. Также стоит отметить, что парк «Южные Культуры» гордится признанным лучшим розарием на Черноморском побережье Кавказа.

Аквапарки

В Сочи и в расположенных рядом поселках находится множество аквапарков для тех, кто приехал в город зимой или для тех, кто хочет не просто искупаться, но и покататься с водной горки.

Так, в Адлере одним из самых посещаемых мест является Аквапарк «Амфибиус». Его парк можно смело назвать огромным городом водяных развлечений, потому что только территория этого водного и развлекательного комплекса занимает несколько гектар, а разнообразных водных аттракционов в нем около двадцати. Надо сказать, что развлечения в этом парке рассчитаны на семейный отдых, то есть и взрослые, и дети смогут найти себе занятие по душе.

Первое, на что обращают внимание посетители – это 3 высоких красивых горки, каждая из которых высотой может сравниться с трёхэтажным домом, та это около 15 метров. Далеко не все готов отважиться на такой аттракцион, ведь чтобы пролететь по такой горке, нужна изрядная смелость. Чуть дальше можно прокатиться, затаив дыхание, на аттракционе «Лагуна», славящаяся своими крутыми поворотами.

В самом сердце развлекательного центра Большого Сочи находится знаменитый на все черноморское побережье аквапарк «Маяк». Абсолютно европейский уровень аквапарка дает возможность в полной мере получить максимум положительных эмоций от отдыха – отличная эргономика, удобное расположение кафе, горок, детских площадок и уютных уголков делает пребывание

здесь необычайно приятным. Парк имеет собственный песчаный пляж и прямой выход к морю в летнее время.

Водно-развлекательный комплекс «Маяк» – один из старейших в России, он работает с 2000 года, прошел проверку временем и заработал отличные отзывы.

Горки и бассейны, веселые аттракционы, детские площадки, шезлонги, кафе и рестораны, зонты и душевые с теплой водой, места для переодеваний, возможность арендовать сейф – все создано для веселья туристов.

В аквапарке есть множество аттракционов и зон для детей: небольшой бассейн глубиной 0,4 м, детская горка, грибок-фонтан и удобные шезлонги для родителей.

По «Семейной» горке можно спускаться сразу нескольким членам семьи: маме, папе и детям. Ширина дорожки позволяет свободно спустить в воду шесть-восемь человек.

На территории аквапарков взрослые и дети всегда имеют возможность получить необходимую медицинскую помощь и медицинское обслуживание, место в гардеробной, открытые и закрытые душевые с горячей и холодной водой, возможность положить ценные вещи в сейф.

Океанариумы и аквариумы, зоопарки

Ни один морской город немислим без рассказа о море и его обитателях. Крупнейший и увлекательнейший океанариум России находится в **Адлере**. Сразу при входе посетителей встречают аквариумы с такими интересными и опасными морскими жителями, как скат и акула.

В океанариуме собрана крупнейшая в России коллекция обитателей морской флоры и фауны всего мира. В одном из аквариумов представлены древнейшие разновидности рыб, которые появились на земле задолго до человека.

В открытом водоеме обитают большие пресноводные виды рыб из рек со всех континентов Земли. Морская флора и фауна представлена в 13 малых аквариумах и аквариумном тоннеле, длина которого составляет более сорока метров. За стеклами, среди водорослей и кораллов, живут диковинные морские обитатели:

акулы, опасные хищники мурены, забавные морские коньки, рыба-шар, рыба-единорог, рыба-хирург, рыба-еж, рыба-корова, самые разные виды скатов и сомов.

Туристы **Адлера** могут также посетить обезьяний питомник при НИИ медицинской приматологии. Эту увлекательную экскурсию опытные гиды прозвали «Путешествием в Город мудрых обезьян». Знающие экскурсоводы расскажут все о приматах, их питании, поведении и повадках. В питомнике представлено 11 видов обезьян из Африки и Азии. Вы узнаете, кто из приматов летал в космос, как меньшие братья помогают в медицине и о многом другом. Всем участникам экскурсии представляется уникальная возможность не только любоваться животными, сидящими за ограждениями, но наслаждаться общением с ними. По территории питомника курсирует автобус, чтобы огромные расстояния не утомили посетителей.

В Мацестинском аквариуме на огромной территории в тысячу квадратных метров, проживают игуаны и пирании, нильские крокодилы и рыбы-клоуны, морские петухи и пингвины, акулы и кайманы, черепахи и скаты, 52-килограммовый питон и еще много-много видов рептилий, приморских млекопитающих, рыб, водорослей и кораллов.

Аквариум-террариум в Сочи был открыт 9 сентября 1989 года. С тех пор его жителями стали более 200 видов рыб, птиц, пресмыкающихся и земноводных – ящериц, крокодилов, змей. Здесь живет самая крупная змея – сетчатый питон.

В Адлерском районе г. Сочи, всего лишь в двух километрах от Красной Поляны, расположен Вольерный комплекс Кавказского государственного природного биосферного заповедника им. Х. Г. Шапошникова. В этом заповеднике в условиях, максимально приближенных к естественным, содержатся дикие животные.

Все животные, живущие в вольерах, когда – то попали в беду и были спасены сотрудниками заповедника. Они находятся здесь на реабилитации. Западный Кавказ всегда отличался от других регионов нашей страны огромным видовым разнообразием фауны, поскольку в этом регионе сочетается большое количество климатических зон и ландшафтов. Поэтому в Вольерном комплексе можно полюбоваться на представителей редчайших видов животных. Это и зубры, и олени, и шакалы, кабаны, серны, рыси, косули, волки, енотовидные собаки. Кроме этого,

здесь представлены редкие виды птиц – белые лебеди, орланы-белохвосты, степные орлы и многие другие.

Экскурсия по вольерному комплексу познавательна как для взрослых, так и для детей, ведь сотрудники рассказывают о повадках животных, местах их обитания. Этот удивительный заповедник работает круглый год.

Дельфинарии

Достопримечательностью **Адлера**, также пользующейся популярностью у туристов, является Адлерский Дельфинарий.

Он представляет собой крупный бассейн, окруженный зрительным залом, расположенный под открытым небом. Дельфинарий способен вместить до 800 человек.

В бассейне под руководством профессиональных дрессировщиков выступают дельфины, показывая различные трюки. Но кроме дельфинов свои цирковые номера показывают и другие морские животные.

Представление длится час, но за это время вы получите массу положительных эмоций и удовольствия, а детям обязательно понравятся веселые брызги и доюрые морские животные.

Природа

Сочи располагается в уникальной природной зоне, где горы соседствуют с морем, поэтому красота ландшафтов поражает воображение. Сочи и его окрестности – подарок для любителей фотографии, походов и просто природы. А поскольку люди сочень давно поселились в этих местах, то естественная красота дополняется архитектурными шедеврами.

Каньон Чертовы ворота

Каньон Чертовы ворота располагается в Хостинском районе города Сочи. Не слишком большой, но очень живописный каньон пролегает по руслу реки Хоста. Здесь произрастает удивительный древний колхидский лес, в котором встречается редчайшая флора доледникового периода, а под отвесными стенами, достигающими 50 метров в высоту, скрываются самшитовые рощи и огромные цветущие поляны. Каньон официально разделен на две части – одна половина входит в прилегающий

заповедник, вторая же находится в полностью свободном доступе. Что искать в каньоне? Чистый горный воздух, прозрачные воды реки, потрясающие виды и красоты. Каньон расположен близко к городу, до него просто добраться, поэтому на данный момент Чертовы Ворота – одно самых любимых мест для пикников у горожан. Прямо в каньоне есть небольшое озерцо диаметром в 12-13 м, и глубиной в 4,5 м. Это знаменитый памятник природы, охраняемый государством, филиал Кавказского биосферного заповедника. Каньон – отличное место для обеда на природе, но есть один минус – придется поискать место, свободное от мусора, так как не все отдыхающие убирают за собой следы пикника.

В районе слияния Восточной и Западной Хосты для посетителей каньона организована отличная просторная зона отдыха площадью в 1200 кв. м. Здесь есть танцевальная площадка с живой музыкой, мангалы, удобные столики и скамейки, можно пожарить шашлык, устроить праздник, просто весело провести время. Работает прокат лодок и аренда лошадей. Любители пейнтбола часто устраивают в окрестностях каньона настоящие «бои».

Для желающих остаться на ночь в каньоне есть небольшая гостиница с ресторанчиком. Интересно, что туристы часто привозят с собой продукты для приготовления обеда или ужина – за небольшую плату персонал гостиницы ее приготовит.

Сочетание природных условий и комфорта делают каньон Чертовы ворота очень популярным как у жителей Сочи, так и у туристов.

Тисо-Самшитовая роща

Посещение Тисо-самшитовой рощи – это путешествие в древний мир, в те времена, когда еще не появился человек. На территории в 302 га сохранились растения времен еще доледникового периода. Такое стало возможным благодаря уникальному климату Кавказа. Практически все экспонаты рощи внесены в Красные Книги РФ и МСОП. Только здесь можно найти некоторые вымирающие виды животных. Всего в роще представлено около 400 видов растений, более 70 видов кустарников и деревьев, а также примерно 50 видов животных. Флора и фауна живет по своим законам, без вмешательства человека, ведь Тисосамшитовая роща относится к Кавказскому государственному биосферному заповеднику.

Пслухские нарзаны

В Адлерском районе Сочи вблизи знаменитого горнолыжного комплекса «Красная Поляна» находится уникальное место, где можно поправить свое здоровье – Пслухские нарзаны. Место это расположилось в трехстах метрах от слияния двух рек (Пслух и Мзымты), легче всего добраться до источников по левому берегу Мзымты, направляясь вверх против течения. От подъемников горнолыжного комплекса до него всего шесть километров, поэтому заехать к нарзанам по дороге из Красной Поляны достаточно просто.

Пслухские нарзаны – это источники целебных минеральных вод, имеющих углекисло-карбонатный состав. Каждый летний сезон вокруг источников разбивается туристический лагерь, вмещающий примерно сто человек. В него прибывают люди для лечебного употребления воды, обогащенной сероводородом, естественно газированной и прозрачной. При этом целительный курс совершенно бесплатный, возможен даже прием ванн в источниках. Однако для посещения и пробы предварительно стоит проконсультироваться в вашем лечащем врачом. При необходимости можно посетить ряд других минеральных источников, которые также расположены поблизости.

Через Пслухские нарзаны проходят самые интересные туристические маршруты. По одной из туристических троп можно пойти до Энгельмановой поляны, а затем на Кардывач. Однако если пойти прямо от источников, то можно попасть к перевалу Аишхо-2. Эти маршруты открывают невероятные виды на природу Кавказа.

Перед путешественниками предстают любопытные лесные пейзажи. Восхождение по простым тропам сможет осилить даже начинающий турист, поэтому маршруты таких прогулок очень популярны.

После прохождения перевала Аишхо-2 туристы попадают в новую природную зону, неожиданную после субтропиков города – в субальпийские луга. Даже летом здесь можно увидеть небольшие снежные сугробы на фоне зеленой растительности. В этих местах густой лес уже заканчивается, зато появляются альпийские цветы – рододендроны, лилии. Стоит подняться на южный отрог горы Аишхо-2, для того чтобы увидеть впечатляющую панораму ущелий и хребтов, долин и рек. С высоты открывается вид на Турьи горы, величественную скалу Агепста.

Горные пейзажи, которые открываются даже неопытным туристам с легкостью, нет смысла описывать – это нужно один раз увидеть.

Дача Сталина

Всего лишь в пяти километрах от центра Сочи, на территории санатория «Зеленая роща» находится одна из многочисленных дач Сталина. В прошлом весь санаторий представлял собой имение Михайловское, которое принадлежало богатому коммерсанту и промышленнику М. М. Зензинову. Но среди туристов и местного населения место отдыха известно как дача Сталина.

Отсюда открывается прекрасный вид на Кавказский Хребет, его заснеженные вершины и предгорья, покрытые пышным лесом.

Сама дача была построена в «Зеленой роще» в 1937 году. В те годы в этом месте очень любили отдыхать политические лидеры коммунистических партий разных дружественных стран. Дом для Иосифа Сталина поставили на вершине горного хребта.

Зданию полностью сохранили внешний вид, каким он был при постройке. Внутри также сохранился дух эпохи 30-х годов, остались личные вещи и мебель: настоящий письменный стол Сталина, на котором красуется серебряный письменный прибор, подаренный вождём Мао Цзе-дуном, ковер, семейные фотографии, кожаный диван и камин. На этой даче Сталин любил отдыхать в осенний период.

Тут же, прямо на месте, можно договориться о скромной, но познавательной экскурсии, и пройти по комнатам и коридорам, причем именно по тем, по которым ходил сам Сталин и люди из его ближайшего окружения.

Лучшая обзорная башня на горе Большой Ахун

Гора Ахун – самая популярная для подъема и осмотра в Сочинском районе у отдыхающих и экскурсантов. Ее высота составляет 662,7 м. Находится она всего в 3 км от берега Черного моря. В 1936 г. на вершине Ахуна была возведена башня в средневековом романском стиле.

Ахун – это 5-километровый хребет, расположенный параллельно берегу моря. На склонах горы Ахун открыто 30 пещер, самая крупная из которых –

Большая Ахунская, протяженностью 384 м. На юго-восточном склоне Ахуна располагается знаменитая тисо-самшитовая роща.

Романтичная башня по проекту архитектора С. И. Воробьева выполнена из светлосерого, почти белого известняка, который добывается здесь же, на вершине Ахуна. Башня великолепно вписывается в окружающий ландшафт. Каменная лестница огибает ее по спирали и выводит на верхнюю смотровую площадку, огороженную зубчатым барьером. Стоит взглянуть на башню один раз, чтобы в фантазиях с легкостью перенестись в средневековье. В 2012 году на горе Ахун открыли самый высокий в городе аттракцион. Это Колесо обозрения, которое располагается выше горы Ахун на целых 7 с половиной метров. Самая высокая точка аттракциона – 700 метров. В северном направлении со смотровой площадки открывается панорама с видом на горные вершины. Высота самой башни составляет 30 метров. На самой вершине стоит мощная подзорная труба, через которую видно всё как на ладони.

Дорога к башне сама по себе поражает воображение, это горный серпантин, длиною 11 км, находится на высоте 660 м над уровнем моря. Если вы едете без группы, самостоятельно, учтите, что при подъеме в гору будет закладывать уши. Не пугайтесь, это естественный процесс – следствие перепада давления.

Ахштырская пещера

Одна из самых замечательных природных достопримечательностей Адлера – Ахштырская пещера. Добраться до нее можно на автобусе от Адлера самостоятельно или с группой. Ученые утверждают, что эта древняя пещера, протяженность которой составляет полкилометра, формировалась водами реки Мзымты в течение многих столетий, возможно даже тысячелетий. Помимо великолепного пейзажа Ахштырская пещера славится громкими археологическими находками. К примеру, здесь нашли следы пребывания первобытных людей эпохи раннего палеолита, каменного века, а также кремневые орудия неандертальцев. Также в пещере были найдены следы кроманьонцев, которые жили здесь около 30 тысяч лет назад. Пройти теми же путями, которыми ходили далекие предки, теперь может каждый турист.

Национальный парк

Национальный парк в окрестностях Сочи стал первым в Советском Союзе, получившим такой законодательно закрепленный статус в 1983 году. Сюда приезжают туристы, чтобы пройти к водопадам с забавными названиями «Берендеево царство» и «Девичьи слезы», прогуляться по **карстовым Воронцовским пещерам**, по «Сказочному» каньону, среди реликтового леса и устроить пикник в обустроенном специально для такого случая месте.

По территории парка протекает 40 рек и ручьев, есть каньоны, 103 водопада, около 200 пещер.

В парк ездят не только с экскурсоводами, которые увлекательно рассказывают об истории этого места, флоре и фауне Кавказа. Здесь – раздолье для ученых и спелеологов, а также для всех энтузиастов.

В большом и красивом **Сочинском национальном парке** есть гора с точным названием **Змейка**, и в том месте, где эту вершину обтекает маленькая речка **Дикарка**, появляются шумные и прекрасные Змейковские водопады, необычайно красивые и легко доступные для туристов. Особенно восхищает верхний водопад – двухъярусный и самый живописный. Тропа к водопадам начинается от входа в парк и проходит мимо всех остальных водопадов, начиная с нижних. Всего же путь до большого водопада по протяженности составит около полутора километров. Рядом с чистым родником на самом верху горы Змейки – удобное место для пикников.

Волконское ущелье

Вход в Волконское ущелье находится в 6 километрах от поселка Лазаревское. Его основная туристическая достопримечательность – уникальный дольмен, который по возрасту приходится ровесником самим египетским пирамидам. Дольмен похож более всего на каменный скворечник, на фасаде которого выдолблено отверстие, через которое можно увидеть своеобразную «комнату» со сферическим потолком. Посетить древнее место и узнать новое об истории можно с одной из многочисленных экскурсий.

Дерево Раевского

В поселке Головинка, совсем рядом с Сочи, уже почти 200 лет растет удивительное дерево. По форме его цветки похожи на тюльпаны, высотой оно достигает 35 метров, а диаметр ствола составляет около двух метров. Поздней весной, в мае. Начинается цветение этого дерева, поразительное по своей красоте.

Растение получило свое название по имени бывшего начальника Черноморья генерала Николая Раевского, который увлекался садоводством и привез в сочинские места лириодендрон тюльпанный. По другой версии, более загадочной и романтической, это **священное дерево** было посохом древнего бога, и пока растение будет зеленеть, будет жива и окрестная земля.

Тюльпанное дерево растет среди долины, оно примечательно тем, что в него попадало уже несколько молний, но оно всегда выживало. На стволе – памятная доска: «Лиран Раевского. Охраняется законом. Посадка 1840 года».

Бальнеологический курорт Мацеста

Если вы хотите отправиться в Сочи, чтобы поправить свое здоровье, то выбирайте местечко Мацеста рядом с городом, именно сюда нужно ехать за молодостью, привлекательностью и отменным здоровьем. Местные сероводородные источники, богатые йодом и бромом, сделали из скромной деревеньки в долине реки Мацеста всемирно известный бальнеологический курорт. В оздоровительный комплекс Мацеста входят 5 водолечебниц, 4 санатория и завод питьевых минеральных вод. Здесь лечат практически все, и помогают укрепить здоровье тем, кто не жалуется на болезни. И если отпуск выпадает на весну или осень, когда ни лыжный, ни купальный сезон не действуют, отправляйтесь в Сочи лечиться. Но прежде, чем выяснять стоимость лечения, проконсультируйтесь с врачом.

Спорт

Сочи предоставляет огромные возможности для занятия горными лыжами и сноубордом, а также альпинизмом.

Красная поляна

Что бы вы ни делали в Сочи, а поездки на Красную поляну вам не миновать.

На текущий день Сочи без Красной поляны также невозможно представить, как и без Черного моря. Кроме катания зимой на лыжах, санях или сноуборде, здесь туристам и любителям спорта предлагаются различные сплавы по горным рекам, а также экскурсии на внедорожниках по наиболее живописным местам Западного Кавказа.

Благодаря олимпийскому строительству на Красную Поляну стало ездить удобнее.

И даже у самого дальнего подъемника "Роза Хутор" можно увидеть вновь построенные отели, гармонично вписанные в окружающий ландшафт.

На горах установлены противолавинные пушки. При необходимости их используют бесшумно.

В настоящее время в Красной Поляне функционируют 4 горнолыжных комплекса: Лаура, Роза Хутор, Горная Карусель и трамплин Русские горки. С горнолыжного комплекса Лаура (Газпром) на хребте Псехако виден как на ладони весь самый высокий и красивый хребет Красной поляны. Комплекс «Лаура», получивший название в честь реки, протекающей по территории Кавказского заповедника, уже успели опробовать серьезные спортсмены. В 2013 году здесь прошли этап Кубка мира по лыжным гонкам, Кубок IBU по биатлону, этап Кубка мира по биатлону, а также состязания по лыжным гонкам и биатлону для спортсменов с поражением опорно-двигательного аппарата. Спортивный комплекс расположен примерно в 6–10 километрах от курорта **Красная Поляна**, на склоне хребта Псехако. Здесь оборудованы два стадиона для старта и финиша и две системы лыжных трасс.

Горнолыжный комплекс Горная Карусель тоже интересен своими видами при пользовании подъемником на самый верх.

Горнолыжный комплекс «Альпика-Сервис»

Этот комплекс был выбран для того, чтобы в 2014 году на Зимних играх в нем проходили соревнования по фристайлу и бобслею. Он был выбран не случайно, его достижение – он входит в десятку курортов мира с самым большим перепадом высот – 1698 метров.

Самый спортивный из всех курортов **Красной Поляны**, «Альпика-Сервис» еще и единственное место на Кавказе, где простой турист без альпподготовки на подъемнике может забраться высоко, под самые облака, и увидеть панораму кавказских вершин. А с вершины хребта Аибга (куда забираются простые туристы, чтобы полюбоваться круговой панорамой) катаются любители фрирайда и целины. Кстати, название «Аибга» очень древнее. Восходит к истокам единого адыгского языка и означает «Опасная, грозная гора».

В зимний сезон здесь регулярно проходят этапы Кубка России по зимним видам спорта, летом – соревнования по маунтин-байку.

Кроме лыж на курорте можно покататься на снегоходах и лошадях, добраться до минеральных источников и даже приобрести вертолетную экскурсию.

Горнолыжный комплекс «Роза Хутор»

Горнолыжный комплекс «Роза Хутор» располагается на одноимённом плато в 6 км к востоку от посёлка Красная Поляна на северном и северо-восточном склонах хребта Аибга.

На данный момент его по праву можно назвать основным горнолыжным комплексом Красной Поляны. Причиной тому являются сразу несколько факторов. Во-первых, удачное место расположения. Во-вторых, это интересные трассы (в основном естественные, подсказанные самим уникальным ландшафтом), сноуборд-парк, фристайл-центр. В-третьих, определённый микроклимат позволяет продлить спортивный сезон до первой декады мая. «Роза Хутор» – один из курортов-участников Зимних Олимпийских игр 2014 года. Сегодня на курорте идет активное строительство спортивных объектов. Организаторы заявляют, что когда курорт будет сдан «под ключ», здесь будет 18 подъемников и 80 километров трасс с перепадом высот 1745 метров. Считается, что это единственное место в районе Красной Поляны, где можно оборудовать трассы для всех десяти горнолыжных дисциплин зимней Олимпиады.

Олимпиада

Подготовка к Олимпиаде, а точнее, строительство целого нового курорта, с полностью обновленной инфраструктурой, началась в 2007 году, когда Россия только еще выиграла право на проведение Игр. Было понятно абсолютно всем,

что в крайне сжатые сроки необходимо проделать титаническую работу. И вот теперь можно с уверенностью сказать, что вся работа позади. Спортивные и инфраструктурные объекты Олимпиады-2014 находятся в 100-процентной готовности.

Аэропорт Сочи стал крупнейшим пересадочным международным узлом для всего Юга России. А для VIP-пассажиров построен самый большой в стране терминал – почти 4 тыс. кв. м.

Ещё один ключевой инфраструктурный объект, возведённый к соревнованиям, – Олимпийская деревня. Располагается она всего в 10 минутах езды от аэропорта – в Имеретинской долине, у самого моря и в тридцати минутах езды от основных горнолыжных трасс. Более полусотни комфортабельных домов для спортсменов, выполненных в средиземноморском стиле, было выстроено на территории знаменитых сочинских парков. Сами парки при этом не пострадали, наоборот, инвесторы, проводившие строительство, вкладывались и в развитие зеленых территорий...

Туристы, которые прибудут в Сочи после завершения Игр, смогут пользоваться не только инфраструктурой самого комплекса, но и получают доступ к объектам Олимпийского парка. А это, с одной стороны, спортивные объекты, стадионы и трасса «Формулы-1», а с другой – развлекательные и рекреационные сооружения, яхт-клуб с парковкой на 500 лодок, торговый и выставочный центры, SPA-центр, рестораны и магазины.

Олимпийский стадион «Фишт»

Олимпийский стадион «Фишт» – самое грандиозное и масштабное сооружение, которое появилось в городе Сочи благодаря зимней Олимпиаде. Именно этот стадион был спроектирован для того, чтобы в нем проходили церемонии открытия и закрытия зимних Игр, а также церемонии награждения победителей. Стадион укрывается прозрачной, крепкой и долговечной крышей, через которую посетители, зрители и спортсмены могут свободно любоваться панорамой Кавказских гор. Запланировано, что после окончания Игр огромная арена превратится в тренировочную базу сборной России по футболу, а в 2018 году на стадионе пройдут матчи чемпионата мира.

Стадион получил свое яркое название в честь горы Фишт – одной из самых знаменитых и красивых вершин Кавказского государственного биосферного заповедника. Именно ее вершина послужила источником вдохновения для архитекторов главного олимпийского стадиона.

Стоимость строительства стадиона «Фишт» составляет около 780 миллионов долларов.

Стадион «Айсберг»

«Айсберг» – одно из самых больших и значительных сооружений в **Олимпийском парке**, которое вмещает на своих креслах 12 тысяч зрителей. Его арена предназначена для соревнований фигуристов и конькобежцев, и здесь уже проводятся серьезные тестовые соревнования: финал Гран-При по фигурному катанию и этап Кубка мира по шорт-треку. В соответствии с планами, этот комплекс после Олимпиады должен уехать в другой город – в какой, пока еще не решили. А пока он в Сочи, спешите его посетить. **Стоимость постройки «Айсберга»** – около 280 миллионов долларов.

Ледовый дворец «Большой»

Ледовый дворец «Большой» – особенное место для всех фанатов хоккея, именно для соревнований по этому командному виду спорта был построен дворец. Зрительский сектор рассчитан на 12 тысяч зрителей. Дворец расположен по соседству с ледовой ареной «Шайба». По своей архитектурной задумке Ледовый дворец является одним из самых эффектных сооружений Олимпийского парка: здание напоминает своим видом огромную замерзшую каплю серебристого цвета. В общем же Ледовый дворец – это многофункциональный спортивный центр, в котором можно не только играть в хоккей, но и заниматься другими зимними видами спорта. На его строительство ушло около 300 миллионов долларов.

Экстрим-парк

Парк начал свою работу задолго до Олимпийских Игр. С начала 2012 года на соревновательных площадках этого парка (который относится к группе спортивных объектов **Горного кластера**) уже успели пройти этапы Кубков мира и Европы по сноуборду и фристайлу. Неповторимые снежные условия помогут экстрим-парку и далее принимать международные соревнования любого уровня

по лыжному кроссу, акробатике, могулу, слалому-гиганту и прочим современным видам спорта. После окончания Олимпиады на базе парка «Роза Хутор» планируется создать Национальный тренировочный центр.

Ледовая арена «Шайба»

Это вторая по значимости ледовая арена в Олимпийском парке, которая уступает только ледовому дворцу «Большой». Здесь, как нетрудно догадаться по названию, будут проходить соревнования по хоккею. В преддверии Игр арена уже стала местом проведения соревнований, она успела принять под сводами чемпионат мира по хоккею среди юниоров и международный турнир «Четырех наций» по следж-хоккею. Ледовая Арена «Шайба» является частью комплекса объектов Международной федерации хоккея с шайбой, который включает в себя и Ледовый дворец «Большой», и Ледовую Арёну «Шайба» для проведения соревнований и Олимпийского турнира по хоккею с шайбой, а также тренировочный каток. Все объекты Олимпиады расположены в непосредственной близости друг от друга, что обеспечит максимально комфортные условия для спортсменов и гостей Олимпийских Игр.

«Адлер-Арена»

«Адлер-Арена» – огромный специализированный конькобежный центр, который расположен в самом центре Олимпийского парка. Главные рейтинговые спортсмены уже опробовали качество его ледовых дорожек: в марте 2013 года здесь проходил чемпионат мира среди конькобежцев. Вместимость конькобежного центра «Адлер-Арена» 8 000 мест. Планируется, что после завершения Олимпийских игр «Адлер-Арена» станет торгово-выставочным центром.

«Ледяной куб»

«Ледяной куб» – относительно небольшой, если, конечно, учитывать олимпийские масштабы, комплекс, в котором могут разместиться 3000 зрителей. Был введен в эксплуатацию одним из первых, уже в 2012 году. Здесь успели провести чемпионат мира по керлингу на колясках и первенство мира среди юниоров. Пока дальнейшая судьба центра «Ледяной куб» не ясна: возможно, что после окончания Игр его демонтируют и перевезут в качестве арены для кёрлинга или развлекательного комплекса в какой-то другой город России.

Центр «Санки»

Центр «Санки» расположен на территории уже давно действующего отлично функционирующего горнолыжного курорта «Альпика-Сервис». Во время Олимпиады комплекс предназначен для проведения соревнований санного спорта. Это будут состязания по бобслею, скелетону и так далее. Трассы оборудованы по специальным современным технологиям, позволяющим постоянно поддерживать оптимальную для гонок температуру. Планируется, что после завершения Игр здесь будет располагаться Национальный тренировочный центр. Стоимость строительства центра «Санки» составила около 280 миллионов долларов.

Комплекс «Русские Горки»

В 2013 году здесь успели пройти этапы Кубка мира по прыжкам с трамплина и лыжному двоеборью. Комплекс построен на месте схождения хребтов, неподалеку от поселка Эсто-Садок. Проектировщики объекта пришли к выводу, что благодаря именно такому месторасположению огромные трамплины отлично впишутся в окружающий ландшафт. К тому же спортсмены, совершающие прыжки с трамплинов, будут защищены от бокового ветра, что серьезно влияет на результаты и безопасность.

Стоимость строительства: около 270 миллионов долларов.

Отдых в Сочи

Когда бы вы ни решили поехать отдыхать, помните, что найти такое же сочетание моря, солнца и гор, какое может предложить Сочи, практически невозможно.

С семьей или друзьями, в большой компании или в одиночестве – в Сочи ехать можно и нужно в любом случае.

Этот город – специализированный курорт, который за многие годы своей истории научился принимать гостей и удивлять их. Сочи – это город восстановления и отдыха, который подарит заряд положительных эмоций. А воспоминания об отлично проведенном времени всегда помогут развеять грусть.